

ដីកានាំដោយព្រះហស្តតន្ត្រីព្រះអម្ពបាស់

តារាងពីរបស់ហាហាគុក

Jeff Pippenger

2012-10-16

តារាងទាំងពីរបស់ហាហាគុក ៤ នៃ ៩៥

សម្រាប់ខ្ញុំ វាពិតជាពិបាកខ្លាំងណាស់ក្នុងការឆ្លងកាត់កំណត់ចំណាំប្រាំបីទំព័រ ក្នុងការបង្ហាញមួយរយៈពេលមួយម៉ោង។ ហើយបុរសនិស្សិតលោកអ្នកកត់សម្គាល់ យើងមាន ២០ ទំព័រ; ដូច្នេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែម្យ៉ាងបង្ហាញលោកអ្នកដឹងថា ខ្ញុំមិនមានបំណងអានកំណត់ចំណាំទាំងនេះទេ។

ខ្ញុំមានបំណងអានខ្លះៗនៃអត្ថបទទាំងនេះនៅទីនេះ:

សម្រាប់អ្នកដដែលកំពុងទស្សនាតាម LiveStream ដដែលអាចទាញយកកំណត់ចំណាំបាន;

ហើយសម្រាប់អ្នកដដែលនៅទីបំផុតនឹងមើលតាម DVD

ដើម្បីឱ្យពួកគេមានអត្ថបទនេះជាកំណត់ត្រាសម្រាប់ខ្លួនឯង

បុរសនិស្សិតពួកគេមិនទាន់មានអត្ថបទទាំងនេះសម្រាប់សម្រាប់ប្រើប្រាស់។

អ្វីដែលយើងកំពុងដោះស្រាយ គឺ តារាងទាំងពីរបស់ហាហាគុក ហើយនៅចំណុចនេះ

អ្វីទាំងអស់ដែលយើងកំពុងធ្វើ គឺព្យាយាមបង្ហាញថា អលេនៃ វ៉ែត

សុបត្តនាជាមួយសច្ចកម្មពិតដែលគួរឱ្យមានតំណាងនៃលើកន្ទុសតាងឆ្នាំ 1843 នេះ។

ការបង្ហាញបីដំបូងដែលយើងបានបញ្ចប់កាលពីមុនមិញ បានបង្ហាញថា អលេនៃ វ៉ែត

យល់ព្រមគាំទ្រយ៉ាងច្បាស់លាស់ និងជាក់លាក់ ចំពោះទំនាយពេលវេលា 2520

ថាមានសុពលភាព នៅក្នុង សំណេរដំបូង ទំព័រ 236។

នៅពេលនិយាយអំពីការខកចិត្តលើកទីមួយនៅខែមីនា ឆ្នាំ 1844 នាងបាននិយាយថា

បន្ទាប់ពីការខកចិត្តនោះ ពួក Millerites បានបន្តសិក្សាព្រះគម្ពីរ

ហើយពួកគេបានរកឃើញថា ភស្តុតាងដដែលដែលបាននាំឱ្យពួកគេទោលថា ឆ្នាំ 1843

ជាឆ្នាំបញ្ចប់នៃ 2520, 2300, និង 1335 នោះ:

ភស្តុតាងដដែលនោះគួរឱ្យមានសុភាពនៃពេលវេលានោះនៅក្នុងឆ្នាំ 1844

ដើម្បីបញ្ជាក់ថា រយៈពេលទំនាយទាំងនេះបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844។

ហើយយើងបានពិភាក្សាថា រយៈពេលទំនាយតប៉ុណ្ណោះដែលនាងអាចកំពុងសំដៅដល់

គឺទាំងពីរនេះ [សំដៅទៅលើ 2520 និង 2300 នៅលើផ្ទាំងកំនួនឆ្នាំ 1843] មិនមែន

1335 ទេ។ 1335 បានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងសម័យក្រោយគ.ស.; វាបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ

1843។ ដូច្នេះ នាងកំពុងដាក់ការគាំទ្ររបស់នាងលើការយល់ដឹងអំពីទំនាយ 2520 និងទំនាយ

2300 ឆ្នាំ។

ហើយបន្ទាប់មក នាងបានបន្តនិយាយថា ក្នុងអំឡុងពេលនោះ:

ខណៈដែលពួកគេបានចាប់ផ្តើមបង្ហាញភស្តុតាងថា

ព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលវេលាបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844

នេះហើយជាមូលហេតុដែលបណ្តាលឱ្យមានការបៀតបៀន ដដែលបានបង្កឱ្យពួក

Millerites ចេញពីក្រុមជំនុំ។ ដូច្នេះ វាមិនមែនជារឿងចៃដន្យទេ ដដែលនៅទីនេះ:

នៅចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ បុរសនិងស្ត្រីកំពុងគួរឱ្យមានបៀតបៀននៅក្នុងក្រុមជំនុំ

Adventist ពីព្រោះការនាំមកបង្ហាញព័ត៌មានអំពីមូលហេតុដែល 2520 បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1844។

ដឹកនាំដោយព្រះហស្តគន្ធាព្រះអម្ចាស់

ដូច្នេះ ឥឡូវនេះយើងកំពុងផ្តល់ទៅកាន់បុរាណបទមួយទៀត គឺបុរាណបទនេះនៅទីនេះ [យោងទៅកាន់ AD508 លើតារាងឆ្នាំ 1843]។ អ្នកនឹងឃើញថា បុរសនិប្បន្នអ្នកមិនទាន់បានពិនិត្យតារាងទាំងនេះទេ សិស្សរៀនវាយក៏ បាននិយាយអំពីតារាងឆ្នាំ 1843 នេះថា «ខ្ញុំឃើញថា ព្រះអម្ចាស់បានដឹកនាំក្នុងតារាងនេះ» ហើយនាងបាននិយាយអំពីតារាងឆ្នាំ 1850 នេះថា ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនៃតារាងនេះ។ ដូច្នេះ នាងបានប្រាប់យើងថា ព្រះជាម្ចាស់បានពាក់ព័ន្ធក្នុងការផលិតតារាងទាំងពីរនេះ ហើយរបៀបដែលវាត្រូវបានរៀបចំឡើង គឺមានគោលបំណងដោយមនុស្ស។ ពួកមីឡិវ៉ាយក៏បានផ្សព្វផ្សាយដោយចេតនា ប៉ុន្តែវាគឺដោយការចង្រៃរបស់ព្រះ។

នៅទីនេះ ចាប់ពីឆ្នាំ 677 មុន គ.ស. ចុះមកដល់ឆ្នាំ គ.ស. 1843 តាមអ្វីដែលពួកគេបានជឿ នេះគឺជាជួរឈរ [យោងទៅកាន់ជួរឈរទីពីរពីខាងឆ្វេងលើផែនទី 1843] ដែលកំណត់ 2520 ដែលចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 677 មុន គ.ស. ហើយពួកគេបានគិតថា បញ្ចប់នៅឆ្នាំ គ.ស. 1843។

ហើយពួកគេបានរក្សាទុកបង្ហាញដូច្នេះហេតុអ្វីបានជាយើងបានដាក់ឆ្នាំ 1850 ចាប់ពីទីនេះ [សំដៅទៅលើជួរឈរទីបីពីខាងឆ្វេង] 677BC រហូតដល់ទីនេះ AD1844។ នេះគឺជាជួរឈរនៃ 2520 ដែលមាននៅលើផែនទីទាំងឡាយទាំងពីរ។

ហើយនៅកណ្តាលជួរឈរទាំងនេះ គឺជាឈ្មោះ ដូចគ្នាទាំងពីរករណី។

ហើយនៅខាងក្រោមឈ្មោះនោះផ្ទាល់ គឺជាសម្លេងដើមយោងទៅកាន់ «ប្រចាំថ្ងៃ»។ ហើយនិមិត្តសញ្ញានៃ «ប្រចាំថ្ងៃ» គឺជាសន្ទនាពហុវេនិយម ហើយប្រសិនបើសន្ទនាពហុវេនិយម គឺការលើកតម្កល់ខ្ពស់និង; ហើយនៅក្នុងនេះហើយ ដដែលអ្នកអាចឃើញព្រះហស្តគន្ធារបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងការនេះ មិនមែនជាហេតុផលនៃមនុស្សលើគំនូសតារាងទាំងពីរនេះទេ។

ដើម្បីបិទការលើកតម្កល់ខ្ពស់របស់យើង ត្រូវបានដកចេញពីយើង សម្រាប់អ្នក និងខ្ញុំ ឬសម្រាប់នរណាម្នាក់ក៏ដោយ យើងត្រូវមកដល់ដើមឈើឈ្មោះ ដូចដែលបានរៀបចំនៅលើតារាងទាំងពីរនេះ។ មេរៀននោះត្រូវបានបង្ហាញជាប្រភាព។

ហើយ ជាការពិតណាស់ នៅពេលដែលយើងនិយាយអំពីជួរឈរនៃ 2520 ដែលមានឈ្មោះនៅកណ្តាល នោះយើងដឹងថា ក្នុងការបំពេញព្រះបន្ទូលនៃ ដានីយ៍លើ 9 នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានយាងមកដើម្បីបញ្ចប់សញ្ញាសញ្ញាប័ណ្ណជាមួយមនុស្សជាតិសម្រាប់មួយសប្តាហ៍ នោះមួយសប្តាហ៍នោះសូម្បីតែ 2520 ថ្ងៃ ហើយនៅកណ្តាលសប្តាហ៍នោះ ព្រះអង្គត្រូវបានដាក់។ ដូច្នេះ នៅកណ្តាលជួរឈរទាំងនេះលើគំនូសតារាងនីមួយៗ យើងឃើញឈ្មោះ ហើយទាំងនេះកំពុងបង្ហាញនូវយោងទៅកាន់ 2520 ថ្ងៃ។

ដល់ព្រះគ្រីស្ទមានបញ្ញត្តិជាសញ្ញាសញ្ញាបំណុលជាមួយមនុស្សជាតិ។

ដូច្នេះ ឥឡូវនេះយើងនឹងលើកយកអំពី «ព្រះរាជកិច្ចប្រចាំថ្ងៃ»
និងការអនុម័តទានរបស់អលេនៃ វ៉ាយក៍ចំពោះវា។

ថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា ព្រះអម្ចាស់មានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា
ទ្រង់មានលាភសន្តិសុខព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ជាលើកទីពីរ
ដើម្បីនាំយកសំណល់នៃប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់មកវិញ ហើយថា
ក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំនេះ គួរតែបែងចែកនិក្ខេបនៃទ្រង់ឡើង។
ក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំនេះ អ្វីស្អាតដែលគួរមានវាយប្រហារ និងគួរមានហែកចេញ
ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំ
ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រោសឱ្យប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់មានជាសះស្បើយ
និងរៀបរួមរបស់ពួកគេ។ ក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំនេះ កិច្ចខិតខំដែលមានធុរៈឡើង
ដើម្បីបិទផ្លូវផ្សេងៗសម្រាប់គេកុំឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពក៏ដូចបំណុលៈ
សម្រេចបានក៏ដូច ឬមិនមានអ្វីសោះឡើយ; ប៉ុន្តែ ក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំ
នៃពេលដែលព្រះជាម្ចាស់មានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
ដើម្បីប្រមូលប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ កិច្ចខិតខំដើម្បីបិទផ្លូវផ្សេងៗសម្រាប់គេកុំឱ្យមាន
នឹងមានប្រសិទ្ធភាពតាមគោលបំណងដែលមានកំណត់។
មនុស្សទាំងអស់គ្នាប្រឈមនឹងមានចិត្តខ្លះខ្លះនៃក្នុងកិច្ចការ។
ខ្ញុំបានឃើញថា វាជាការខុសសម្រាប់អ្នកណាក៏ដោយ
ដល់យកពេលនៃការប្រមូលផ្តុំនេះមកធ្វើជាគំរូ ដើម្បីគ្រប់គ្រងយើងនៃពេលនេះ
ក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំ;
ដូច្នេះបើព្រះជាម្ចាស់មិនធ្វើអ្វីច្រើនសម្រាប់យើងឥឡូវនេះ
លើសពីអ្វីដែលទ្រង់មានធុរៈនៃពេលនោះទេ
នោះអ្វីស្អាតដែលនឹងមិនគួរមានប្រមូលមកវិញឡើយ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
ផ្ទាំងគំនូសឆ្នាំ 1843 គួរមានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយថា
វាមិនគួរគួរមានកំហុសឡើយ; ថា គួលេខទាំងនោះគឺដូចដែលទ្រង់មានបំណងឱ្យវាជា; ថា
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើវា ហើយមានលាក់កំហុសមួយនៅក្នុងគួលេខខ្លះៗ
ដូច្នេះគុណនៃធាតុនៃវាបានឡើយ
រហូតដល់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់គួរមានដកចេញ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទាក់ទងនឹងពាក្យ «ប្រចាំថ្ងៃ» (ដានីយ៍លែ 8:12) ថា ពាក្យ
«យញ្ញបូជា» គួរមានបន្ថែមដោយប្រាជ្ញារបស់មនុស្ស
ហើយមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់អត្ថបទនោះទេ ហើយព្រះអម្ចាស់មានប្រទានទស្សនៈ
គ្រឹះគួរអំពីរឿងនេះដល់ពួកអ្នកដែលមានប្រកាសសំឡេងរំលឹកអំពីម៉ោងនៃការវិនិច្ឆ័យ។
កាលណាការប្រឈមមានស្ថិតនៅ មុនឆ្នាំ 1844
សុំរំលឹកទាំងអស់នៃប្រាជ្ញាធម៌នៃសុសនៈគ្រឹះគួរអំពី «ប្រចាំថ្ងៃ»;
ប៉ុន្តែក្នុងភាពច្របូកច្របល់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ទស្សនៈផ្សេងៗគ្នាបានទទួលយក
ហើយភាពងងឹត និងភាពច្របូកច្របល់មានបន្តតាមមក។
ពេលវេលាមិនមានកុលាយជាការសាកល្បងតាំងពីឆ្នាំ 1844 មកទេ
ហើយវានឹងមិនកុលាយជាការសាកល្បងមុតងទៀតឡើយ។

«ព្រះអម្ចាស់មានបង្ហាញខ្ញុំថា សាររបស់ទេវតាទីបីគួរតែទៅ
ហើយគួរមានប្រកាសដល់កូនចៅរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលមានបែកខ្ចី
ប៉ុន្តែវាមិនគួរពុយលើពេលវេលាឡើយ។ ខ្ញុំបានឃើញថា

មានអ្នកខ្លះកំពុងទទួលការរំកិលចិត្តក្នុងកុលាយ
ដល់កើតចេញពីការអធិប្បាយអំពីពលេវណេ;
ប៉ុន្តែស្រាវជ្រាវរបស់ទេវតាទីបីខ្ពង់ខ្ពស់ជាងអ្វីដែលពលេវណេអាចផ្តល់ឱ្យបាន។
ខ្ញុំឃើញឃើញថា ស្រាវជ្រាវអាចឈរលើគ្រឹះរបស់ខ្លួនឯងបាន
ហើយមិនគួរការពលេវណេដើម្បីបំភ្លឺឡើយ;
ហើយវានឹងទៅដោយអំណាចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់កុលា ហើយនឹងបំពេញកិច្ចការរបស់វា
ហើយនឹងគួរបញ្ចូលយ៉ាងឆាប់រហ័សដោយសេចក្តីសុចរិត។»

បន្ទាប់មក

ខ្ញុំគួរបានបញ្ជាក់ឱ្យឃើញអំពីមនុស្សស្រស់ស្អាតដែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងកំហុសដ៏ធំ
ដោយជឿថា វាជាការកើតចេញពីចិត្តរបស់ពួកគេក្នុងការទៅក្នុងយូសាឡឹមបាស់
ហើយគិតថា ពួកគេមានកិច្ចការមួយគ្នាផ្ទៃក្នុងទៅទៀតៗ៖
មុនពេលព្រះអម្ចាស់យាងមក។ ទស្សនៈរបស់នេះមាននិន្នាការបង្កើតនិង
និងការយកចិត្តទុកដាក់ចេញពីកិច្ចការបច្ចុប្បន្នរបស់ព្រះអម្ចាស់
ក្រោមសាររបស់ទេវតាទីបី; ដូច្នេះ អស់អ្នកដទៃគិតថា
ពួកគេនៅតែត្រូវទៅក្នុងយូសាឡឹម និងមានចិត្តគំនិតរបស់ពួកគេនៅទីនោះ
ហើយធនធានរបស់ពួកគេនឹងគួរបានទប់ទុកពីបុព្វហេតុនៃចេតនាគិតបច្ចុប្បន្ន
ដើម្បីយកទៅប្រើសម្រាប់នាំខ្លួនពួកគេ និងអ្នកដទៃឱ្យទៅដល់ទីនោះ។

ខ្ញុំឃើញថា

បេសេកកម្មរបស់នេះមិនអាចសម្រេចដល់លុះត្រឹមតែបុរាណមួយឡើយ
ថ្ងៃទាំងឡាយពេញលេញណាស់
ដើម្បីបំភ្លឺឱ្យជនជាតិយូដាចំនួនតិចតួចប៉ុណ្ណោះជឿ
សូម្បីតែអំពីការយាងមកលើកទីមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ កាន់តែហាក់ជាងនេះទៅទៀតក្នុង
នូវការឱ្យពួកគេជឿអំពីការយាងមកលើកទីពីររបស់ព្រះ។ ខ្ញុំឃើញថា
សាតាំងបានបោះបញ្ចោលចោលមនុស្សស្រស់ស្អាតយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់រឿងនេះ ហើយថា
ពួកគេជាច្រើននៅជឿពួកគេក្នុងស្រុកនេះ អាចគួរបានពួកគេជួយ
និងនាំឱ្យកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះបាន
ប៉ុន្តែពួកគេកំពុងទុកអ្នកទាំងនោះឱ្យរំលោភ។ ខ្ញុំក៏ឃើញផងដែរថា
ក្នុងយូសាឡឹមបាស់នឹងមិនគួរបានសូម្បីតែឡើយឡើយ; ហើយថា
សាតាំងកំពុងខិតខំអស់ពីសមត្ថភាពរបស់វា ដើម្បីនាំចិត្តគំនិតរបស់កូនចៅរបស់ព្រះ
អម្ចាស់ឱ្យទៅផ្តាច់ចោលពីរឿងទាំងនេះនៅពេលឥឡូវនេះ
គឺនៅក្នុងគ្រាបុរាណដុំ ដើម្បីរារាំងពួកគេមិនឱ្យបោះទាំងស្រុងនូវការយកចិត្តទុក
ដាក់របស់ពួកគេទៅក្នុងកិច្ចការបច្ចុប្បន្នរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយដើម្បីបំណុល
តាមឱ្យពួកគេមិនអើពើនឹងការរៀបចំដ៏ចាំបាច់សម្រាប់ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់។" Early
Writings, 74-76.

មានចំណុចមួយចំនួនដ៏ល្អយើងនឹងបង្ហាញ គឺថា យើងមានអត្ថបទមួយពី Early Writings
ទំព័រ 74។ យើងបានពិភាក្សាអំពីនេះពីមុនមកហើយ។
ចំណុចជាច្រើនទាំងនេះដ៏ល្អយើងនឹងលើកយកមកពិភាក្សាក្នុងការបង្ហាញនេះ
យើងក៏បានពិភាក្សាចម្បងមកហើយដែរ; ប៉ុន្តែ ភាគច្រើនក្នុងចំណោមយើងមិនយល់ថា
អត្ថបទនេះនៅក្នុង Early Writings បានផ្តល់ភាគីការវិវត្តមួយឡើយ។
តាមរបៀបដ៏ល្អវាមានស្រាប់នៅក្នុងសង្ខេប Early Writings
មនុស្សនឹងយកអ្វីដែលមាននៅក្នុង Early Writings មកបកស្រាយខុស
ដើម្បីបំភាន់សេចក្តីពិត។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើអ្នកគួរឱ្យប៉ះពាល់កាន់ឯកសារបុរាណដើមវិញ

នោះតក់ក្រវិជ្ជាដដែលពួកគេប្រើសម្រាប់ការបកស្រាយខុសសច្ចេក៏ពិតនោះ
នឹងត្រូវដកចេញ។

ដូច្នេះ មានអ្វីជាច្រើនដែលអាចនិយាយអំពីបញ្ហានេះបាន។
ឧទាហរណ៍នឹងកំណត់បង្ហាញពីរបៀបបំភ្លឺការបកស្រាយនោះ ពីព្រោះនោះទើបយើងកំពុងពិចារណាអំពី
«ការប្រចាំថ្ងៃ»។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងអត្ថបទនេះ ពិសេសនៅ Early Writings
ឧទាហរណ៍មួយអនុវត្តសម្គាល់គំនិតពីរបៀបបំភ្លឺ គឺ ថ្ងៃទី 23 ខែកញ្ញា។

យល់ហើយ។ ថ្ងៃទី 23 ខែកញ្ញា បុរសិបប្រាំអនុវត្តសម្គាល់អំពី អនុវត្តដាក់ឆ្នាំ
1850 នៅទីនោះបាន; ថ្ងៃទី 23 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1850។
នេះមានឥទ្ធិពលលើការយល់ដឹងថាមានការបកស្រាយអំពី «ប្រចាំថ្ងៃ»។

ចុងបញ្ចប់នៃខណ្ឌទីមួយ គឺជាសច្ចេក៏ថ្ងៃនៃការណ៍មួយ
ដែលយើងបានពិចារណាហើយនៅទីនេះក្នុងរយៈពេលពីរបីថ្ងៃកន្លងមកនេះថា៖
«ឧទាហរណ៍យើងឃើញថា តារាងឆ្នាំ 1843 ត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយថា វាមិនគួរត្រូវបានកែប្រែឡើយ; ថា
គួលខេទាំងនោះគឺដូចដែលទ្រង់បានសម្រេចហើយថាថ្ងៃនោះថា
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើ ហើយបានលាក់កំហុសមួយក្នុងគួលខេទៗ
ដើម្បីកុំឲ្យនរណាម្នាក់អាចយើងវាបាន រហូតដល់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ត្រូវបានដកចេញ»។

ក្នុងខណ្ឌទីពីរនិយាយថា «បន្ទាប់មក ឧទាហរណ៍យើងទាក់ទងនឹង —“ប្រចាំថ្ងៃ” (ដានីយ៉ែល
8:12) . . . »។ ឥឡូវនេះ ឧទាហរណ៍មួយអនុវត្តសម្គាល់ក្នុងការចងចាំរបស់អ្នក—
យើងនឹងពិនិត្យអំពីវានៅពេលក្រោយជាមិនខាន
បុរសិបប្រាំព្រះអម្ចាស់សម្រេចហើយ—នៅពេល “ប្រចាំថ្ងៃ”
ត្រូវបានបង្ហាញនៅលើតារាងឆ្នាំ 1843 នៅទីនេះ វានិយាយថា «ការដកចេញនូវ
“ប្រចាំថ្ងៃ”»; វានិយាយថា «ដានីយ៉ែល 12:11 និង 12»។ នៅលើតារាងឆ្នាំ 1850
នៅពេលវាកំពុងពិភាក្សាអំពី “ប្រចាំថ្ងៃ” វានិយាយថា «អំណាចគ្រប់គ្រងនៃសាសន៍មិនជឿ
ប្រឆាំងនឹង “ប្រចាំថ្ងៃ” ត្រូវបានដកចេញ ដានីយ៉ែល 11:31»។ ដូច្នេះ
នៅលើតារាងទាំងពីរនេះ ការសង្កេតឃើញនៃពួកគេកំពុងកំណត់អត្ថបទព្រឹត្តិបត្រ
ដានីយ៉ែល 11:31 និង ដានីយ៉ែល 12:11 គឺការដកចេញនូវ “ប្រចាំថ្ងៃ”។ តើវាត្រូវទេ?

ហើយនៅក្នុង ដានីយ៉ែល 11:31 និង ដានីយ៉ែល 12:11
ពាក្យភាសាហ្វ្រេងស្ទើរតែត្រូវបានបកប្រែថា «ដកចេញ» គឺ sur ហើយវាមានន័យថា
«ដកចេញ»; វាមានន័យថា «យកចេញ»។

ប៉ុន្តែ នៅក្នុង ដានីយ៉ែល ៨ ក្នុងខ ១១ ដដែលនិយាយថា
កិច្ចប្រកាសប្រចាំថ្ងៃត្រូវបានដកចេញ នេះគឺជាពាក្យហ្វ្រេងស្ទើរតែមួយផ្សេងទៀត។ វាគឺជា rum
ហើយវាមានន័យថា «លើកឡើង និងលើកតម្កល់»។

ដូច្នេះវិលវិល មីឡឺ បានប្រើ Cruden's Concordance ហើយ Cruden's Concordance
មិនផ្តល់ឲ្យអ្នកនូវការយល់ដឹងណាមួយអំពីភាសាហ្វ្រេងស្ទើរ ឬភាសាក្រិកឡើយ។ ដូច្នេះ
ព្រះអម្ចាស់កំពុងដឹកនាំពួក Millerites ពីព្រោះ ក្នុងចំណោមទឹកដីនៃទាំងបីដដែលពាក្យ
«Daily» ត្រូវបានយោងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៉ែល គឺ ដានីយ៉ែល ជំពូក 8 ដានីយ៉ែល ជំពូក
11 និង ដានីយ៉ែល ជំពូក 12 នៅក្នុងជំពូក 11 និង 12
ពាក្យភាសាហ្វ្រេងស្ទើរតែត្រូវបានបកប្រែថា «take away» មានន័យថា «take away»។

ហើយអ្វីដែលពួកគេកំពុងសង្កេតឃើញនោះនេះគឺថា
នៅពេលដែលសាសនាពហុវេនិយមត្រូវបានដកចេញ ព្រះបន្ទូលទំនាយ 1290 និង 1335
នឹងចាប់ផ្តើម។

ប៉ុន្តែនៅក្នុង ដានីយ៉ែល ៨ ពេលដែល «តង់រាយប្រចាំថ្ងៃ» ត្រូវបានដកចេញ
នោះមិនមែនកំពុងនិយាយអំពីការត្រូវបានដកចេញទេ;
វាកំពុងនិយាយអំពីសាសនាដែលបិសាចនិយម ដែលត្រូវបានលើកតម្កល់
និងលើកឡើងខ្ពស់ឡើង។ ដូច្នេះ ពួក Millerites បានយល់ត្រឹមត្រូវ។
ពួកគេបានយល់ទៅកាន់ជំពូកទាំងពីរនៅក្នុង ដានីយ៉ែល ដែលនិយាយអំពី
«តង់រាយប្រចាំថ្ងៃ» ដែលត្រូវបានដកចេញ។

ប៉ុន្តែនៅទីនេះ ក្នុងសៀវភៅ Early Writings
ហើយនៅពេលយើងត្រឡប់ទៅពិនិត្យឯកសារបុរាណដើមវិញ
អ្នកនឹងឃើញនៅក្នុងជំពូកនេះថា ដើមឡើយ មិនមានសេចក្តីយល់ទៅកាន់
ដានីយ៉ែល 8:12 នេះនៅទីនោះទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថា Ellen White
បានប្តូរពួកគេឲ្យបញ្ចូលសេចក្តីយល់ទៅកាន់នៅក្នុងឆ្នាំ 1882
នៅពេលដែលពួកគេបោះពុម្ព Early Writings ឬថា
អ្នកនិពន្ធជកសែម្សលណាម្នាក់បានដាក់វាចូលទេ។
ខ្ញុំមិនមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបានគំរាមកំហែងដោយវានោះទេ
ពីព្រោះវាមិនកំពុងនិយាយអំពីការដកចេញនៅទីនេះឡើយ។

វានិយាយនៅក្នុងកថាខណ្ឌខ្លីពីរថា៖ «បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទាក់ទងនឹង
“—ប្រចាំថ្ងៃ” (ដានីយ៉ែល 8:12) ថា ពាក្យ “—យញ្ញបូជា”
ត្រូវបានបន្ថែមដោយបុរាណប្បវត្តន៍របស់មនុស្ស
ហើយមិនមែនជាផ្នែកនៃកម្មវិធីនៃក្រុមប្រជុំដើមឡើយ ហើយថា
ព្រះអម្ចាស់បានប្តូរទានស្តុស្តុនៈត្រឹមត្រូវអំពីវា
ដល់អស់អ្នកដែលបានប្តូរកាសសម្រាប់អំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ។»

ឥឡូវនេះ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន យើងមានការប្តូរផ្សេងៗទៀតនៅបុរេសាស្ត្រលីម៉ង់
ជាមួយគ្នាដែលបានផ្តល់ឲ្យយើងនូវការយល់ច្រឡំនៅបុរេសាស្ត្រលីម៉ង់
និងគ្រូបង្រៀនមួយចំនួនពិសាលបណ្តុះបណ្តាលទេវវិទ្យានៅបុរេសាស្ត្រលីម៉ង់
ដែលនៅទីនោះ ខ្ញុំបានផ្ទេរវិបស្សនាបង្ហាញ
ហើយពួកគេបានគប់ដុំថ្មរបស់ពួកគេមកលើសារនេះ។

ហើយមានគ្រូគង្វាលម្នាក់នៅទីនោះមកពីបុរេសាស្ត្រអីតាលី
ហើយគាត់បានលើកឡើងនូវអំណះអំណាងដ៏ល្អដ៏ល្អនៅមួយអំពីខ្លួន។ ហើយអ្វីដែលគាត់
បាននិយាយគឺ—ហើយមានអំណះអំណាងដ៏ល្អដ៏ល្អនៅជាច្រើនអំពីពាក្យ Daily
ដូច្នេះអ្នកនឹងឃើញអំណះអំណាងដ៏ល្អដ៏ល្អនៅនេះត្រូវបានប្តូរវិញ្ញាបនបត្រ
ហើយយើងនឹងកត់ត្រាវានៅទីនេះ។ វានិយាយថា៖ «បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទាក់ទងនឹង
—daily' (ដានីយ៉ែល 8:12) ថា ពាក្យ —sacrifice' ត្រូវបានបន្ថែមដោយបុរាណប្បវត្តន៍របស់មនុស្ស
ហើយមិនមែនជាផ្នែកនៃកម្មវិធីនៃក្រុមប្រជុំដើមទេ ហើយថា ព្រះអម្ចាស់បានប្តូរទានស្តុស្តុនៈត្រឹមត្រូវ
ត្រូវអំពីវាទៅដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្តូរកាសសម្រាប់អំពីម៉ោងជំនុំជម្រះ។»
នេះគឺជាអំណះអំណាងដ៏ល្អដ៏ល្អនៅ ពួកគេនិយាយថា Ellen White មិនបានគាំទ្រ Daily
នៅទីនេះទេ; នាងកំពុងគាំទ្រការយល់ដឹងរបស់ពួក Pioneer ថា ពាក្យ sacrifice

គួរឲ្យមានបន្ទូលមែនដោយបុរាណប្រាសាទសុស ហើយមិនមែនជាជនកែតម្រូវបទដើមទេ។
យល់ទេ? ដូច្នេះ គួរតែរាលដាលជាតិអីតាមរយៈកំពុងលើកអំណះអំណាងនេះ។

ហើយខ្ញុំឮបាននិយាយថា «អញចឹង សូមពន្យល់បុរាណប្រាសាទបន្ទាប់នោះដល់ខ្ញុំផង
លោកគួរតែរាលដាល»។

បុរាណប្រាសាទនិយាយថា «នាពេលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844
សុទ្ធតែតែទាំងអស់បាទប្រាសាទសុសនេះត្រឹមត្រូវអំពី “—daily”; . . . »

នេះមិនមែនស្មើអំពីទស្សនៈត្រឹមត្រូវដដែលថា ពាក្យ sacrifice
គួរឲ្យមានបន្ទូលមែនដោយបុរាណប្រាសាទសុសនោះទេ។ នៅទីនេះ អង្គនៃ
វាយ—ហើយនេះជាចំណុចដ៏ពិបាកមួយ

នេះជាចំណុចដ៏ពិបាកមួយសម្រាប់មនុស្សទាំងនេះដែលកំពុងបដិសេធមិនព្រមស្ម័គ្រ
នឹងបដិសេធមិនព្រមយើងឮនូវកូនសាសនាអាដរនៃទីសន្តិសុខផ្ទៃក្នុងនេះ។ ក្នុងខណ្ឌនេះ
បុរាណប្រាសាទអនុករវិទ្យាច្បាស់ជាងក្នុងខណ្ឌខណ្ឌទាំងអស់នៃកូនសាសនាវិញ្ញាណនៃ
រាពុយាករណ៍ ដែលបានហាត់បង្រៀនស្នើសុំគ្នាបោះបង់ខ្លួនដោយសារក្នុងខណ្ឌនេះ។
ខ្ញុំមិនបាននិយាយលើសការពិតទេ; ខ្ញុំគិតថា នោះបុរាណប្រាសាទត្រឹមត្រូវ។

នៅដើមសតវត្សទី២០ នៅពេលទស្សនៈខុសអំពី “បុរាណប្រាសាទ”

គួរឲ្យមាននូវចូលមកក្នុងសាសនាអាដរនៃទីសុខ មនុស្សគ្រប់រូបដែលកំពុងតស៊ូអំពីបញ្ហានេះ
ទាំងសងខាងនៃវិវាទ សុទ្ធតែតែងតែ ពួកគេកំពុងតស៊ូអំពីក្នុងខណ្ឌនេះ។ នៅពេល Stephen
Haskell ចេញមកការពារទស្សនៈរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវដែលថា “បុរាណប្រាសាទ”

គឺជាសាសនាព្រងើយនិយម គេបានដាក់សញ្ញាណអ្វី?

គាត់បានបោះពុម្ពព្រងើយនិយមនូវទាំងកំណត់ឆ្នាំ 1843 នេះ

ហើយគាត់បានដាក់ក្នុងខណ្ឌនេះនៅខាងក្រោម។ ដូច្នេះ

ក្នុងខណ្ឌនេះគឺជាចំណុចផ្តាច់ការវិវាទ ហើយនៅទីនេះហើយដែលបុរាណប្រាសាទនិយម
បានដួលរលំដោយរបស់ខ្លួន ហើយស្ថាប័ន។

ដូច្នេះ យ៉ាងណាចំណាស់តាមកម្មវិធីមួយនៃអ្វីដែលខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកយើងឮនូវទីនេះ
ព្រោះអ្នកមានមនុស្សដូចជា ថ្មីៗនេះ Steve Wohlberg នៃ White Horse Ministries
ដែលបានប្រឆាំងនឹងសារនេះ។ ហើយមួយក្នុងចំណោមអំណះអំណាងរបស់គាត់គឺថា

«មិនហើយ Ellen White មិនដែលមានជំហរមួយអំពី Daily ទេ»

ដូច្នេះខ្ញុំក៏មិនចាំបាច់ត្រូវមានជំហរមួយដែរ»

ដែលនោះគ្រាន់តែជាជំហរដ៏ល្អដល់ខ្លួនទាំងស្រុងមួយប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ

នោះហើយនឹងទទួលស្គាល់ដល់គាត់នូវលទ្ធភាពថា Ellen White

ពិតជាមិនមានជំហរមួយលើក្នុងដោយ គេបាននិយាយអ្វីនៅក្នុងសម្រងនេះ?

នាងនិយាយថា ពួកអ្នកស្រាវជ្រាវមានទស្សនៈត្រឹមត្រូវអំពីវា។

នោះបើនាងមិនបានដឹងថាវាជាអ្វីក៏ដោយ នៅទីនេះនាងកំពុងនិយាយថា

មានទស្សនៈត្រឹមត្រូវមួយ ដែលមានន័យថា ក៏មានទស្សនៈខុសផងដែរ

បុរាណប្រាសាទមានទស្សនៈខុសជាច្រើន។

អ្នកមានមនុស្សដូចជា Vance Ferrell។ Vance Ferrell;

មនុស្សជាច្រើនមានទំនុកចិត្តលើការបកស្រាយរបស់ Vance Ferrell

ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាហេតុអ្វីទេ។ Vance Ferrell មិនមែនជាមនុស្សតម្លៃនាក់ប៉ុណ្ណោះទេ

ប៉ុន្តែគាត់ជាមនុស្សក្នុងចំណោមអ្នកដែលនិយាយថា «Daily»

តំណាងឲ្យទាំងសាសនាហាគាន

និងកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទីសក្ការៈរបស់ទ្រង់។ យល់ទេ? គាត់កំពុងនិយាយថា និមិត្តសញ្ញានេះតំណាងឲ្យសាតាំង និងព្រះគ្រីស្ទ។

តើការរីកកើតឡើងនៃបុរាណ ដដែលកំពុងត្រូវបានប្រើដោយការរីកកើតនៃបុរាណនេះទេ?

យ៉ាងណាក៏ដោយ បងស៊ី White ទោះបី «Daily» នៅទីនេះតំណាងឲ្យអ្វីក៏ដោយ ក៏នាងបាននិយាយថា មានទស្សនៈមួយដដែលគ្រឹមត្រូវ។ ដូច្នេះ យ៉ាងហោចណាស់ យើងអាចយល់ស្របនឹងគោលបំណងដើមនោះនៃទីនេះ បានមែនទេ?

បន្ទាប់មក ខ្ញុំប្រាប់អ្នកទាក់ទងនឹង «ប្រចាំថ្ងៃ» (ដានីយ៍លេខ 8:12) ថា ពាក្យ «យញ្ញបូជា» ត្រូវបានបន្ថែមដោយបុរាណប្បវត្តន៍របស់មនុស្ស ហើយមិនស្ថិតនៅក្នុងអត្ថបទដើមទេ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈគ្រឹមត្រូវអំពីវាដល់អស់អ្នកដដែលបានផ្តល់សម្រាប់អំពីម៉ោងជំនុំជម្រះ។ នៅពេលដែលសាមគ្គីភាពនៅតែមាន មុនឆ្នាំ 1844 សុទ្ធតែតែងតែទាំងអស់បានប្រើប្រាស់ទស្សនៈគ្រឹមត្រូវអំពី «ប្រចាំថ្ងៃ»; ប៉ុន្តែនៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតត្រូវបានទទួលយក,

នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នកគ្រប់គ្នាដែលជនជាតិអឺរ៉ុបនោះ។ ខ្ញុំប្រាប់និយាយថា «យល់ព្រម។ តើអ្នកអាចផ្តល់ឯកសារយោងប្រវត្តិសាស្ត្រណាមួយដល់ខ្ញុំបានទេ ដែលបង្ហាញថា បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1844 មានទស្សនៈផ្សេងៗទៀតអំពីពាក្យ "sacrifice" ដដែលត្រូវបានទទួលយក?»

ហើយនៅចំណុចនេះ គាត់ក៏ហាក់ដូចជាបានដកខ្លួនចេញពីរឿងនោះវិញ។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ទស្សនៈផ្សេងៗអំពី «Daily» ត្រូវបានទទួលយក ហើយវាបានបង្កកើតអ្វីឡើង? សចក្ខីដ៏ដ៏ និងសចក្ខីដ៏ច្របូកច្របល់។

គួសបន្ទាប់មកគួរតែពាក្យ «ភាពងងឹត និងភាពច្របូកច្របល់» ពីព្រោះ នៅពេលដែលបងស៊ី White និយាយបន្ថែមអំពី «Daily» នោះ គាត់បាននិយាយអំពីភាពងងឹត និងភាពច្របូកច្របល់ ហើយនៅព្រឹកនេះ យើងនឹងបង្ហាញជូនអ្នកនូវខ្លះៗអំពីរឿងទាំងនោះ។

ការយល់ខុសអំពី «ការបម្រើជាប្រចាំ» នាំឲ្យយើងមានសចក្ខីដ៏ដ៏ និងភាពច្របូកច្របល់។

«ការកំណត់ពេលវេលាមិនមានជាការសាកល្បងតាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ហើយវានឹងមិនកុលាយជាការសាកល្បងមុតងទៀតឡើយ»។

ដូច្នេះ ទាក់ទងនឹង «ប្រចាំថ្ងៃ» ដែលលោកអ្នកយើងនេះនេះគឺជាអំណះអំណាង។ នេះគឺជាអំណះអំណាងសព្វថ្ងៃនេះ;

នេះគឺជាអំណះអំណាងដដែលត្រូវបានណែនាំដោយកូនបុរសរបស់ Ellen White។

វាត្រូវបានណែនាំដោយអ្នកដទៃផងដែរ

ប៉ុន្តែគាត់គឺជាអ្នកដដែលបានដាក់វាចូលក្នុងកំណត់ត្រាបុរាណសាស្ត្ររបស់ Adventism។

នោះគឺថា នៅពេលដែលអ្នកអានវគ្គបទនេះ បរិបទនៃការកំណត់ពេលវេលា

គឺជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវយល់។

— «ទស្សនៈផុសដេញទៀតគួរឲ្យមានទទួលយក» — ទាក់ទងនឹង «បុរាណវិទ្យា» —
«ហើយសេចក្តីដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវ និងសេចក្តីច្បាស់លាស់របស់យើងមានតាមមក។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក
ពលរដ្ឋលោមិនបានកុលាយជាការសាកល្បងទៀតឡើយ
ហើយវានឹងមិនកុលាយជាការសាកល្បងមុតងទៀតឡើយ។»

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំថា សាររបស់ទេវតាទីបីគួរតែចេញទៅ
ហើយគួរប្រកាសដល់កូនចៅរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយ
ប៉ុន្តែមិនគួរពុលរលាយពីពេលវេលាឡើយ។»

តើអ្នកយល់ឃើញហេតុអ្វីបានជា Willy White កំពុងនិយាយថា
យើងគួរមើលបរិបទនៃការកំណត់ពេលវេលា?

វានិយាយអំពីភាពច្បាស់លាស់របស់សេចក្តីសន្យាអំពី «បុរាណវិទ្យា» មានបង្កើតឡើង
ការកំណត់ពេលវេលាមិនបានកុលាយជាការសាកល្បងទេ;
ហើយបន្ទាប់មកក៏មានកថាខណ្ឌមួយអំពីការកំណត់ពេលវេលាផងដែរ។

យល់ព្រម នេះគឺជាអ្វីដែលអ្នកគួរតែយល់ដឹង៖ កថាខណ្ឌនេះអំពីការកំណត់ពេលវេលា
មិនមាននៅក្នុងឯកសារបុរាណដើមទេ; ហើយ សេចក្តីថ្លែងការណ៍អំពីពេលវេលាថា
ពលរដ្ឋលោមិនបានកុលាយជាការសាកល្បង នោះប្រយោជន៍នោះគួរឲ្យមានកម្រៃ។
វាបង្ហាញខ្ពស់ពីគំនិតដើមរបស់ Ellen White។
នាងមិនបានបង្កើតឡើងអំពីការកំណត់ពេលវេលាជាមួយនឹង Daily ទេ។
នេះគឺជាអ្វីដែលយើងចង់ពិនិត្យមើលនៅក្នុងក្របខណ្ឌនេះ។

ដូច្នេះ ដូចខ្ញុំបាននិយាយហើយ យើងនឹងមិនអានទំព័រទាំងអស់នេះទេ។
ខ្ញុំនឹងគ្រាន់តែជ្រើសរើស អ្នកមានវត្តមាននៅក្នុងកាន់កាប់របស់អ្នក
ដើម្បីបិទបញ្ចប់អ្នកអាចពិនិត្យផ្សេងៗទៀតនូវអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ; ពីព្រោះ
ក្នុងនាមជាមនុស្សមុនៗ មានលទ្ធភាពថា ខ្ញុំអាចកំពុងនាំអ្នកឲ្យយឺតយ៉ាវ។

អាជីវកម្ម—«បរិបទនៃការកំណត់ពេលវេលា»

អ្នកគាំទ្រទស្សនៈចាស់បានរកស្វែងថា ពាក្យពេចន៍នៃសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះ [Early
Writings, 74–75.] មានដាក់ការយល់ព្រមរបស់សូម៉ាស្ទ័រលើទស្សនៈអំពី «បុរាណវិទ្យា»
ដូចដែល Miller បានកាន់ខ្ជាប់ ហើយក្រោយមកគួរឲ្យមាន Uriah Smith
ផ្ទេរការនិយាយឡើងវិញ។

អាជីវកម្ម វាយ បុគ្គលរបស់វិលលី វាយ ក្នុងសំណុំសៀវភៅបុរាណវិទ្យារបស់គាត់
ស្តីអំពីបុរាណវិទ្យាសុភមង្គល អលេនៃ វាយ
នៅពេលនិយាយអំពីជំហររបស់ឪពុកគាត់ដែលបដិសេធទស្សនៈគ្រឹមគួរអំពី "Daily"
គាត់បាននិយាយថា ក្នុង EGW ភាគទី ៦ នៅទំព័រ 252,

«អ្នកគាំទ្រទស្សនៈចាស់»—ថា «ការរាល់ថ្ងៃ»
តំណាងឲ្យសាសនាពហុទេវតានិយម—«មានអះអាងថា ពាក្យសម្តីនៃសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះ
[Early Writings, 74–75.] មានដាក់ការអនុម័តរបស់សូម៉ាស្ទ័រលើទស្សនៈអំពី "ការរាល់ថ្ងៃ"
ដែល Miller បានកាន់ខ្ជាប់ ហើយក្រោយមក Uriah Smith បាននាំមកនិយាយឡើងវិញ។»

បើ Arthur White មានបំណងផ្ទេរជាអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រពិតប្រាកដ និងគ្រឹមគួរមន្ត្រី
តើអ្នកដឹងទេថា គាត់គួរតែបាននិយាយអ្វីនៅទីនោះ?

គាត់គួរតែគ្រាន់តែដាក់ពាក្យមួយប៉ុណ្ណោះចូលទៅក្នុងនោះ; ប៉ុន្តែ Arthur White
បានខកខាននូវចំណុចនេះ។ គាត់គួរតែបាននិយាយថា
«អ្នកគាំទ្រទស្សនៈចាស់បានអះអាង [យ៉ាងត្រឹមត្រូវ] ថា
សេចក្តីពាក្យពេចន៍នៃសេចក្តីថ្កុលនៃការណ៍នេះ —បានអះអាងថា
សេចក្តីពាក្យពេចន៍នៃសេចក្តីថ្កុលនៃការណ៍នេះ [Early Writings, 74-75.]—
បានដាក់ការអនុម័តពីស្ថានសួគ៌លើទស្សនៈអំពី “daily” ដដែល Miller បានកាន់ខ្ជាប់
ហើយក្រុមហ៊ុនមក Uriah Smith បាននិយាយឡើងវិញ។»

ប៉ុន្តែគាត់មិនបានដាក់បង្ហាញទៅទ្វីនោះឲ្យត្រឹមត្រូវទេ។
គាត់គួរតែកែតម្រូវនិយាយអំពីអ្វីដែលពួកគេប្រកាន់ខ្ជាប់
ប្រៀបដូចជាមានលទ្ធភាពថាពួកគេបានប្រកាន់ខ្ជាប់ជំហរខុសមួយ។
ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានប្រកាន់ខ្ជាប់ជំហរខុសទេ; ពួកគេមានជំហរត្រឹមត្រូវ។

—«អ្នកគាំទ្រទស្សនៈថ្មី»—ឪពុករបស់គាត់គឺ Willy, A. G. Daniells, W. W. Prescott ហើយ
ខ្ញុំនឹងមិនចូលទៅកាន់ចំណុចនោះនោះទេ—«អ្នកគាំទ្រទស្សនៈថ្មីបានកាន់ថា
សេចក្តីថ្កុលនៃការណ៍នោះគួរតែយកទៅយល់តាមបរិបទរបស់វា
គឺបរិបទនៃការកំណត់ពេលវេលា»។

យើងទើបតែបានប្រាប់អ្នកអំពីអំណះអំណាងរបស់ពួកគេនៅក្នុងសង្ខេប Early
Writings ទំព័រ 74។

—«អ្នកគាំទ្រទស្សនៈថ្មីបានប្រកាន់ថា
សេចក្តីថ្កុលនៃការណ៍នោះគួរតែយកទៅយល់ក្នុងបរិបទរបស់វា
គឺបរិបទនៃការកំណត់ពេលវេលា។ សេចក្តីថ្កុលនៃការណ៍នៃ អលេនៃ វ៉ាយក៍
បាននិយាយមុនហើយមុនទៀតថា “ខ្ញុំគ្មានពន្យល់លើចំណុចនោះទេ” (Letter 226,
1908) និង “ខ្ញុំមិនអាចកំណត់ចំណុចដែលកំពុងគួរឱ្យមានស្មារតីនោះឲ្យបានច្បាស់លាស់ទេ”
(Letter 250, 1908)
ព្រមទាំងការដដែលនាមិនអាចផ្ទេរនូវសេចក្តីថ្កុលនៃការណ៍ដាច់ខាតមួយបាន
នោះពេលសំណួរនោះគួរឱ្យមានជំរុញដាក់មកលើនាង
ហាក់ដូចជាបានផ្តល់ការគាំទ្រដល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ពួកគេ។
ពួកគេក៏មានទំនុកចិត្តថា សារដែលបានប្រទានតាមរយៈ អលេនៃ វ៉ាយក៍ នឹងមិនផ្ទុយនឹង
ដំណើរការណ៍បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រដែលបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់រួចហើយនោះទេ»។ Arthur
White, EGW, volume 6, 252.

ច្បាប់ដើម—Review and Herald, ថ្ងៃទី ១ ឧសភា ឆ្នាំ 1850

ហើយសង្ខេប Early Writings ទំព័រ 74 នោះ គួរឱ្យមានបោះពុម្ពពេញលេញ? ឆ្នាំ 1882;
សង្ខេប Early Writings គួរឱ្យមានបោះពុម្ពពេញលេញឆ្នាំ 1882។

ប៉ុន្តែទឹកនុលដែលសេចក្តីនេះ ដដែលយើងកំពុងពិចារណា
មានបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៅក្នុងសង្ខេប Review and Herald ចុះថ្ងៃទី 1 ឧសភា ឆ្នាំ
1850
ហើយលោកអ្នកក៏មានសេចក្តីនោះនៅក្នុងកំណត់ត្រារបស់លោកអ្នកផងដែរ។
ហើយវាមានជាច្រើនកថាខណ្ឌ ហើយដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយហើយថា
យើងនឹងមិនអាចរង់ចាំអស់នោះទេ។

យើងឃើញថាខណ្ឌឧប្បនន្ទទំព័រទី២ បន្ទាប់មកក៏ថាខណ្ឌឧប្បនន្ទទំព័រទី៣៖

“បងប្អូនបុរសស៊ីជាទីស្រឡាញ់ទាំងឡាយ
ខ្ញុំប្រាប់នាងផ្ទាល់ជូនអ្នករាល់គ្នានូវសេចក្តីសង្គមឧបសគ្គមួយ
អំពីអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រគល់ឲ្យបងប្អូនរាល់គ្នាដល់ខ្ញុំក្នុងនិមិត្តរូប
ខ្ញុំត្រូវបានបងប្អូនឲ្យយើងស្រឡាតែងតែស្រស់ល្អអន្តរាយស្ទើរ
និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ល្អទៅតាមទាំងឡាយមានចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ ទេវតាមាននិយាយថា—តើអ្នករាល់គ្នាមិនអាចមើលឃើញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ពួកគេឬទេ?—ចូរតាមសេចក្តីនោះចុះ។ ដូចគ្នានេះដែរ
បុរាណសត្វរបស់ព្រះគ្រូស្រឡាតែងតែស្រឡាតែងតែទៅវិញទៅមក។
សូមឲ្យការស្តីបន្ទុកទៅលើខ្លួនឯង ជាជាងទៅលើបងប្អូនម្នាក់។
ខ្ញុំបានឃើញថា សារដែលថា —ចូរលក់របស់ដែលអ្នករាល់គ្នាមាន ហើយចែកទាន’
មិនត្រូវបានមនុស្សខ្មែរបងប្អូនតាមពន្លឺដ៏ច្បាស់លាស់របស់វាទេ; គឺថា
គោលបំណងពិតនៃបន្ទុករបស់ព្រះអង្គគឺដាក់លើរបស់យើង
មិនត្រូវបានបងប្អូនយ៉ាងច្បាស់ឡើយ។ ខ្ញុំបានឃើញថា គោលបំណងនៃការលក់នោះ
មិនមែនដើម្បីឲ្យដល់អ្នកដទៃទេ គឺដើម្បីឲ្យអ្នកនឹងផ្តល់ឲ្យគ្នាដល់ខ្លួនឯងបានទេ;
ប៉ុន្តែដើម្បីផ្តល់ឲ្យសាមញ្ញសេចក្តីពិត។ ការគាំទ្រ
និងការអនុគ្រោះដល់អ្នកដទៃអាចផ្តល់ការ ប៉ុន្តែនៅក្នុងភាពខុសគ្នាច្រើន
នោះជាអំពើហាម។
មនុស្សខ្មែរមានចិត្តក្តៅក្រហាយក្នុងការចូលរួមគ្នាបំបែកប្រជុំទាំងអស់
មិនមែនដើម្បីប្រើប្រាស់កម្លាំងព្រះទេ ប៉ុន្តែព្រោះតែ —នំបឹង និងភ្លើង’
មនុស្សសប្បុរសច្នៃប្រឌិតនៃផ្ទះផ្ទាល់ការដោយដៃរបស់ខ្លួននិយាយតាមស្មោះ
—សេចក្តីដែលល្អ’ ដើម្បីផ្តល់ឲ្យគ្នាដល់សេចក្តីត្រូវការរបស់គ្នាខ្លួន និងឲ្យមានអរ
វិជ្ជាមួយសម្រាប់បុគ្គលិកជួយគាំទ្រកិច្ចការដ៏មានតម្លៃនៃសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្ន។”

ខ្ញុំបានឃើញថា មនុស្សខ្មែរមានខុសក្នុងការអធិស្ឋានសុំឲ្យអ្នកដទៃមានជាសះស្បើយ
បើយើងមិនមែនដូច្នោះទេ បើក្នុងចំណោមយើងមានអ្នកណាម្នាក់ឈឺ
ហើយហៅពួកចាស់ទុំព្រឹក្សាជំនុំមកអធិស្ឋានលើគាត់ តាមយ៉ាក្បែរ ៥:១៤, ១៥
នោះយើងគួរតែធ្វើតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវ។
ព្រះអង្គបានឲ្យអ្នកមិនជឿចេញពីបន្ទប់សិន
រួចទ្រង់ប្រគល់អ្នកដទៃឲ្យជាសះស្បើយ; ដូច្នេះ
នៅពេលយើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដទៃក្នុងចំណោមយើង យើងគួរស្រង់រកការបំបែក
ខ្លួនចេញពីអសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នកទាំងឡាយដែលមានជំនឿ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំត្រូវបានបងប្អូនឲ្យស្រឡាតែងតែស្រស់ល្អអន្តរាយស្ទើរ
សិរស្សរបស់ទ្រង់ចេញទៅនឹងដោយឡែក ក្នុងបន្ទប់ខាងលើមួយ
ហើយជាលើកដំបូង ទ្រង់បានលាងជើងរបស់ពួកគេ
ហើយបន្ទាប់មកបានប្រទានឲ្យពួកគេទទួលបាននំបឹងដែលបានបំបែក
ដើម្បីបំបែកដល់ព្រះកាយរបស់ទ្រង់ដែលត្រូវបានបំបែក និងទឹកផ្តល់ទៅដល់ហាយដ្រូ
ដើម្បីបំបែកដល់ព្រះលាហិតរបស់ទ្រង់ដែលបានហូរចេញ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
មនុស្សទាំងអស់គ្នាប្រព្រឹត្តទៅដោយការយល់ដឹង
ហើយតាមគំរូរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងការណ៍ទាំងនេះ
ហើយនៅពេលចូលរួមក្នុងពិធីបញ្ចេញតុលាការទាំងនេះ
គួរតែប្រើខ្លួនចេញពីអ្នកមិនជឿឲ្យមានច្បាប់បំផុតតាមដៃអាចផ្តល់ទៅបាន។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំរៀនបានបង្ហាញថា គួររោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ
នឹងត្រូវបានបង្ហាញចេញ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវយាងចេញពីពិធីបិណ្ឌបិសុទ្ធជា
ទេវតាមានព្រះបន្ទូលថា—គឺជាព្រះពិរោធរបស់ព្រះ និងរបស់កូនចៀម
ដែលបណ្តាលឲ្យមានការបំផ្លាញ ឬសង្ខេបគឺសុលាប័ររបស់មនុស្សអាក្រក់។
នៅពេលសំឡេងរបស់ព្រះបន្ទូលឡើង ពួកបិសុទ្ធនឹងមានឥទ្ធិពលខ្ពស់
និងគួរឲ្យសង្ស័យខ្លាំង ដូចជាកងទ័ពដែលមានទង់ជ័យ; ប៉ុន្តែនៅពេលនោះ
ពួកគេនឹងមិនអនុវត្តសង្ខេបគឺដំនុំដុំនេះដែលបានចង្អុលទុកនោះឡើយ។
ការអនុវត្តសង្ខេបគឺដំនុំដុំនេះនោះ នឹងមានឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃ 1000 ឆ្នាំ។

បន្ទាប់ពីពួកបិសុទ្ធត្រូវបានផ្តល់ឲ្យដឹងអំពីអមតភាព
ហើយត្រូវបានលើកឡើងទៅជាមួយគ្នា ហើយទទួលបានពិធីបិណ្ឌរបស់ពួកគេ
មកដល់ពួកគេ ជាដើម ហើយចូលទៅក្នុងទីក្រុងបិសុទ្ធ នោះព្រះយេស៊ូវ
និងពួកបិសុទ្ធក៏អង្គុយជុំជុំមុខ។ សង្ឃឹរក្រៅទាំងឡាយត្រូវបានបើកឡើង
គឺសង្ឃឹរក្រៅជីវិត និងសង្ឃឹរក្រៅមរណភាព;
សង្ឃឹរក្រៅជីវិតមានកិច្ចការល្អរបស់ពួកបិសុទ្ធ
ហើយសង្ឃឹរក្រៅមរណភាពមានកិច្ចការអាក្រក់របស់ពួកមនុស្សអាក្រក់។
សង្ឃឹរក្រៅទាំងនេះត្រូវបានប្រៀបធៀបនឹងសង្ឃឹរក្រៅក្រីក្រយិន័យ គឺព្រះគម្ភីរ
ហើយតាមនោះពួកគេត្រូវបានជំនុំជុំមុខ។ ពួកបិសុទ្ធ
ដោយសាមគ្គីភាពជាមួយព្រះយេស៊ូវ
កាត់សង្ខេបគឺដំនុំដុំនេះលើមនុស្សអាក្រក់ដែលសុលាប័រទៅហើយ។ មើលចុះ!
ទេវតាមាននិយាយថា ពួកបិសុទ្ធអង្គុយជុំជុំមុខ ដោយសាមគ្គីភាពជាមួយព្រះយេស៊ូវ
ហើយរស់រវើកដល់មនុស្សអាក្រក់នីមួយៗ តាមអំពើដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងរូបកាយ
ហើយត្រូវបានកត់ទុកទល់នឹងឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅអំឡុងពេលពួកគេត្រូវទទួល
នៅពេលការប្រតិបត្តិសង្ខេបគឺដំនុំដុំនេះមកដល់។ ខ្ញុំរៀនបានឃើញថា
នេះគឺជាកិច្ចការរបស់ពួកបិសុទ្ធជាមួយព្រះយេស៊ូវ ក្នុងទីក្រុងបិសុទ្ធ
មុនពេលវាចុះមកផែនដី ក្នុងរយៈពេល 1000 ឆ្នាំ។ បន្ទាប់មក នៅចុងបញ្ចប់នៃ
1000 ឆ្នាំ ព្រះយេស៊ូវ ទេវតាទាំងឡាយ និងពួកបិសុទ្ធទាំងអស់ដែលនៅជាមួយទ្រង់
ចាកចេញពីទីក្រុងបិសុទ្ធ ហើយខណៈដែលទ្រង់កំពុងយាងចុះមកផែនដីជាមួយពួកគេ
មនុស្សអាក្រក់ដែលសុលាប័រទៅហើយក៏ត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ
ហើយបន្ទាប់មក មនុស្សទាំងនោះឯងដែល «បានចាក់ផ្តុំនូវទ្រង់»
កាលត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ
នឹងឃើញទ្រង់ពីចម្ងាយក្នុងសិរីល្អទាំងអស់របស់ទ្រង់ ដោយមានទេវតា
និងពួកបិសុទ្ធនៅជាមួយទ្រង់ ហើយនឹងឮញយ់ដោយព្រះទ្រង់។
ពួកគេនឹងឃើញសុភមង្គលនៃក្រុងនោះក្នុងព្រះហស្តទាំងពីររបស់ទ្រង់
និងនៅក្នុងព្រះហស្តទាំងពីររបស់ទ្រង់
ហើយកន្លែងដែលពួកគេបានចាក់លំពែងចូលទៅក្នុងចំហៀងទ្រង់។
សុភមង្គលនៃក្រុងនោះ និងសុភមង្គលនៃ នោះហើយនឹងជាសិរីល្អរបស់ទ្រង់។
នៅចុងបញ្ចប់នៃ 1000 ឆ្នាំនោះហើយ ដល់ព្រះយេស៊ូវឈរលើភ្នំអូលីវ
ហើយគូននោះបែកចេញជាពីរ ហើយវាក្តាលជាទីរាបជម្រក
ហើយអនុកដល់រត់ចោលនៅពេលនោះគឺជាមនុស្សអាក្រក់
ដែលទើបតែត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។ បន្ទាប់មក ទីក្រុងបិសុទ្ធក៏ចុះមក
ហើយតាំងនៅលើទីរាបនោះ។

បន្ទាប់មក សាតាំងបានបញ្ចូលវិញ្ញាណរបស់វាទៅក្នុងពួកមនុស្សអាក្រក់ដែលត្រូវបាន
ប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។ វាបញ្ចូលវិញ្ញាណពួកគេថា កងទ័ពនៅក្នុងទីក្រុងមានកិច្ច

ហើយកងទ័ពរបស់វាមានចូរើន ហើយថាពួកគេអាចឈ្នះលើពួកបរិសុទ្ធ
ហើយដណ្តើមយកទីក្រុងបាន។ ខណៈដែលសាតាំងកំពុងបុរមូលផ្តុំកងទ័ពរបស់វា
ពួកបរិសុទ្ធសុចិត្តនៃក្នុងទីក្រុង កំពុងទស្សនាសម្រស់
និងសិរីរុងរឿងនៃស្តេចស្តេចរបស់ពួកវា។ ពួកវាយស្ទើរសុចិត្តនៃជាមុខនាំពួកគេ។
ភូមាមៗនោះ៖

ពួកអង្គសង្គត្តនោះដ៏គួរឲ្យសរឡាញ់បានហាត់ចេញពីក្នុងក្រុមរបស់យើងទៅ;
ប៉ុន្តែមិនយូរប៉ុន្មាន យើងបានឮពួកវាសូរសៀងដ៏គួរឲ្យសរឡាញ់របស់ទ្រង់
មានព្រះបន្ទូលថា៖ «អស់អ្នកដែលបានទទួលព្រះពរពីព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ អើយ
ចូរមកទទួលមរតកនៃគ្រងដែលបានរៀបចំសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា
តាំងពីមុនកំណើតលោកីយមក»។ យើងបានបុរមូលផ្តុំឡើងវិញព្រះយស្ទើរ
ហើយទាន់ពេលដែលទ្រង់បិទទ្វារនៃទីក្រុង
សេចក្តីបណ្តាញសាត្រូវបានបុរសលើពួកមនុស្សសម្រាប់។ ទ្វារត្រូវបានបិទ។
បន្ទាប់មក ពួកបរិសុទ្ធបានប្រើស្នូលរបស់ខ្លួន
ហើយហោះឡើងទៅលើកំពូលកំពែងនៃទីក្រុង។ ព្រះយស្ទើរក៏គង់នៃជាមួយពួកគេដែរ;
មកុដរបស់ទ្រង់ភ្លឺចាំង និងរុងរឿងណាស់។ វាជាមកុដមួយនៃក្នុងមកុដមួយ
មានចំនួនប្រាំពីរ។ មកុដរបស់ពួកបរិសុទ្ធជ្រើនពីមាសសុទ្ធបំផុត តុបតែងដោយផ្កាយ
មុខរបស់ពួកគេចង្អែកចាំងដោយសិរីរុងរឿង
ពីព្រោះពួកគេស្មើគ្នាក្នុងរូបឆ្មោះដ៏ពេញលេញនៃព្រះយស្ទើរ;
ហើយនៃពេលពួកគេឡើងទៅ ហើយផ្តល់នូវទំនងអស់គ្នាទៅកំពូលនៃទីក្រុង
ខ្ញុំត្រូវបានមនុស្សស្រីយ៉ាងខ្ពស់ដោយទិដ្ឋភាពនោះ។

«បន្ទាប់មក មនុស្សសម្រាប់បានឃើញនូវអ្វីដែលពួកគេបានហាត់បង្រៀន;
ហើយភ្នែកយើងមួយបានចេញពីព្រះមកលើពួកគេ ហើយបានបំផ្លាញពួកគេអស់។
នេះហើយជាការអនុវត្តនៃសេចក្តីជំនុំដូច្នេះ។ នៅពេលនោះ
មនុស្សសម្រាប់បានទទួលតាមដដែលពួកបរិសុទ្ធ ក្នុងឯកភាពជាមួយព្រះយស្ទើរ
បានរស់រវើកដល់ពួកគេក្នុងអំឡុងពេល 1000 ឆ្នាំ។ ភ្នែកយើងដដែលនោះពីព្រះ
ដែលបានបំផ្លាញមនុស្សសម្រាប់ ក៏បានបន្តសុទ្ធជននៃដីទាំងមូលផងដែរ។
ភ្នែកយើងហាក់បែក រយៈកាយ បានរលាយដោយកំដៅយ៉ាងខ្ពស់ ទាំងបរិយាកាសផងដែរ
ហើយអស់ទាំងចំបាំងក៏ត្រូវបានឆេះអស់។ បន្ទាប់មក
មរតករបស់យើងបានបើកបង្ហាញនៃចំពោះមុខយើង ដ៏រុងរឿង និងស្រស់ស្អាត
ហើយយើងបានទទួលមរតកនៃដីទាំងមូលដែលត្រូវបានជ្រើសរើសឲ្យយើង។
យើងទាំងអស់គ្នាបានស្រកៃឡើងដោយសំឡេងខ្ពស់ថា សិរីលុះ អាល្លេយ៉ា»

ខ្ញុំក៏បានឃើញផងដែរថា អ្នកកងរាងទាំងឡាយគួរតែត្រឡប់ជាមួយនឹងអ្នកដែលពួក
គេមានមូលហេតុនឹងទុកចិត្តបាន គឺអ្នកដែលបានសុចិត្តនៃក្នុងសារទាំងអស់
និងរឹងមាំក្នុងសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្នទាំងអស់
មុននឹងពួកគេគោរពចំណុចថ្មីណាមួយដែលខ្លាំង ដដែលពួកគេអាចគិតថា
ព្រះគម្ពីរគាំទ្រ។ ដូច្នេះ អ្នកកងរាងទាំងឡាយនឹងប្រុងមុខយ៉ាងពេញលេញ
ហើយសាសនាចក្រនឹងទទួលបានអារម្មណ៍នៃការប្រុងមុខរបស់អ្នកកងរាងទាំងនោះ។
ខ្ញុំបានឃើញថាវិធីបុរាណត្រឹមត្រូវនៃការបង្កើតអ្នកស្រាវជ្រាវទាំងឡាយ
ហើយបន្ទាប់មក
នឹងគ្មានគ្រោះថ្នាក់ណាមួយដែលរងចៀមដ៏មានតម្លៃត្រូវបានបំបែកចេញ
ហើយចៀមទាំងឡាយត្រូវបានខូចខាតខូចខាត ដោយគ្មានអ្នកកងរាងឡើយ។—

ហើយបន្ទាប់មក វាបញ្ចប់ដោយកថាខណ្ឌឧប្បាសន៍
ដែលខ្ញុំបានដាក់ក្នុងប្រអប់សម្រាប់អ្នក ពីព្រោះកថាខណ្ឌឧប្បាសន៍ចេញពីអត្ថបទ
គឺជាផ្នែកដែលនឹងត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុង Early Writings។ ហេតុនេះហើយបានជា
កថាខណ្ឌឧប្បាសន៍ត្រូវបានដាក់ប្រអប់ពីទុច្ចរិត។

«នៅថ្ងៃទី 23 ខែកញ្ញា ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំថា
ទ្រង់បានលូកព្រះហស្តក្នុងដៃលើកទីពីរ
ដើម្បីបិទគ្រាប់សំណល់នៃប្រជានុប្បវត្តន៍របស់ទ្រង់ឲ្យមានវិលត្រឡប់មកវិញ ហើយថា
កិច្ចខិតខំត្រូវតែបែងចែកចេញទៅក្នុងគ្រាន់ការប្រមូលផ្តុំនេះ។
ក្នុងគ្រាន់ការប្រមូលផ្តុំនេះ អ្វីស្អាតដែលត្រូវបានរាយប្រហារ និងហែកហួចញៀន;
ប៉ុន្តែតែឡាននេះ ក្នុងគ្រាន់ការប្រមូលផ្តុំ ព្រះនឹងប្រោសឲ្យជា
នឹងប្រសើរឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ ក្នុងគ្រាន់ការប្រមូលផ្តុំនេះ
កិច្ចខិតខំដែលបានផ្តើមដើម្បីផ្តល់ឲ្យស្រស់ស្អាតក្នុងពិភព
មានប្រសិទ្ធភាពតិចតួចប៉ុណ្ណោះ សម្រេចបានតិចតួច ឬសុទ្ធតែមានអវិស័យ;
ប៉ុន្តែក្នុងគ្រាន់ការប្រមូលផ្តុំ នៅពេលព្រះបានដាក់ព្រះហស្តក្នុង
ដើម្បីបិទគ្រាប់សំណល់របស់ទ្រង់ កិច្ចខិតខំក្នុងការផ្តល់ឲ្យស្រស់ស្អាតក្នុងពិភព
នឹងមានប្រសិទ្ធភាពជាមធ្យមបំផុតដែលបានកំណត់ទុក។
មនុស្សទាំងអស់គ្នាត្រូវតែចិត្តប្រុងប្រយ័ត្ន និងកុំត្រឡប់មកវិញក្នុងកិច្ចការនេះ។
ខ្ញុំបានឃើញថា វាជាការអាម៉ាស់ណាស់
សម្រាប់នរណាម្នាក់ដែលយកគ្រាន់ការប្រមូលផ្តុំនេះមកផ្តើមជាគំរូ
ដើម្បីបិទគ្រាប់សំណល់នៃពេលនេះក្នុងគ្រាន់ការប្រមូលផ្តុំ;
ដូច្នេះបើព្រះមិនផ្តើមអ្វីសម្រាប់យើងឡើយនេះ
លើសពីអ្វីដែលទ្រង់បានផ្តើមនៅពេលនោះទេ
នោះអ្វីស្អាតដែលនឹងមិនអាចត្រូវបានប្រមូលមកវិញឡើយ។
សេចក្តីពិតត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងកាសែត
មិនតិចជាងការប្រកាសផ្សាយដោយមាត់នោះទេ គឺជាការចាំបាច់ដូចគ្នា។»

ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំថា តារាងឆ្នាំ 1843
ត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់
ហើយមិនគួរឲ្យមានការកែប្រែផ្ទៃក្នុងណាមួយនៃឡើយ;
ថាគួលខេទាំងនោះជាដូចដែលទ្រង់ចង់ឲ្យមាន។ ថាព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើ
ហើយបានលាក់កំហុសមួយក្នុងចំណោមគួលខេទាំងនេះ
ដូច្នេះគ្មានអ្នកណាអាចឃើញវាបានឡើយ
រហូតដល់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ត្រូវបានដកចេញ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទាំងនឹង «Daily» ថា ពាក្យ «sacrifice»
ត្រូវបានបន្ថែមដោយប្រាជ្ញារបស់មនុស្ស
ហើយមិនមែនជាផ្នែកនៃអត្ថបទដើមទេ; ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈគ្រឹះ
មក្រៅពីវាដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសារនៃម៉ោងជំនុំដំបូង។
នៅពេលដែលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844
សុទ្ធតែទាំងអស់បានប្រើប្រាស់ឈ្មោះស្រដៀងគ្នា «Daily»; ប៉ុន្តែ
ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងភាពច្របូកច្របល់ ទស្សនៈផ្សេងៗត្រូវបានទទួលយក
ហើយភាពងងឹត និងភាពច្របូកច្របល់ក៏បានបន្តតាមមក។

ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា ពលរដ្ឋលោមិនបានជាសច្ចេកុដិសាកល្បងតាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ហើយពលរដ្ឋនឹងមិនដល់កុលាយជាសច្ចេកុដិសាកល្បងមុនដទៃទៀតឡើយ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញអំពីមនុស្សខ្មោចដែលស្ថិតនៅក្នុងកំហុសដ៏ធំមួយ គឺថា ពួកបរិសុទ្ធនៅតែត្រូវទៅកាន់យូសាឡឹមចាស់ ជាដើម មុនព្រះអម្ចាស់យាងមក។ ទស្សនៈបែបនេះមាននិន្នាការបង្កើន ចិត្ត និងការយកចិត្តទុកដាក់ ចេញពីកិច្ចការបច្ចុប្បន្នរបស់ព្រះ ក្រោមសាររបស់ទេវតាទីបី; ដូច្នេះហើយនឹងត្រូវទៅយូសាឡឹម នោះចិត្តរបស់យើងនឹងនាំទៅនោះតាមធម្មតា ហើយធនធានរបស់យើងនឹងត្រូវបានទប់ទុកពីការប្រើប្រាស់ផ្សេងៗ ដើម្បីនាំពួកបរិសុទ្ធនៅក្នុងយូសាឡឹម។ ខ្ញុំបានឃើញថា មូលហេតុដែលពួកគេត្រូវបានទុកឱ្យធ្លាក់ចូលទៅក្នុងកំហុសដ៏ធំនេះ គឺដោយព្រោះពួកគេមិនបានសារភាព និងបោះបង់កំហុសរបស់ខ្លួន ដល់ពួកគេហោសជាប់នៅក្នុងនោះអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមក។ Review and Herald, November 1, 1850.

តើអ្នកឃើញពួកវាទេ? តើអ្នកដឹងទេថាខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីអ្វី?

បានហើយ។ បុរសិស្សយើងចូលទៅក្នុងកថាខណ្ឌបង្កប់នូវទាំងប្រាំនេះ នោះអ្នកនឹងឃើញអ្វីខុសៗដទៃពីអត្ថបទដើម ជាងអ្វីដែលអ្នកនឹងឃើញនៅក្នុង Early Writings ទំព័រ 74។

ពីសំណាក់អ្នកស្តាប់៖ ដូច្នេះ លោកកំពុងមានបុរសសន្និដ្ឋាន អ្វីទាំងនេះដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រអប់នោះ គឺជាប្រអប់ដើមមែនឬ?

អត្ថបទទាំងនេះនៅក្នុងប្រអប់ គឺជាកថាខណ្ឌបង្កប់នូវទាំងប្រាំនេះ ហើយប្រអប់នេះបានគូសព័ទ្ធជុំវិញវា។ កថាខណ្ឌទាំងប្រាំនេះ ទីបំផុតត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងសង្ខេបនៅ Early Writings ទំព័រ 74។

ប៉ុន្តែ នេះត្រូវបានបោះពុម្ពនៅពេលណា នេះត្រូវបានសរសេរនៅពេលណា? ខណ្ឌនិកា ឆ្នាំ 1850។

ដូច្នេះ ខ្ញុំបានដាក់អក្សរដិតលើអ្វីៗដែលនឹងត្រូវបានកែប្រែពីកថាខណ្ឌទាំងប្រាំនេះ។ នឹងមានការប្តូរមួយយ៉ាងធំជាមួយនឹងរឿងនេះ; ពីព្រោះ ក្នុងអនាគតដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត គឺនៅឆ្នាំ 1851 សង្ខេបនៅ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White នឹងត្រូវបានបោះពុម្ព ហើយពួកគេនឹងយកកថាខណ្ឌទាំងនេះទៅដាក់ក្នុង A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White។ ហើយចាប់ពីទីនេះ [អត្ថបទនៅក្នុង Review and Herald, ខណ្ឌនិកា ឆ្នាំ 1850] ទៅកាន់ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White មានការកែសម្រួលផ្សេងៗទៀតខ្លះៗដែលបានកើតឡើងចំពោះកថាខណ្ឌទាំងប្រាំនេះ។ ហើយបន្ទាប់មក ចាប់ពី A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White ក្នុងឆ្នាំ 1851 ទៅកាន់ Early Writings ក្នុងឆ្នាំ 1882 ក៏មានការកែសម្រួលផ្សេងៗទៀតនៃបទដើមទៀតខ្លះ ហើយការកែសម្រួលផ្សេងៗទៀតនៃឯកសារនោះហើយដែលផ្សេងៗទៀត Early Writings ទំព័រ 74 មានលក្ខណៈស្មុគស្មាញ។

ដូច្នេះ ក្នុងកថាខណ្ឌខ្លាំងបំផុតនេះ ដែលបញ្ចប់នៅក្នុងសាក្យសុលីករិក្ខដើម
ក្នុងកថាខណ្ឌទីមួយ “ថ្ងៃទី 23 ខែកញ្ញា ព្រះអម្ពចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំ...”
នោះនឹងត្រូវបានផ្តល់បុគ្គល។

ក្នុងកថាខណ្ឌបន្តទៀត៖ «បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញ...»; «បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញ...»;
«ព្រះអម្ពចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំ...»; និង «បន្ទាប់មក
ខ្ញុំត្រូវបានចង្អុលបង្ហាញទៅកាន់...»; អ្វីទាំងនេះត្រូវបានកែសម្រួលតិចតួចខ្លះ។

បានបង្ហាញសេចក្តីពិតសំខាន់ដប់ បុរាណនៃក្នុងកថាខណ្ឌដប់បី

ប៉ុន្តែ អ្វីដែលខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកមើលឃើញក្នុងកថាខណ្ឌខ្លាំងដប់បីនេះពីអត្ថបទដើម
គឺថា នាងបានបង្ហាញអំពីរឿងសំខាន់ចម្បងដប់យ៉ាង។

ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំចាំបាច់ហើយថា ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំដាក់អក្សរទាំងនេះឲ្យដិត។
វាមិនមែននៃដោយសារតែអ្វីៗទាំងនោះនឹងត្រូវបានផ្តល់បុគ្គលឡើយ។
ខ្ញុំកំពុងសង្កេតឆ្លងអ្វីមួយសម្រាប់អ្នក បុរសិបបិដកនឹងឃើញថា
នៅក្នុងកថាខណ្ឌខ្លាំងដប់បីនេះ នាងត្រូវបានបង្ហាញអំពីនេះ...
នាងត្រូវបានបង្ហាញអំពីនេះ... នាងត្រូវបានបង្ហាញអំពីនេះ...
នាងត្រូវបានបង្ហាញអំពីនេះ។ ហើយនៅពេលដែលនាងត្រូវបានបង្ហាញអំពីរឿងមួយ
បន្ទាប់ពីនាងបានប្រាប់យើងអំពីហើយ នោះនាងត្រូវបានបង្ហាញអំពីអ្វីមួយដែលមិនច
ំហាចមានទំនាក់ទំនងនឹងអ្វីដែលទើបតែនាងត្រូវបានបង្ហាញនោះទេ៖
«ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញអំពីនេះ... ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញអំពីនេះ...
ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញអំពីនេះ...»។

អ្នកអាចពិនិត្យមើលខ្ញុំ ហើយអានវាដោយខ្លួនឯងបាន ប៉ុន្តែ
ក្នុងកថាខណ្ឌខ្លាំងដប់បីនេះ នាងត្រូវបានបង្ហាញអំពីសេចក្តីពិតសំខាន់ៗដប់បុរាណ។

នេះជាអ្វីដែលនាងត្រូវបានបង្ហាញ។ នាងត្រូវបានបង្ហាញអំពីសេចក្តីសុឡាញ់របស់ព្រះ
អំពីដង្កាយ អំពីការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ អំពីពិធីសហគរោជន៍បរិសុទ្ធ
អំពីគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរាណនៃទាក់ទងនឹងសហស្សវត្សរ៍ អំពីពន្ធលីថ្មី
អំពីការប្រមូលផ្តុំបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1844 អំពីកិច្ចការបោះពុម្ពផ្សាយ អំពីតារាងឆ្នាំ 1843
អំពី “បុរាណថ្ងៃ” អំពី “ពេលវេលា” ជាការសាកល្បង
និងអំពីការផ្ទេរធម៌មហាក្សត្រទៅក្នុងយស្សាឡើយ។
ហើយបើអ្នកអានវាដោយប្រុងប្រយ័ត្ន នេះមិនមែនជាលំហូរនៃគំនិតទេ។
នេះជារបៀបដែលថា «ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញអំពីការនេះ» យ៉ាងច្បាស់បំផុត
ហើយនាងកត់ត្រានូវអ្វីដែលនាងត្រូវបានបង្ហាញ;
ហើយនាងត្រូវបានបង្ហាញអ្វីមួយដែលមិនចាំបាច់មានទំនាក់ទំនងគ្នានោះទេ។
អ្នកត្រូវតែឃើញចំណុចនោះ; ពីព្រោះ
ពេលពួកគេចាប់ផ្តើមទាញកថាខណ្ឌខ្លាំងនេះមកផ្តុំបញ្ចូលគ្នា
ពួកគេចាប់ផ្តើមបង្កើតជាគំនិតថា
នាងកំពុងនិយាយអ្វីមួយដែលតាមពិតនាងមិនបាននិយាយឡើយ។

ការពិនិត្យឡើងវិញ និងហិរាល័យ, ថ្ងៃទី ១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៨៥០

យល់ព្រម។

សូមកត់សម្គាល់កថាខណ្ឌទីមួយនៃកថាខណ្ឌខ្លាំងបំផុតនៃយើងកំពុងពិនិត្យពីខែវិច្ឆិកា

ឆ្នាំ 1850។

«នោះចុងទី ២៣ ខែកញ្ញា ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំថា
ទ្រង់បានលាតព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ជាលើកទីពីរ
ដើម្បីសុភារយកសំណល់នៃប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់មកវិញ ហើយថា
គួរបង្កើនកិច្ចចិត្តខំប្រឹងប្រែងឲ្យទ្រង់ក្នុងអំឡុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំនេះ។
ក្នុងពេលនៃការខ្ចាត់ខ្ចាយ អីស្រាអែលគួរបានវាយប្រហារ ហើយគួរបានហែកខ្លះចេញ;
ប៉ុន្តែតែឡាននេះ ក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំ
ព្រះនឹងប្រោសឲ្យប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ជាសះស្បើយ ហើយរុំប្រសព្វឲ្យ
ក្នុងពេលនៃការខ្ចាត់ខ្ចាយ
កិច្ចចិត្តខំប្រឹងប្រែងដែលបានផ្ទុយនឹងដើម្បីផ្តល់ឲ្យផ្សេងៗស្រាយសច្ចៈក៏ពិត
មានប្រសិទ្ធភាពក៏ច្បាស់ណាស់៖ សម្រេចបានក៏ច្បាស់ ឬមិនបានអ៊ីសោះ;
ប៉ុន្តែក្នុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំ
ពេលព្រះបានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដើម្បីប្រមូលប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់
កិច្ចចិត្តខំប្រឹងប្រែងដើម្បីផ្តល់ឲ្យផ្សេងៗស្រាយសច្ចៈក៏ពិត
នឹងមានប្រសិទ្ធភាពតាមបំណងដែលបានកំណត់ទុក។
មនុស្សទាំងអស់គ្នាគិតមែនសាមគ្គីភាព
ហើយមានចិត្តខុសៗគ្នាខ្លះខ្លះក្នុងកិច្ចការនេះ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
វាជាការគួរឲ្យអាម៉ាស់ណាស់
សម្រាប់អ្នកណាម្នាក់ដែលក្នុងពេលនៃការខ្ចាត់ខ្ចាយមកផ្ទុយនឹងគំរូ
ដើម្បីគ្រប់គ្រងយើងនៃពេលនេះក្នុងអំឡុងពេលនៃការប្រមូលផ្តុំ;
ដូច្នេះបើព្រះមិនផ្ទុយនឹងគំរូនេះ
លើសពីអ្វីដែលទ្រង់បានផ្ទុយនៃពេលនោះទេ
នោះអីស្រាអែលនឹងមិនអាចគួរបានប្រមូលផ្តុំឡើយ។
វាចាំបាច់ដូចគ្នាដែលសច្ចៈក៏ពិតគួរបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងកាសែត
មិនខុសពីការប្រកាសអធិប្បាយឡើយ»។

ប្រយោគចុងក្រោយពីកថាខណ្ឌនោះ បាននិយាយថា
«ការពិតគួរតែគួរបានបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងសារព័ត៌មាន
មិនខុសពីការគួរបានអធិប្បាយនោះទេ»។ យល់ព្រម។ គំនិតនេះនឹងគួរបានទម្លាក់ចោល។

កថាខណ្ឌទីពីរក្នុងចំណោមកថាខណ្ឌទាំងប្រាំដែលយើងកំពុងពិចារណា
នៃកន្លងដែលរងថា «ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំ» អ្នកឃើញហើយថា
ខ្ញុំបានគូសបន្ទាត់ក្រោមវា។

—«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំថា តារាងឆ្នាំ 1843
គួរបានដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយថា
គុមានផ្តល់កែណាមួយនៃគួរគួរបានកែប្រែឡើយ; ថា
គួរខ្វះខាតឡាយគឺដូចជាទ្រង់បានស្រាវជ្រាវឲ្យបាន។ ថា
ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ស្មើគ្នានៃលើក ហើយបានលាក់កំហុសមួយនៃក្នុងគួរខ្វះខាត
ដូចនេះគុមាននរណាអាចឃើញវាបានឡើយ
រហូតដល់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់គួរបានដកចេញ»—

មូលហេតុដែលខ្ញុំបានគូសបន្ទាត់ក្រោមអ្វីៗណាមួយនៃក្នុងកថាខណ្ឌទាំងបួននេះ
នៃផ្នែកខាងលើនៃទំព័រ គឺថា

វាទាំងនោះនឹងត្រូវមានការកែសម្រួលដោយកុមារបោះពុម្ព
នៅពេលវាត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញក្នុង A Sketch of the Christian Experience and
Views of Ellen G. White នៅឆ្នាំ 1851។

យល់ព្រម។ «ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំ» នឹងត្រូវបានផ្តល់បុគ្គល;
«ដោយព្រះស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន» នឹងត្រូវបានផ្តល់បុគ្គល;
«ដើម្បីបំពេញតួនាទីជូនកេរ្តិ៍ឈ្មោះដល់ព្រះអម្ចាស់» នឹងត្រូវបានផ្តល់បុគ្គល។

បន្ទាប់មក ក្នុងកថាខណ្ឌបន្ទាប់ដែលសរសេរជាអក្សរដិត [កថាខណ្ឌឧទ្ទិស]
នៅលើទំព័រនោះ មានចែងថា,

—«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា ពេលវេលាមិនបានជាសច្ចកម្មសាកល្បងតាំងពីឆ្នាំ
1844 មក ហើយថា ពេលវេលានឹងមិនដែលក្លាយជាសច្ចកម្មសាកល្បងមុនឡើយ»។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ» នោះនឹងត្រូវបានផ្តល់បុគ្គល។ នៅឆ្នាំបន្ទាប់
ក្នុងសៀវភៅ A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White
ពួកគេនឹងយកកថាខណ្ឌដែលមានតម្លៃបុរាណវិទ្យានោះ មកបញ្ចូលជាមួយកថាខណ្ឌមុន
ហើយពួកគេនឹងបម្រើវាឱ្យទៅជាកថាខណ្ឌតម្លៃបុរាណវិទ្យា។

ប៉ុន្តែផងដែរ បុរសិស្សពាក្យមួយ ឬពាក្យច្បើន ត្រូវបានបោះពុម្ពជាអក្សរដិត
នោះនឹងមានការផ្តល់បុគ្គលជូនកេរ្តិ៍ឈ្មោះដល់ព្រះអម្ចាស់មុនពេលវាផ្សព្វផ្សាយទៅក្នុងផងដែរ; ហើយ
ខ្ញុំនឹងលើកឧទាហរណ៍មួយ ដើម្បីបង្ហាញអំពីអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យ។

ហើយនៅក្នុងកថាខណ្ឌឧទ្ទិស វានិយាយថា,

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទាក់ទងនឹង “បុរាណវិទ្យា” ថា ពាក្យ “យញ្ញបូជ”
គឺត្រូវបានបន្ថែមដោយបុរាណវិទូរបស់មនុស្ស
ហើយមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់អត្ថបទនោះឡើយ; ហើយថា
ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈដ៏ត្រឹមត្រូវអំពីវា
ដល់អ្នកដែលបានប្រកាសសច្ចកម្មហៅនាមនៃដំណើរជំនុំជម្រះ។
កាលណាការប្រឈមនឹងស្ថិតនៅ មុនឆ្នាំ 1844
សុទ្ធតែតែងតែអស់គ្នាបានប្រឈមនឹងស្ថិតនៅ “បុរាណវិទ្យា” នោះ; ប៉ុន្តែ
ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងសភាពច្បាប់ចម្លង
ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតត្រូវបានទទួលយក ហើយសច្ចកម្មដ៏ត្រឹមត្រូវ
និងសច្ចកម្មច្បាប់ចម្លងក៏បានតាមមក។»

បន្ទាប់មក នៅក្នុងកថាខណ្ឌអក្សរដិតបន្ទាប់ [កថាខណ្ឌឧទ្ទិស] នៅលើទំព័រនោះ
មានចែងថា,

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំថា ពេលវេលាមិនមែនជាការសាកល្បងទៀតទៅតាំងពីឆ្នាំ
1844 មក ហើយពេលវេលានឹងមិនក្លាយជាការសាកល្បងមុនឡើយ»។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំ» នោះនឹងត្រូវបានផ្តល់បុគ្គល។

អ្វីដែលពួកគេនឹងផ្សព្វផ្សាយនៅឆ្នាំបន្ទាប់ ក្នុងសៀវភៅ A Sketch of the Christian
Experience and Views of Ellen G. White គឺថា
ពួកគេនឹងយកកថាខណ្ឌមួយដែលមានតម្លៃបុរាណវិទ្យានោះ

មកបញ្ចូលរួមជាមួយកថាខណ្ឌឧបសគ្គ។ ពួកគេនឹងបម្រើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិជាខណ្ឌឧបសគ្គមួយ។

ហើយពួកគេនឹងផ្តល់បុគ្គលិកក្នុង «ព្រះអម្បាល់ហានបង្កាញខ្សែ» ទៅជា «ខ្សែក្រវាញហានបង្កាញផងដែរ»។ យល់ទេ?
ពួកគេនឹងបញ្ចូលកថាខណ្ឌទាំងពីរនេះឲ្យយុទ្ធសាស្ត្រជាតិជាខណ្ឌឧបសគ្គមួយ
ហើយពួកគេនឹងផ្តល់បុគ្គលិកទៅជា «ខ្សែក្រវាញហានបង្កាញផងដែរ» នៅក្នុងឆ្នាំ 1851។

—«បន្ទាប់មក ខ្សែក្រវាញហានបង្កាញទៅកាន់មនុស្សស្ថានៈដ៏ល្អស្ថិតនៅក្នុងកំហុសដ៏ធំ គឺថា ពួកបរិសុទ្ធនៅតែត្រូវទៅក្នុងយូសាឡីមចាស់ៗ។ មុនព្រះអម្បាល់យាងមក។ ទស្សនៈបែបនេះមាននិន្នាការនាំឲ្យចិត្តតូច និងការយកចិត្តទុកដាក់របស់មនុស្សយូសាឡីមចាស់ៗពីការបំបែកបុរេបុរសរបស់ព្រះ ក្រោមសាររបស់ទេវតាទីបី; ដុបិត បុរសនិយាយពីខ្សែក្រវាញហានបង្កាញយូសាឡីម នោះចិត្តរបស់យើងនឹងផ្តុះផ្តើមទៅទីនោះដោយធម្មជាតិ ហើយធនធានរបស់យើងនឹងត្រូវបានបំបែកពីការប្រើប្រាស់ផ្ទៃដី ដើម្បីបង្កើនពួកបរិសុទ្ធនៅក្នុងយូសាឡីម។ ខ្សែក្រវាញហានបង្កាញ មូលហេតុដែលពួកគេត្រូវបានទុកឲ្យផ្តល់កិច្ចការនៅក្នុងកំហុសដ៏ធំនេះ គឺព្រោះពួកគេមិនមានសារភាព និងលះបង់កំហុសរបស់ខ្លួន ដល់ពួកគេហេតុដូច្នេះនៅក្នុងនោះអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ»។ Review and Herald, November 1, 1850.

ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលអ្នកទៅដល់ Early Writings គឺអ្នកដឹងថា ពួកគេធ្វើអ្វី? ពួកគេហេតុអ្វីបានជា «ខ្សែក្រវាញហានបង្កាញផងដែរ» ចេញ ដល់នៅក្នុង Early Writings ក្នុងកថាខណ្ឌឧបសគ្គនេះ វានឹងនិយាយថា «នៅពេលដែលមានសាមគ្គីភាពមុនឆ្នាំ 1844 សុទ្ធតែតែទាំងអស់បានប្រឈមនឹងស្ថានភាពស្ថិតភ័យគ្រប់គ្រង "—Daily," ប៉ុន្តែ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងភាពច្របូកច្របល់ ទស្សនៈផ្ទៃក្នុងទៀតត្រូវបានទទួលយក ហើយសង្ខេបក្នុងដីត និងភាពច្របូកច្របល់បានកើតជាមក»។ ពួកគេហេតុអ្វីបានជា «ខ្សែក្រវាញហានបង្កាញផងដែរ» ចេញ ហើយប្រយោគបន្ទាប់គឺ «ពេលវេលាមិនបានជាការសាកល្បងទៀតឡើយ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក»។ គុណមន្តនោះ អ្នកមិនដឹងទៀតទេថា គំនិតនេះអំពីពេលវេលាមិនមែនជាការសាកល្បង គឺជារឿងមួយក្នុងចំណោមរឿងទាំងឡាយដែលនាងត្រូវបានបង្កាញជាពិសេស។ អ្នកជឿថា នេះគឺជាផ្នែកមួយនៃនិរន្តរ៍របស់នាងអំពី Daily ក្នុងទស្សនៈខុសឆ្គងដែលបង្កឲ្យមានភាពច្របូកច្របល់។

នោះមិនមែនជាដើមកំណើតដំបូងទេ។ អ្នកមានរបស់ដើមកំណើតហើយ។ ចូរពិនិត្យមើលវា។

ជំហានបន្ទាប់ (ជំហានទីពីរ)—១៨៥១ សង្ខេបដ៏សង្ខេបអំពីបទពិសោធន៍ និងទស្សនៈគ្រិស្តានរបស់ Ellen G. White

បន្ទាប់មក នៅខាងក្រោមនេះ អ្នកមានសៀវភៅ *A Sketch of the Christian Experience and View of Ellen G. White* ដែលបានបោះពុម្ពនៅឆ្នាំ 1851; ហើយអ្នកមានការបំប្រែលម្អិតអំពីការផ្តល់បុគ្គលិកទាំងឡាយដែលបានកើតឡើង ហើយមានការផ្តល់បុគ្គលិកដែលសំខាន់យ៉ាងខ្លាំង។

«នៅថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា ព្រះអម្ពចាស់បានបង្ហាញ [កាលមុន—“showed”] ដល់ខ្ញុំថា ទ្រង់បានលូកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ជាលើកទីពីរ ដើម្បីបិទកង់ណែនប្រែជាសក្ការបស់ទ្រង់មកវិញ ហើយថា គួរតែបង្កើនការខិតខំទ្រង់ក្នុងគុណនៃការប្រមូលផ្តុំនេះ។ នៅក្នុងគុណនៃការបំបែកខ្មាត់ខ្មោច អ៊ីស្រាអែលគួររៀនរាល់បុរាណ និងគួររំលឹកចង្អុល; ប៉ុន្តែតែឡូវនេះ ក្នុងគុណនៃការប្រមូលផ្តុំ ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រោសឲ្យប្រជាសក្ការបស់ទ្រង់ជាសះស្បើយ ហើយរៀបរៀងប្រសើរឡើង។ នៅក្នុងគុណនៃការបំបែកខ្មាត់ខ្មោច ការខិតខំដែលបានផ្ទុកឡើងដើម្បីបិទសព្វផ្សាយសេចក្តីពិត មានបុរសវិទ្យាសាស្ត្រច្នៃប្រឌិតបំណុលនោះ សម្រេចបានកិច្ចប្រមូលផ្តុំ ឬមិនសម្រេចអីទាំងអស់; ប៉ុន្តែ នៅក្នុងគុណនៃការប្រមូលផ្តុំ ពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដើម្បីប្រមូលប្រជាសក្ការបស់ទ្រង់ ការខិតខំដើម្បីបិទសព្វផ្សាយសេចក្តីពិតនឹងមានបុរសវិទ្យាសាស្ត្រច្នៃប្រឌិតច្រើនជាងដែលបានកំណត់។ មនុស្សទាំងអស់គ្នាប្រុងប្រយ័ត្ន និងមានចិត្តក្នុងគុណនៃការបំបែកខ្មាត់ខ្មោចនេះ។ ខ្ញុំបានឃើញថា វាជាការខុសសម្រាប់នរណាក៏ដោយ ដែលយកគុណនៃការបំបែកខ្មាត់ខ្មោចមកផ្ទុកជាតម្លៃ ដើម្បីបិទបំបាំងយើងឲ្យឆ្ងល់ក្នុងគុណនៃការប្រមូលផ្តុំ; ដូច្នេះ បុរសនិយមព្រះជាម្ចាស់មិនផ្ទុកឡើយអ្វីសម្រាប់យើងឲ្យឆ្ងល់នេះ លើសជាងអ្វីដែលទ្រង់បានផ្ទុកនៅពេលនោះទេ។ នោះអ៊ីស្រាអែលនឹងមិនគួររៀនរាល់ប្រមូលផ្តុំឡើយ។ [បានដកចេញ៖ វាចាំបាច់ដូចគ្នាណាស់ដែលសេចក្តីពិតគួររៀនរាល់ព្រះអម្ពចាស់ក្នុងកាលតែ មិនត្រឹមតែគួររៀនរាល់អធិបូហយបំណុលនោះទេ។] [ក្នុងខណ្ឌគួររៀនរាល់បញ្ចូលគ្នា] ខ្ញុំបានឃើញ [កាលមុន—“ព្រះអម្ពចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំ”] ថា ផ្ទាំងគំនូសឆ្នាំ 1843 គួររៀនរាល់ដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ពចាស់ [កាលមុន—“ដោយព្រះហស្តរបស់ទ្រង់”] ហើយថា វាមិនគួរគួររៀនរាល់ប្រមូលផ្តុំឡើយ; [កាលមុន—“មិនគួរឲ្យផ្ទុកនៃណាមួយរបស់វាគួររៀនរាល់ប្រមូលផ្តុំឡើយ”] ថា លេខគួររៀនរាល់នោះគឺដូចដែលទ្រង់ចង់ឲ្យមាន។ ថា ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់បានស្ថិតនៅពីលើ ហើយបានលាក់កំហុសមួយនៅក្នុងក្បួនខ្មោច ដូចនេះគុណនៃការរៀនរាល់វាបានឡើយ រហូតដល់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់គួររៀនរាល់ដកចេញ។»

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទាក់ទងនឹង —Daily’ ថា ពាក្យ —sacrifice’ គួររៀនរាល់ដោយបុរាណប្រមូលផ្តុំ ហើយមិនមែនជាផ្នែកមួយនៃក្បួនបទដើមទេ; ហើយថា ព្រះអម្ពចាស់បានប្រទានទស្សនៈ ត្រឹមត្រូវអំពីរឿងនេះដល់អស់អ្នកដែលបានប្រកាសសម្រេចអំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ។ នៅពេលដែលមានសាមគ្គីភាព គឺមុនឆ្នាំ 1844 សុទ្ធតែទាំងអស់បានប្រមូលផ្តុំទស្សនៈត្រឹមត្រូវអំពី —Daily;’ ប៉ុន្តែ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងភាពច្របូកច្របល់ ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតគួររៀនរាល់ទទួលយក ហើយភាពងងឹត និងភាពច្របូកច្របល់បានកើតតាមមក។ [ក្នុងខណ្ឌគួររៀនរាល់បញ្ចូលគ្នា] ខ្ញុំក៏បានឃើញផងដែរ [ពីមុន—“ព្រះអម្ពចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំ”] ថា ពេលវេលាមិនបានក្លាយជាការសាកល្បងតាំងពីឆ្នាំ 1844 មកទេ ហើយពេលវេលានឹងមិនក្លាយជាការសាកល្បងមុនទៀតឡើយ។] A Sketch of the

Christian Experience and Views of Ellen G. White, ExV 61–62.

ពលេវលោងលែមិនពាក់ព័ន្ធនឹងសាររបស់ទេវតាទីបី

អលេវនៃ វាយ ហានទទួលនិមិត្តកម្មយដល់ខុសពីនិមិត្តកម្មនៃនាងហានទទួល
ហើយនោះទីបំផុតគួរឲ្យមានបញ្ញត្តិក្នុងក្នុង Early Writings។ នាងហានទទួលនិមិត្តកម្មជាច្រើន;
ប៉ុន្តែ មាននិមិត្តកម្មយដល់ក្នុងនោះនាងគួរឲ្យមានបុរាណអរិយធម៌;
នាងគួរឲ្យមានបុរាណជាខណ្ឌឧបទ្វីប ហើយនាងហានសរសេរវាចុះ។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញមកឲ្យឃើញថា សាររបស់ទេវតាទីបីគួរតែច្រើនទៅ
ហើយគួរឲ្យមានបុរាណដល់ក្នុងចំណោមព្រះអម្ចាស់ដែលបានឲ្យចាត់ខ្ចីថា ហើយថា
សារនោះមិនគួរឲ្យមានពុទ្ធភូមភាពលើពលេវលោឡើយ
ពីព្រោះពលេវលោឡើយមិនក្លាយជាការសាកលបងមុតងទៀតឡើយ។ ឲ្យឃើញថា
មានអ្នកខ្លះកំពុងទទួលបានការរំភើបក្នុងក្នុងក្រុមមួយ
ដែលកើតចេញពីការអធិប្បាយអំពីពលេវលោ;
ថាសាររបស់ទេវតាទីបីមានអំណាចខ្ពស់ជាងអ្វីដែលពលេវលោអាចផ្តល់ឲ្យបាន។
ឲ្យឃើញថា សារនេះអាចឈរបានលើមូលដ្ឋានរបស់វាផ្ទាល់
ហើយថាវាមិនគួរឲ្យមានពលេវលោឡើយបើបើបើវាឡើយ
ហើយថាវាមិនច្រើនទៅដោយអំណាចដ៏ខ្ពស់ក្នុង ហើយនឹងបំពេញកិច្ចការរបស់វា
ហើយនឹងគួរឲ្យមានបញ្ញត្តិក្នុងក្នុងសេចក្តីស្មោះត្រង់»។ A Sketch of the Christian
Experience and Views of Ellen G. White, ExV 48.

តើនាងកំពុងនិយាយអំពីអ្វីនោះទីនោះ? គឺថា
យើងមិនគួរក្លាយជាសាររបស់ទេវតាទីបីជាមួយនឹងពលេវលោមុតងទៀតឡើយ មែនទេ?

អាម៉ែនឬ? តើអ្នករាល់គ្នាបានដឹងជាមួយឲ្យឃើញឬ?

តើអ្នករកឃើញអ្វីនេះនោះដែរណា? វាស្ថិតនៅក្នុងក្នុងណា?

ពីទស្សនៈនិកជន៖ (គ្មានការឆ្លើយតប។)

ពីទស្សនៈនិកជន៖ គំនូសព្យាង្គនៃបទពិសោធន៍ និងទស្សនៈរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។

សេចក្តីសង្ខេបអំពីបទពិសោធន៍ និងទស្សនៈគ្រីស្ទានរបស់ Ellen G. White, ទំព័រ 48, ទំព័រ
48។

យល់ព្រម។ តើយើងរកឃើញអត្ថបទដដែលយើងកំពុងពិភាក្សា ដដែលដកស្រង់មកពី
Review and Herald, November 1850 នោះទីណា? តើវាស្ថិតនៅក្នុងក្នុងណា A
Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen G. White? មែនហើយ វាស្ថិតនៅ—
បុរសនិប្បន្នអ្នកត្រូវប្រាប់មើលកំណត់ត្រារបស់អ្នកវិញ—វាស្ថិតនៅក្នុង A Sketch of
the Christian Experience and Views of Ellen G. White ទំព័រ 61 និងទំព័រ 62។

អ្នកមាននិមិត្តកម្មនោះក្នុង *A Sketch of the Christian Experience and Views of Ellen
G. White* ដែលបានកត់ត្រានៅទំព័រ 48; បន្ទាប់មក

អ្នកមាននិមិត្តកម្មយដល់នោះទីបំផុតនឹងគួរឲ្យមានបញ្ញត្តិក្នុងក្នុង *Early Writings* នៅទំព័រ 61
និង 62។ វាគួរឲ្យមានបំបែកចេញពីគ្នាដោយ 13 ឬ 14 ទំព័រ មែនទេ?

ហើយតើពួកគេនឹងផ្សព្វផ្សាយអ្វីនៅពេលឈានមកដល់ Early Writings?

ពួកគេនឹងយកកថាខណ្ឌឌុនៈពីទំព័រ 48

ហើយបញ្ចូលវាក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ផ្នែកបច្ចេកទេសនៃការសាកល្បងបង្កើតឡើងវិញ។

ពួកគេនឹងដាក់និមិត្តរូបទាំងពីររួមបញ្ចូលគ្នា។

តើអ្នកកំពុងតាមដានអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យឬ?

បុរសមុនាក់ក្នុងចំណោមអ្នកស្នាក់នៅ ហេតុអ្វី?

តើអ្នកកំពុងតាមដានអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យដ៏ល្អទេ?

បុគ្គលដែលគួរឱ្យមាននិយាយទៅកាន់ក្នុងចំណោមសវនិកជន៖ (ការបញ្ជាក់)

យល់ព្រម ពីព្រោះអ្នកគឺជាមនុស្សដែលខ្ញុំកំពុងឃើញការបញ្ជាក់តិចជាងគេ។

ជំហានចុងក្រោយ (ជំហានទីបី)—អត្ថបទដំបូង ឆ្នាំ 1882

ឈានលម្អិត ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគួរឱ្យបំភ្លឺទំព័រ ៦ នៃកំណត់ចំណាំរបស់អ្នកវិញ ហើយឥឡូវនេះ អ្នកមានសៀវភៅ Early Writings មុតងទៀត។

ថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា . . . ខ្ញុំបានឃើញថា ផ្ទាំងគំនូសឆ្នាំ 1843

គួរឱ្យមានដំណើរការដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយថា វាមិនគួរឱ្យមានកំហុសឡើយ;

ថា ក្នុងខេត្តឡាយគឺដូចដែលព្រះអង្គត្រូវបានប្រកាសឱ្យយ៉ាងនោះ; ថា

ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់សណ្តាប់តាមលើវា

ហើយបានលាក់កំហុសមួយនៅក្នុងក្នុងខេត្តនេះ។

ដូច្នេះគ្មាននរណាអាចមើលឃើញវាបានឡើយ

រហូតដល់ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់គួរឱ្យមានដកចេញ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទាក់ទងនឹង «បុរាណវត្ថុ» (ដានីយ៍លេខ 8:12) ថា ពាក្យ

«យញ្ញបូជា» គួរឱ្យមានបន្ថែមដោយបុរាណវត្ថុរបស់មនុស្ស

ហើយមិនមែនជាផ្នែកនៃអត្ថបទនោះទេ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈគ្រឹះ

មករួមពីរឿងនេះដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសម្រាប់អំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ

។ នៅពេលដែលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844

សុទ្ធតែគ្រប់គ្នាបានប្រកាសស្តីពីទស្សនៈគ្រឹះមករួមពី «បុរាណវត្ថុ»;

ប៉ុន្តែក្នុងភាពច្របូកច្របល់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក

ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតគួរឱ្យមានទទួលយក ហើយសេចក្តីងងឹត

និងភាពច្របូកច្របល់ក៏បានកើតតាមមក។

ពេលវេលាមិនបានជាសេចក្តីសាកល្បងទៀតឡើយតាំងពីឆ្នាំ 1844 មក

ហើយវានឹងមិនក្លាយជាសេចក្តីសាកល្បងមុនទៀតឡើយ។

«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា សាររបស់វេតាទីបីគួរតែចេញទៅ

ហើយគួរឱ្យមានប្រកាសដល់កូនចៅរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានបញ្ជាក់ខ្លួន

ប៉ុន្តែវាមិនគួរឱ្យមានព្រួយបារម្ភទេលើពេលវេលាឡើយ។ ខ្ញុំបានឃើញថា

មនុស្សខ្មោចកំពុងទទួលបានការរីកចម្រើនក្នុងក្រុម

ដែលកើតឡើងពីការអធិប្បាយអំពីពេលវេលា;

ប៉ុន្តែសាររបស់វេតាទីបីខ្ពស់ជាងអ្វីដែលពេលវេលាអាចផ្សព្វផ្សាយបាន។ ខ្ញុំបានឃើញថា

សារនេះអាចឈានទៅលើមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួនវាផ្ទាល់

ហើយមិនគួរការពេលលោងរើមបីពង្សវិញវិញ;
ហើយវានឹងចេញទៅដោយអំណាចយ៉ាងខ្លាំង ហើយនឹងបំពេញកិច្ចការរបស់វា
ហើយនឹងគួរឲ្យមានបញ្ចប់យ៉ាងឆាប់រហ័សក្នុងសច្ចេកុដីសុចរិត។»

«បន្ទាប់មក

ខ្ញុំគួរឲ្យមានបង្ហាញទៅកាន់មនុស្សស្គាល់ដល់ស្ថិតិនៃក្នុងកំហុសដ៏ធំ
ដោយជឿថា វាជាការពុំកិច្ចរបស់ពួកគេក្នុងការទៅកាន់ក្នុងយូសាឡឹមបាស់ . . .»
Early Writings, 74-76.

ហើយមូលហេតុដែលអកុសលនេះគួរឲ្យមានផ្ទុយនឹងអកុសលដិត គឺថា នេះជាកថាខណ្ឌឧទ្ទេសទៅទិសនេះ
ដល់និយាយថា « . . កាលណាមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844
សុទ្ធតែតែទាំងអស់ហេតុបង្កគុណនៃសុសនៈគ្រឹមគួរអំពី “បុរាណថ្មី”;
ប៉ុន្តែនៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក
ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតគួរឲ្យមានទទួលយក ហើយសច្ចេកុដីដិត
និងភាពច្របូកច្របល់ក៏មានតាមមក។ ពេលវេលាមិនមានជាការសាកល្បងតាំងពីឆ្នាំ 1844
មកទេ ហើយវានឹងមិនកុលាយជាការសាកល្បងមុតងទៀតឡើយ» អ្នកគួរចងចាំថា
ដើមឡើយ នៅក្នុងកំណត់ត្រាដំបូងរបស់នាងអំពីនិមិត្តនេះ នាងមាននិយាយថា
«ខ្ញុំគួរឲ្យមានបង្ហាញថា ពេលវេលាមិនមានជាការសាកល្បងតាំងពីឆ្នាំ 1844 មកទេ»
ហើយវាជាកថាខណ្ឌឧទ្ទេសដើម្បី។ នាងមានផ្ទុយនឹងបុរាណថ្មីថា
មានការបង្កើតច្បាស់លាស់រវាងអ្វីដែលនាងគួរឲ្យមានបង្ហាញអំពី “បុរាណថ្មី”
និងអ្វីដែលគួរឲ្យមានបង្ហាញដល់នាងអំពីពេលវេលាជាការសាកល្បង;
ហើយថាកថាខណ្ឌឧបន្ទាប់
ដល់កំពុងនិយាយអំពីការមិនគ្រប់គ្រាន់ពេលវេលាណាមួយជាមួយនឹងសាររបស់ទេវតាទីបី នោះ
មិនមាននៅក្នុងនិមិត្តដើមឡើយ។ វាស្ថិតនៅទំព័រ 48 នៃ Life Sketches មិនមែនទំព័រ
61 និង 62 ទេ។

ប៉ុន្តែ នៅពេលអ្នកមកដល់សៀវភៅ Early Writings ក្នុងឆ្នាំ 1882
ពួកគេបានដាក់វាមកនា; ហើយ ដូចនេះ នៅពេលអ្នកមកដល់ទសវត្សរ៍ 1930
ហើយអ្នកកំពុងផ្តល់ទៅក្នុងសច្ចេកុដីដិតដ៏ជូរវិញនៅក្នុងសាសនាអាដ្យុងទីសុត ហើយ
Willie White និយាយថា នៅពេលអ្នកកំពុងសិក្សាអំពី Daily
អ្នកគួរតែស្វែងរកនៅក្នុងបរិបទនៃពេលវេលា—«សូមទស្សនា Willie ការទទួលខុសត្រូវរបស់
អ្នកគឺគួរឲ្យមានផ្ទុយនឹងអ្នកដទៃដល់កំណត់ត្រាបុរាណសុត្រដ៏ស្រស់ស្អាតនៃគ្រឹមគួរនៃ Spirit of
Prophecy។ អ្នកគួរឲ្យមានផ្ទុយនឹងអ្នកដទៃបរាជ័យចំពោះ Spirit of Prophecy។ ហើយ
ក្នុងការបង្ហាញរបស់អ្នកអំពី Early Writings ទំព័រ 75 អ្នកមានមិនអំពីបុរាណថ្មី
ហើយបុរាណថ្មីទាំងនោះនិយាយថា នៅពេលអ្នកលើកយកការអះអាងថា Daily
គួរតែគួរឲ្យមានពិចារណានៅក្នុងបរិបទនៃពេលវេលានៅក្នុង Early Writings, 74
នោះគឺមិនពិតជាដាច់ខាត។»—វាមិនពិតទេ!
វាមិនអាចគួរឲ្យមានគំនូរដោយកំណត់ត្រានៅក្នុង Spirit of Prophecy បានឡើយ។
វាមិនអាចគួរឲ្យមានគំនូរដោយបុរាណសុត្រដ៏ស្រស់ស្អាតនៃពេលវេលានោះបានឡើយ។

យល់ព្រម។ ចំណុចទី១ បុរាណសុត្រវិក័ត មានសារសាសន៍ថា មានទស្សនៈគ្រឹមគួរមួយអំពី
«ការបុរាណថ្មី» នៅក្នុង Early Writings, 74។ អាត្មាម៉ែដល់ខាងដៃគួរឲ្យមានបង្ហាញខ្លាំងក្លាបន្ត
តមកនៅពេលក្រោយក្នុងបុរាណសុត្រគឺថា
នៅពេលអ្នកសិក្សាខណ្ឌឧទ្ទេសនោះនៅក្នុង Early Writings, 74

អ្នកគួរតែដាក់វានៅក្នុងបរិបទនៃការកំណត់ពេលវេលា។
អាគុយម៉ង់នោះជាការបោះបង្គោលឆ្នោត; វាមិនគួររំលឹកទេ!

ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ យើងនឹងសម្រេចបានថា មានទស្សនៈគួររំលឹកពី «បុរាណវត្ថុ»។ យល់ទេ? ប៉ុន្តែ យើងនឹងលើកយកគំនិតមួយទៀតចេញពីកថាខណ្ឌនេះ។

វាចង់ថា «ថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា ព្រះអម្ពចាស់បានបង្ហាញខ្មៅ . . . » ថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា ពេលណា? ឆ្នាំ 1850: «ថ្ងៃទី ២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1850 ព្រះអម្ពចាស់បានបង្ហាញខ្មៅ។»

តើទ្រង់បានបង្ហាញអ្វីដល់នាង?

យ៉ាងហោចណាស់ មួយក្នុងចំណោមអ្វីៗដែលទ្រង់បានបង្ហាញដល់នាង គឺថា ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតអំពី «Daily» គួរបានទទួលយក។

«នៅថ្ងៃទី 23 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1850 ព្រះអម្ពចាស់បានបង្ហាញឲ្យឃើញ . . .

កាលណាមានសច្ចកិច្ចប្រមូល គឺមុនឆ្នាំ 1844

សូមកុំភ័យខ្លាចអស់គ្នា បានប្រមូលក្នុងទស្សនៈគួររំលឹកពី “បុរាណវត្ថុ”;

ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងភាពច្របូកច្របល់

ទស្សនៈផ្សេងៗគ្នាបានទទួលយក ហើយសច្ចកិច្ចក៏ដឹង

និងភាពច្របូកច្របល់បានកើតតាមមក។ The Review and Herald, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1850.»

ខមែន ឆ្នាំ 1850 «ជាបុរាណវត្ថុ» គឺជាទីបរិសុទ្ធនៃជំនឿ

ដូច្នេះ នៅជូនកែខាងក្រោមនៃទំព័រ ៦ អ្នកមានកថាខណ្ឌមួយដែលដកស្រង់មកពី Review and Herald ខមែន ឆ្នាំ 1850 ហើយវាជាអត្ថបទមួយរបស់ David Arnold។

«គាត់ [ដានីយ៉ែល]

ក៏បានយកអំណាចបង្កើតបង្កើននៃនោះផងដែរ—“ងើបឡើងទាល់នឹង

ព្រះអម្ពចាស់នៃអង្គម្ចាស់ទាំងឡាយ”;

ដូច្នេះបានបញ្ចប់សុពលភាពនៃយុទ្ធសាស្ត្របុរាណវត្ថុទាំងអស់

ដែលបានបង្កើតឡើងនូវសីលធម៌ ឲ្យគួរឱ្យគិតបង្កើតលំដាប់

រហូតដល់ពូជពង្សនោះមកដល់។ នៅទីនេះ ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាសាវ័ន្ទនៃពិត

ប្រយោជន៍ប្រយោជន៍តាមគំរូពិត គួរបានសម្រាប់ដោយទាហានរ៉ូម។ ដូច្នេះ

ដោយសារ—“យុទ្ធសាស្ត្របុរាណវត្ថុនៃគ្រូបង្ហាញនៃកថាខណ្ឌ”

ហើយទីកន្លែងនៃទីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ គួរបានបង្ហាញដោយទីកុស មេត្តាប្រមូលនាក់

នៃពេលវេលានៃគាត់បានបង្ហាញទីកុសយូសាឡឹម និងព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់

ដែលផ្ទុក “ទីបរិសុទ្ធ” នោះ។

នៅទីនេះបានចាប់ផ្តើមការបំពេញនៃព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

«ហើយពួកគេនឹងដួលដោយមុខដាវ

ហើយនឹងគួរនាំទៅជាល្បឿនលឿនក្នុងគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់

ហើយក្នុងយូសាឡឹមនឹងគួរជនសាសន៍ដទៃដានល្បឿន

រហូតដល់ពេលវេលារបស់សាសន៍ដទៃបានបំពេញគ្រប់គ្រាន់»។ លូកា 21:24។ ដានីយ៉ែល, អាណូលដ៍,

Review and Herald, ខមែន 1850, រតុត 1, លេខ 8។

នៅក្នុងអត្ថបទនេះ ដានីយ៉ែល អាណូល បង្ហាញថា «បុរាណវត្ថុ» ក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៉ែល កំណត់ឲ្យទីបរិសុទ្ធរបស់សាសន៍យូដានៅក្នុងយូសាឡឹម ដែលគួរបានដកចេញដោយរ៉ូមហាននៃឆ្នាំ គ.ស. 70។

ខែកើត ឆ្នាំ ១៨៥០ «ការប្រចាំថ្ងៃ» គឺជាកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងទិសការងារបូជា
បន្ទាប់មក នៅខែកើត ឆ្នាំ 1850 ក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ ហើយដោយផ្ទាល់ទៅ
តាមនិយោជន៍ពន្ធនាយកនៃ Review and Herald នៅឆ្នាំ 1850? ឈ្មោះរបស់គាត់គឺ
James White។

ដូច្នេះ នៅខែកើត ឆ្នាំ 1850 លោក James White បានបោះពុម្ពអត្ថបទមួយរបស់
Crosier ដោយបង្កើតថា «Daily»
តំណាងឱ្យព្រះរាជកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងទិសវិស្វទេស។

ឥឡូវនេះ លោក James White មិនបានបង្កើតឡើងនេះដោយផ្ទាល់ទៅ
ប៉ុន្តែមិនសូវសម្បូរដូចន័យបញ្ជាក់ដដែលមាននៅទីនោះ ហើយនិយាយថា
នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់កំពុងបង្កើត។ ហើយហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ?
ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះដោយសារមូលហេតុនេះ នៅខែកើត ឆ្នាំ 1850 បងស្រី White
បានមានបុរសសន្និដ្ឋានថា ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ទស្សនៈផ្សេងៗអំពី "Daily"
ត្រូវបានទទួលយកក្នុងភាពងងឹត ហើយការគ្រាន់តែបង្កើតតាមមក។

ទស្សនៈទាំងពីរនេះ [Arnold និង Crosier] មិនមែនជាទស្សនៈរបស់អ្នកត្រូវស្តាប់ដដែលថា
«ការប្រចាំថ្ងៃ» គឺជាសាសនាពហុវេនិយមទេ។

នៅទំព័រ ៧ លោកអ្នកមានកថាខណ្ឌទាំងពីរពីអត្ថបទរបស់ Crosier
ដែលនៅក្នុងនោះគាត់កំពុងសន្និដ្ឋានថា «Daily»
គឺជាព្រះរាជកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងព្រះវិហារវិស្វទេសរបស់ទ្រង់។

«ហើយទឹកនុល្លៃនៃវិស្វទេសរបស់ព្រះអង្គ ត្រូវបានទម្លាក់ចុះ»; ដានីយ៉ែល 8:11។
ការទម្លាក់ចុះនេះបានកើតឡើងក្នុងសម័យ និងដោយមធ្យោបាយនៃអំណាចរ៉ូម;
ដូច្នេះ វិស្វទេសក្នុងអត្ថបទនេះ មិនមែនជាផែនដី ឬឃ្លាស្មើទីនេះ
ពីព្រោះអ្វីដំបូងត្រូវបានទម្លាក់ចុះតាំងពីការធ្លាក់ចូលក្នុងអំពើហាប
អស់រយៈពេលជាង 4,000 ឆ្នាំមកហើយ
ហើយអ្វីក្រោយត្រូវបានទម្លាក់ចុះតាំងពីការនិរទេស អស់រយៈពេលជាង 700
ឆ្នាំមុនពីតួការណ៍ក្នុងខគម្ពីរនេះ
ហើយទាំងពីរករណីក៏មិនមែនដោយអំណាចរ៉ូមដែរ។

«ទិសការងារដែលត្រូវបានបោះទម្លាក់ចុះ គឺជាទិសការងាររបស់ព្រះអង្គ
ដដែលៗបានលើកខ្លួនប្រឆាំងនឹងទ្រង់ គឺព្រះអង្គមុច្ចាស់នៃពេលវេលា គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ;
ហើយប៉ុលបង្កើតថា ទិសការងាររបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅស្ថានសួគ៌។ មុននឹងទៀត ដានីយ៉ែល
11:30-31 — "ដុំបិតនាវាទាំងឡាយនៃទីមីនីងមកប្រឆាំងនឹងគាត់;
ហេតុនេះគាត់នឹងសោកសៅ ហើយត្រូវប្រទះវិញ ហើយមានសេចក្តីកំហឹង
(ដំបងសម្រាប់វាយផ្សេងៗទៀត) ប្រឆាំងនឹងសមុទ្រមក្សេរីប៊ីស្ទូធី (គ្រីស្ទសាសនា)
ដូច្នេះគាត់នឹងផ្ទុះ គាត់នឹងត្រូវបំបែកកិច្ចមិនទាន់
ហើយមានការយោគយល់ជាមួយពួកអ្នកទាំងនោះ (ពួកសង្គម និងពួកប៊ីស្ទូធី)
ដែលបោះបង់សមុទ្រមក្សេរីប៊ីស្ទូធី។ ហើយកងកម្លាំង (ស៊ីវិល និងសាសនា)
នឹងឈរនៅខាងគាត់ ហើយពួកគេ (រ៉ូម
និងពួកអ្នកដែលបោះបង់សមុទ្រមក្សេរីប៊ីស្ទូធី) នឹងបំពុលទិសការងារនៃកម្លាំង។"
តើអ្វីទៅជាប្រសិនបើ ដដែលៗ និងសាវ័ករបស់គ្រីស្ទសាសនាគួរតែបំបែកបំពុល?
ការបញ្ចូលនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងប្រឆាំងនឹង "សមុទ្រមក្សេរីប៊ីស្ទូធី"

ហើយវាគឺជាទិសកុការនៃសមុទ្រធម៌ក្រីនោះដែលពួកគេហៅបំពុល;
 ដដែលពួកគេអាចផ្ទេរវិធីសាស្ត្រដូចគ្នានឹងការបំពុលព្រះនាមរបស់ព្រះ; យេរេមា 34:16;
 អសេគោល 20; ម៉ាទ្វាគី 1:7។ នេះគឺដូចគ្នានឹងការប្រមាថ
 ឬការនិយាយប្រមាថព្រះនាមរបស់ទ្រង់។ ក្នុងន័យនេះ សត្វសាហាវ “នយោបាយ-សាសនា”
 នេះហៅបំពុលទិសកុការ: (វិវរណៈ 13:6) ហើយបោះវាចុះពីទីកន្លែងរបស់វានៅស្ថានសួគ៌
 (ទំនុកតម្កល់ 102:19; យេរេមា 17:12; ហេប្រើ 8:1-2)
 នៅពេលដែលពួកគេហៅប្រើវាជាទីក្រុងបរិសុទ្ធ (វិវរណៈ 21:2)
 ហើយបានតែងតាំងសម្ភាសន៍ប៉ាបនោះទីនោះដោយងារថា “ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ
 គឺសម្ភាសន៍ប៉ាប” “ព្រះបិតាបរិសុទ្ធ” “បុរមុខនៃព្រះវិហារ” ជាដើម ហើយនោះទីនោះ
 ក្នុង “ព្រះវិហាររបស់ព្រះ” ក្នុងក្រុងយេរូសាឡេម
 គាត់អះអាងថាផ្ទៃដីនៃព្រះយេស៊ូវពិតប្រាកដកំពុងផ្ទេរទៅក្នុងទិសកុការរបស់ទ្រង់;
 2 ថេសេឡូនីច 2:1-8។ ទិសកុការ: គួរឲ្យមានជំនឿយ៉ាងណាម្នាក់ (ដានីយ៍ 8:13)
 ដូចគ្នានឹងដដែលព្រះរាជបុត្រានៃព្រះគ្រូបាទបានឈរលើដី។ (ហេប្រើ 10:29) O. R. L. Crosier,
 “ទិសកុការ,” Review and Herald, ខែកើត, 1850។

តក្កកិច្ចការរបស់ James White

ហេតុអ្វីបានជា James White បោះពុម្ពព្រះអត្ថបទនេះ បើគាត់ដឹងច្បាស់ជាងនេះ?
 មូលហេតុសម្រាប់វា គឺ “The Logic of James White” នៅក្នុងកំណត់ចំណាំរបស់អ្នក។

អ្វីដែលដដែលគួរឲ្យមានបោះពុម្ពផ្សាយបន្ទាប់ពីការខកចិត្តធំនោះ គួរឲ្យមានហៅថា *A
 Word to the Little Flock*

ហើយមនុស្សស្រីនាក់ដែលជាអ្នកនិពន្ធក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយនោះ គឺ James និង
 Ellen White ព្រមទាំង Joseph Bates។

អ្វីដែលដដែលគួរឲ្យមានបោះពុម្ពផ្សាយបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844

ដោយមនុស្សទាំងនោះ ដដែលបានបន្តដើរតាមផ្លូវនោះ គឺអត្ថបទនេះ;

ហើយក្នុងអត្ថបទនេះ Sister White គាំទ្រទស្សនៈរបស់ Crosier

មិនមែនទស្សនៈរបស់គាត់អំពី the Daily ទេ ប៉ុន្តែជាទស្សនៈរបស់គាត់អំពីព្រះគ្រីស្ទដែលប
 រាជ្យលាស់ទីពីទីបរិសុទ្ធទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុត។

ចំណាំថា នេះគឺជាសិស្សវ័យ វ័យក្មេង។ នេះហើយជាមូលហេតុដែល ជមេស៍ វ៉ាយត៍

នឹងសុខចិត្តតបោះពុម្ពព្រះអត្ថបទរបស់ គ្រូស្រៀវ ដោយវិនិយាយថា:

ខ្ញុំជឿថា ទីបរិសុទ្ធ ដដែលគួរឲ្យមានសម្ភាសន៍ចុងបញ្ចប់នៃ 2300 ថ្ងៃ នោះ

គឺជាព្រះវិហារនៃក្រុងយេរូសាឡេមថ្មី

ដដែលព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកបម្រើនៅទីនោះ។—នេះគឺជាពាក្យរបស់ Ellen

White—“ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញដល់ខ្ញុំក្នុងនិមិត្ត មុនជាងមួយឆ្នាំមកហើយថា

បងប្អូន Crosier មានពន្លឺដ៏ពិត អំពីការសម្ភាសន៍ទីបរិសុទ្ធ ជាដើម; ហើយថា

នេះជាព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ឲ្យបងប្អូន C.

សរសេរបង្ហាញទស្សនៈដដែលគាត់បានផ្តល់ឲ្យយើងក្នុងកាសែត Day-Star, Extra, ថ្ងៃទី
 7 ខែមករា: ឆ្នាំ 1846។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា

ខ្ញុំបានទទួលសិទ្ធិអំណាចពេញលេញពីព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីបំពេញឲ្យពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់
 អានកាសែតបន្តថ្ងៃនោះ។

«ឧត្តមអធិស្ឋានថា បន្ទាប់ទាំងនេះនឹងក្លាយជាព្រះពរដល់អ្នក និងដល់កូនៗជាទីសុរាជ្យទាំងអស់ដល់អាចអានវាបាន»។ ពាក្យមួយទៅកាន់ហ្វ្រង់គូច, ថ្ងៃទី 12 ខែឧសភា ឆ្នាំ 1847។

ដូចនេះ មនុស្សមួយចំនួន សូម្បីតែរំលោភដល់សព្វថ្ងៃនៃ៖
ក្នុងចំណោមអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រសម័យទំនើបខ្លះនៃក្នុងសាសនាអាដ្យែនទីស្ត
និយាយថា «មើលទៅនោះ៖ Ellen White
កំពុងផ្តល់ការយល់ព្រមទូទៅទាំងស្រុងរបស់នាងលើអត្ថបទរបស់ Crosier; ហើយ ដូចនេះ
អ្វីដែល Crosier បាននិយាយអំពី "the Daily"
ថាជាកិច្ចប្រកួតប្រជែងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងទិសក្រការ: នោះគួរតែជាការពិត»។
ហើយនៅពេលដែលពួកគេនិយាយដូចនោះ: ពួកគេក៏កំពុងបង្ហាញប្រវត្តិសាស្ត្រខុសគ្នា;
ពីព្រោះ: អត្ថបទរបស់ Crosier មានប្រាំបីជនកែ ហើយ តាំងពីដើមមក
ពួកអាដ្យែនទីស្តបានយល់ថា ក្នុងចំណោមជនកែទាំងនោះ:
មានបួនជនកែជាសច្ចៈដ៏ទាំងស្រុង ហើយមិនដែល តម្កល់ មិនដែល តម្កល់
មិនដែល តម្កល់ គួរឲ្យបានបោះពុម្ពព្រឹត្តិបត្រនៃក្នុងសាសនាអាដ្យែនទីស្តឡើយ។

ឧទាហរណ៍មួយ ក្នុងអត្ថបទនោះ: គាត់បានកាន់ជំហរមួយថា
នៅពេលព្រះយេស៊ូវយាងត្រឡប់មកវិញ នឹងមានសន្តិភាពមួយពាន់ឆ្នាំ។
អាដ្យែនទីស្តមិនជឿដូចនោះទេ ហើយពួកគេក៏មិនដែលជឿដូចនោះឡើយ។
ការយល់ដឹងនោះ: គឺជាការយល់ដឹងមួយដែល William Miller បានបដិសេធ ហើយតាមពិត
វាបានដាក់ William Miller ឱ្យស្ថិតនៅលើផ្លូវគ្រឹមគួរសមរាប់ការយល់អំពីសច្ចៈពិត។
ការបង្រៀននោះ: គឺជាការបង្រៀនមួយក្នុងចំណោមការបង្រៀនទាំងឡាយ
ដែលផ្ទុយដោយផ្ទាល់ទៅនឹងការយល់ដឹងរបស់ពួក Millerite។

ហេតុនេះហើយ ពេលដែល Crosier បោះពុម្ពអត្ថបទប្រាំបីភាគនេះចេញមក
ពួកគេក៏ដឹងភ្លាមៗថា ក្នុងចំណោមភាគទាំងនេះ
មានបួនភាគដែលមិនអាចយកទៅបោះពុម្ពព្រឹត្តិបត្របាន។

ប៉ុន្តែ James White បានបោះពុម្ពជនកែដែល Crosier សន្និដ្ឋានថា «ការប្រថាប់ផង»
គឺជាការបម្រើនៃក្នុងទិសវិស័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ; ទោះយ៉ាងណា
គាត់មានបំណងបោះពុម្ពព្រឹត្តិបត្រប្រឆាំងនឹងជនកែនោះប៉ុណ្ណោះ។
គាត់មិនបោះពុម្ពព្រឹត្តិបត្រប្រឆាំងនឹងជនកែផ្សេងទៀតទេ។ ប៉ុន្តែ ដើម្បីឱ្យ James White
អាចបោះពុម្ពព្រឹត្តិបត្រប្រឆាំងនឹងជនកែរបស់ Crosier បាន
គាត់គួរបោះពុម្ពពាន់ក្នុងទស្សនាវដ្តីពីរលេខ។
គាត់គួរបោះពុម្ពពាន់ពីរដងនៅខែកើត ឆ្នាំ 1850។

ដោយសារនៃក្នុងទស្សនាវដ្តី Review and Herald របស់គាត់នៅខែកើត ឆ្នាំ 1850
មិនមានកន្លែងគ្រប់គ្រាន់ ដូចនេះគាត់បានបោះពុម្ពទស្សនាវដ្តី Review and Herald
ពីរច្បាប់នៅខែកើត ឆ្នាំ 1850 ដើម្បីឱ្យអាចដាក់អត្ថបទទាំងមូលរបស់ Crosier
អំពីព្រះគ្រីស្ទយាងផ្តល់ទីពឹងវិស័យទៅកាន់ទិសវិស័យបំផុតបានទាំងស្រុង។

ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងកត់សម្គាល់ពី Gerard Damsteegt ថា
គាត់កំពុងផ្តល់ការវាយតម្លៃតាមប្រវត្តិសាស្ត្រ ថា ពួក Adventists តែងតែបានដឹងថា
មានជនកែខ្លះៗក្នុងអត្ថបទរបស់ Crosier ដែលមិនគួរឱ្យ ហើយថា
អត្ថបទទាំងនោះមិនអាចបោះពុម្ពផ្សាយឡើយវិញបានទេ។

នាង [Ellen Harmon] បាននិយាយថា៖ —«ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញឲ្យកុន្ទនិមិត្ត ជាងមួយឆ្នាំកន្លងមកហើយថា បងប្អូន Crosier មានពន្លឺដ៏ពិត អំពីការសម្ភាសនាបរិសុទ្ធ ។ល។ ហើយថា វាជាព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ដែលឲ្យបងប្អូន C. សរសេរចេញនូវទស្សនៈដ៏ល្អឆាប់រហ័សក្នុងក្នុង Day Star Extra, ថ្ងៃទី 7 ឧក្រិដ្ឋ៖ ឆ្នាំ 1846។ ឲ្យមានអំណាចពេញលេញពីព្រះអម្ចាស់ ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយអនុសាសន៍ឲ្យបរិសុទ្ធជនគ្រប់រូប អាន Extra នេះ» (លិខិត។ E. G. White ទៅ Curtis, Word to the Little Flock, 12)។ ជាទូទៅ អ្នកអាជ្ញាធរទីស្តង់ដារប្រាំពីរ បានបកស្រាយសេចក្តីថ្លែងនេះថា ការបង្ហាញរបស់ Crosier មិនមែនគឺមានកំហុសទេ ប៉ុន្តែការអះអាងតាមនិមិត្តរូបសំខាន់ៗរបស់គាត់គឺត្រឹមត្រូវ។ ការបោះពុម្ពព្យាង្គនៃវិញ្ញាណក្ខន្ធអែតបទនេះ បានលុបចោលផ្នែកដែលពួកគេយល់ថាមិនត្រឹមត្រូវ។» P. Gerard Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 125.

មិនដែលអាចបោះពុម្ពពងកសារពេញលេញរបស់គាត់ឡើងវិញបានឡើយ

ឥឡូវនេះ នៅទំព័របន្ទាប់ អ្នកមាន W. A. Spicer ផ្ទេរសាក្សីបញ្ជាក់អំពីរបៀបដូចគ្នានេះថា៖ ពួកគេតែងតែដឹងថា អត្ថបទរបស់ Crosier មានកំហុសនៅក្នុងនោះ ហើយពួកគេមិនដែលបោះពុម្ពព្យាង្គនូវប្អូនផ្នែកនោះឡើយ។

គួរឲ្យសោកស្តាយដែល យុវជន Crosier បានដើរក្នុងពន្លឺនៃសេចក្តីពិតអំពីថ្ងៃដែលបុរសប្រទេសនេះពេញលេញបំណុលនោះ។ ក្រោយមក គាត់បានបដិសេធការបង្កើនអំពីទិសកុការៈបរិសុទ្ធ ដ៏ល្អឆាប់រហ័សក្នុងក្នុងបង្កើនវិញ្ញាណក្ខន្ធនេះ។ បងប្អូនជំនាន់ដើមរបស់យើងបានបោះពុម្ពព្យាង្គវិញ្ញាណក្ខន្ធសេចក្តីពិតយល់របស់គាត់អំពីទិសកុការៈបរិសុទ្ធជាច្បាស់នឹងក្នុងក្នុងក្រុងតែងតែដើររបស់ ពួកគេ។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនដែលអាចបោះពុម្ពពងកសារពេញលេញរបស់គាត់ឡើងវិញបានឡើយ។ ក្នុងក្នុងកសារនេះ គាត់បានបន្ថែមទៅលើសេចក្តីពិតយល់អំពីទិសកុការៈបរិសុទ្ធនូវគំនិតខ្លះៗអំពីយុគសម័យដែលនឹងមកដល់ គឺជាសហស្សវត្សរបស់សាច់ឈាមមួយ ជាមួយនឹងយុគសម័យដ៏រុងរឿងមួយនៅលើផែនដីនេះ នៅពេលការយាងមកជាលើកទីពីរ។ បងប្អូនរបស់យើងតែងតែលុបចោលចំណុចទាំងនេះជានិច្ច។ ការបង្កើនទាំងនេះអំពីយុគសម័យដែលនឹងមកដល់ បានរីករាលដាលពេញលេញនូវសម័យនេះ។ គោលលទ្ធផលនេះមិនដែលសមស្របជាមួយសារអំពីការយាងមកយ៉ាងច្បាស់លាស់នោះទេ; ហើយដោយមិនសង្ស័យ ដំបូងនៃកំហុសនេះបានជួយនាំបុរសវ័យក្មេងទាំងនោះឲ្យយល់ថា ឆ្ងាយពីសេចក្តីពិតអំពីថ្ងៃដែលបុរសប្រទេសនេះនឹងទិសកុការៈបរិសុទ្ធ។ មិនយូរប៉ុន្មាន គាត់បានដាក់ទៅជំនាន់យ៉ាងជួរចត់ចំពោះចលនាដំបូងរបស់យើង»។ W. A. Spicer, Review and Herald, December 14, 1939

ចំណុចសំខាន់គឺថា សព្វថ្ងៃនេះ មានមនុស្សខ្លះយកការគាំទ្ររបស់ Sister White ចំពោះអត្ថបទរបស់ Crosier នៅក្នុង A Word to the Little Flock មកប្រើ—មនុស្សដូចជា Heidi Heikes, Heidi Heikes ជាមួយនឹងសៀវភៅដ៏ល្អដ៏ល្អរបស់គាត់អំពី Daily ថាជាកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទិសកុការៈ។

នេះគឺជាអំណះអំណាងមួយក្នុងចំណោមអំណះអំណាងរបស់គាត់។

មនុស្សសង្គមធម៌ដូចនេះ កំពុងមិនអើពើចំពោះអង្គហិរញ្ញវត្ថុសាសនា។ ពួកគេមិនដឹងអំពីការបោះពុម្ពព័ត៌មានអត្ថបទទាំងអស់របស់ Crosier ឡើយ ឬហើយការទទួលបាន ការគាំទ្ររបស់ Ellen White ក្នុង A Word to the Little Flock គឺជាការគាំទ្រទូទៅដោយឥតលក្ខខណ្ឌដល់ចំពោះជំហររបស់ Crosier នោះ សូមឆ្លើយនឹងការទទួលបាន ពួក Adventists ជឿថា នឹងមានសន្តិភាពរយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ។ នេះជាអំណះអំណាងដ៏ល្អដ៏ល្អមួយ។

វាជាការបង្កើនបុរេសាសនាសាសនា ហើយគួរឱ្យមានការឡើងដើមបីប៉ែកបញ្ជាក់នៃមនុស្ស និងបង្កើតការច្នៃប្រឌិតច្រើន និងសង្ខេបដ៏ងងឹត។

ដូចនេះ អ្នកមានអ្នកបុរេសាសនាសាសនាពីរនាក់ គឺ Spicer ដដែលមានទទួលបានមរណភាពនៅហើយ និង Damsteegt ដដែលនៅមានជីវិតនៅឡើយ; ប៉ុន្តែ ខ្ញុំធានាចំពោះអ្នកថា ទោះជា Spicer ឬ Damsteegt ក៏ដោយ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុង ចំណោមពួកគេនឹងយល់ស្របជាមួយខ្ញុំចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងបង្ហាញនោះទេ។ គួរហើយ ពួកគេមិនយល់ស្របទេ។ ដូចនេះ អ្នកមានអ្នកបុរេសាសនាសាសនាពីរនាក់ដដែលមានជំហរខុសគ្នា ប៉ុន្តែពួកគេកំពុងយល់ស្របនឹងអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងបង្ហាញអ្នក។ គ្មានមូលហេតុសមស្របណាមួយសោះសម្រាប់យកការអនុម័តរបស់ Ellen White ចំពោះអត្ថបទរបស់ Crosier ទៅបកស្រាយថា អ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងនោះលុះត្រឹមត្រូវចំពោះនោះឡើយ។

ការពិនិត្យឡើងវិញអំពីការយាងមក—ភាគទី ១, Auburn, NY, លេខ ៣

ការពិនិត្យឡើងវិញអំពីការយាងមកវិញ—ភាគទី ១, Auburn, NY, លេខ ៤

ទស្សនាវដ្តី Advent Review — ភាគ ១, Auburn, NY, លេខពិសេស

នៅពេលដែល James White ចាប់ផ្តើមបោះពុម្ពព័ត៌មានអត្ថបទរបស់ Crosier នៅក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1850 ក្នុង The Review and Herald នោះគឺជា វ៉ុលយូម 1 លេខ 3។

ប៉ុន្តែ គាត់មិនអាចដាក់វាទាំងអស់នៅក្នុង ភាគទី ១ លេខ ៣ បានទេ; ដូចនេះ គាត់បានបញ្ចប់អត្ថបទនោះនៅក្នុង ភាគទី ១ នៃ The Review and Herald, លេខ ៤។ ហើយគាត់បានផ្ទេរការនេះនៅពេលណា? គឺនៅខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1850។

អញចឹង តើនៅខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1850 មានអ្វីកើតឡើង? បងស៊ី វ៉ាយត៍ បានទទួលនិមិត្តភាពមួយ ដដែលចែងថា៖ «នៅថ្ងៃទី 23 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 1850 ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាញឱ្យខ្ញុំឃើញ . . . នៅពេលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844 សុទ្ធតែទាំងអស់បានប្តូរមគ្គុទ្ទេសក៍ស្របតាមការអនុម័តរបស់ "—Daily;" ប៉ុន្តែចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងភាពច្នៃប្រឌិតច្រើន ទស្សនៈផ្សេងៗទៀតគួរឱ្យមានទទួលយក ហើយសង្ខេបដ៏ងងឹត និងភាពច្នៃប្រឌិតច្រើនបានបន្តតាមមក។ The Review and Herald, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1850។»

បុត្ររបស់នាងជាអ្នកណា? គាត់គឺជានិពន្ធជននៃ The Review and Herald។

ដូច្នេះ តើគាត់មានធុរៈអ្វី នៅពេលដែលភរិយារបស់គាត់បាននិយាយថា «James តើអ្នកដឹងទេថា អ្វីដែលខ្ញុំទទួលបានបុរាណពីព្រះអម្ចាស់? ខ្ញុំបានទទួលបុរាណថា យើងមិនគួរនាំយកទស្សនៈអំពី “ប្រចាំថ្ងៃ” ដល់ផ្ទុយនឹងការយល់ដឹងរបស់បុព្វបុរសជំនឿ ដល់ថា “ប្រចាំថ្ងៃ” គឺជាសាសនាព្រះនិយមនោះទេ ពីព្រោះវាកំពុងនាំមកនូវភាពងងឹត និងភាពច្របូកច្របល់»។

ដូច្នេះ តើ James White មានធុរៈអ្វី? នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 1850 គាត់បានបោះពុម្ព Review and Herald មួយច្បាប់ទៀត គឺបានបោះពុម្ពបិទច្បាប់ក្នុងរយៈពេលមួយខែ។ វាត្រូវបានហៅថា Volume 1, Special Edition។

ហើយតើគាត់មានធុរៈអ្វី? គាត់បានបោះពុម្ពអត្ថបទរបស់ Crosier ឡើងវិញ ហើយបានដកចេញនូវអ្វីដែល Crosier បាននិយាយអំពីពាក្យថា «Daily»!

បងប្អូនបុរសស៊ី ទាំងអស់គ្នា នេះគឺជាភស្តុតាងបុរេភូតិសាស្ត្រដែលបញ្ជាក់ថា James និង Ellen White បានយល់ថា ទស្សនៈរបស់ Crosier អំពី «ការប្រចាំថ្ងៃ» គឺខុស ហើយថាវាមាននាមកនូវភាពងងឹត និងការភាន់ច្រឡំ។

ហើយ តើទស្សនៈរបស់ Crosier អំពី “Daily” គឺជាអ្វី? គឺថា វាជាព្រះរាជកិច្ចពន្យារវិហារបរិសុទ្ធរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ដូច្នេះ នៅក្នុង Early Writings, 74 នៅពេលដែលនាងនិយាយថា «September 23rd, the Lord showed me that the Millerites had the correct view of the Daily» ភស្តុតាងបុរេភូតិសាស្ត្របង្ហាញថា ក្រុម Millerites បានយល់ថា—

ឥឡូវនេះ បងប្អូនបុរសស៊ីអើយ បងប្អូនបុរសស៊ីអើយ កុំឱ្យខកខានអង្គុយក្រោយនេះឱ្យសោះ៖ តើនេះជាអ្វី? នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 1850 បងស៊ី White ត្រូវបានបង្ហាញថា ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1844 មក ទស្សនៈផ្សេងៗអំពី Daily ត្រូវបានទទួលយក; នៅខែឧសភា ឆ្នាំ 1850 Arnold បានបង្ហាញថា Daily គឺជាទីបរិសុទ្ធរបស់សាសន៍យូដា; នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 1850 ជូនកែទី 1 ក្នុងចំណោម 2 នៃអត្ថបទរបស់ Crosier ត្រូវបានបោះពុម្ព រួមបញ្ចូលទាំងការបង្ហាញរបស់គាត់ថា Daily ជាកិច្ចបម្រើនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះគ្រីស្ទ; នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 1850 ជូនកែទី 2 ក្នុងចំណោម 2 នៃអត្ថបទរបស់ Crosier ត្រូវបានបោះពុម្ព; នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 1850 អត្ថបទរបស់ Crosier ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ប៉ុន្តែទស្សនៈរបស់គាត់អំពី Daily ត្រូវបានដកចេញ? តើមានអ្វីកំពុងកើតឡើង?

យើងឃើញថា នៅក្នុងឆ្នាំដដែលដែលគំនូសតាងឆ្នាំ 1850 នេះត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយគំនូសតាងនេះនិយាយអំពី «ប្រចាំថ្ងៃ»? «អំណាចគ្រប់គ្រងនៃសាសនាព្រះហស្ត ឬ THE DAILY ដល់ត្រូវបានដកចេញ។ ដានីយ៍លេខ 11:31 508.»

អលិន រ៉ែត បានដឹងថា ទស្សនៈអំពី «Daily» របស់អ្នកដដែលបានប្រកាសសារអំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះនោះ ជាអ្វី។ នៅពេលនាងនិយាយថា ពួកគេមានទស្សនៈត្រឹមត្រូវ នាងបានដឹងថា ទស្សនៈត្រឹមត្រូវនោះ គឺថាវាកំណត់ឱ្យការដកហូតអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់អំណាចពហុវេនិយម; «Daily» កំណត់ឱ្យពហុវេនិយម។

ហើយនៅក្នុងឆ្នាំ 1850 នេះ កំណត់ត្រាបុរេវត្ថុសាស្ត្ររបស់ហាញថា នាងមានបដិសេធ
ហើយស្តារមើលនាងក៏មានបដិសេធដែលនាងចេញពីបង្កើននៃថ្ងៃ "the Daily"
តំណាងឲ្យកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទីសក្ការៈ ដដែលជាសច្ចកម្មបង្កើននៃវិទ្យា
យាស្តានសុភារដ្ឋាភិបាលគម្ពីរនៃព្រះវិហារអាដ្យូនីស្តថ្មីបំផុតនៃគំនូរ។
នោះគឺជាសច្ចកម្មបង្កើននៃកូរ៉េនស៊ីយ៉ាគំនូរ ដូចជា Heartland និង Steps to Life គំនូរ។
នោះគឺជាសច្ចកម្មបង្កើននៃនាមកន្តរសច្ចកម្មដ៏ងងឹត និងភាពច្របូកច្របល់។

ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់អំពីបញ្ហានេះទាក់ទងនឹងតារាងឆ្នាំ 1850។
នេះគឺនៅក្នុងខណ្ឌនិកា ឆ្នាំ 1850។ នេះជាខែដែលដែលនាងមានទទួលនិមិត្ត
ហើយនាងមានកត់ត្រា ដែលនៅទីបំផុតមានលក្ខណៈកាត់ការវិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងឆ្នាំ 1851
ហើយបន្ទាប់មកនៅឆ្នាំ 1882 មានបញ្ចប់នៅក្នុង Early Writing ក្នុងខែដែលនេះ
គឺនៅក្នុងខែដែលនេះ ក្នុងខណ្ឌនិកា ឆ្នាំ 1850។ វានិយាយថា,

«នៅថ្ងៃចន្ទ យើងមានវិលត្រឡប់ទៅកាន់ Dorchester
ជាទីកន្លែងដែលបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់យើង គឺ Brother Nichols និងគ្រួសាររបស់គាត់
រស់នៅ។»

នៅទីនេះផ្ទះខាងលើស្តាំ [ដល់ទៅលើតារាងឆ្នាំ 1850 នៅជួរខាងលើស្តាំ]
«បោះពុម្ពផ្សាយដោយ Otis Nichols, Dorchester, Massachusetts»។ យល់ទេ?
នាងកំពុងនិយាយអំពីនេះ មែនទេ? តើអ្នកយើងឃើញវាទេ តារាងនេះ?

—«នៅទីនោះ នៅពេលយប់
ព្រះជាម្ចាស់មានបុរាណនិមិត្តមួយដ៏គួរឲ្យចាប់អារម្មណ៍ខ្ពស់ដល់ខ្ញុំ
ដែលភាគច្រើននៃនោះ អ្នកនឹងឃើញនៅក្នុងឯកសារនោះ។
ព្រះជាម្ចាស់មានបង្កើនខ្ញុំពីសច្ចកម្មគឺថាបាច់នៃការរៀបចំតារាងមួយ។ ខ្ញុំបានឃើញថា
វាចាំបាច់ ហើយថា សច្ចកម្មពិតដែលគួរមានបំភ្លឺយ៉ាងច្បាស់លាស់លើតារាង
នឹងមានបុរសវិទ្យាសាស្ត្រយ៉ាងខ្ពស់
ហើយនឹងបណ្តាលឲ្យព្រលឹងទាំងឡាយមកដល់ការស្គាល់សច្ចកម្មពិត។» Manuscript
Releases, number 15, 210 November, 1850.

នាងមានទទួលនិមិត្តមួយនៅផ្ទះរបស់ Nichols ក្នុង
Dorchester—អ្វីទាំងអស់នោះមាននៅលើគំនូសតារាងនេះ—ដោយនិយាយថា
«អ្នកគួរឲ្យជឿគំនូសតារាងមួយ»។

ហើយនាងនិយាយអ្វីអំពីតារាងនោះ? នាងពិពណ៌នាអំពីវាយ៉ាងដូចម្តេច?

ចូរទៅកាន់ ហាហាគុក ២
«ខ្ញុំបានឃើញនូវសច្ចកម្មគឺថាបាច់នៃការបោះពុម្ពផ្សាយទាំងគំនូសតារាងមួយ»
ហើយវានឹងជឿអ្វី? វាគួរមានតម្រូវ
«ដើម្បីបិទសច្ចកម្មពិតគួរមានផ្ទៃឲ្យច្បាស់លាស់លើផ្ទាំងតារាង»។ ហាហាគុក ២ ខ ២
ចង់ថា៖ «ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដល់យើងមកខ្ញុំថា ចូរសរសេរនិមិត្ត
ហើយផ្ទៃឲ្យច្បាស់លាស់លើផ្ទាំងតារាង . . . »។ នាងកំពុងនិយាយថា ផ្ទាំងគំនូសតារាង
ឆ្នាំ 1850 របស់ Otis Nichols ដែលមានបោះពុម្ពនៅ Dorchester, Massachusetts
គឺជាការបំពេញសម្រេចនៃ ហាហាគុក ដូចដែលនាងមាននិយាយក្នុង The Great Controversy
ថា ផ្ទាំងគំនូសតារាង ឆ្នាំ 1843 គឺជាការបំពេញសម្រេចនៃ ហាហាគុក។

មនែហើយ តើអ្នកយើងទេ? តើអ្នកយើងទេ
នាងបានទទួលនិមិត្តនេះនៅពេលណា?
នៅក្នុងពេលដូចគ្នានឹងអ្វីនេះកំពុងកើតឡើង៖ «ថ្ងៃទី 23 ខែកញ្ញា
ព្រះអម្ពចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំ . . . ថា ការបង្កើនអំពី Daily
ជាកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជររបស់ទ្រង់ នាំមកនូវភាពងងឹត
និងការភាន់ច្រឡំ» ហើយសូមរំលឹកនាងបានបោះពុម្ពព័ត៌មានបទនោះឡើងវិញកុំឲ្យ
ហើយបានដកកថាខណ្ឌខ្លាំងពីរនោះចេញ។ នៅក្នុងសាសនា Adventism
វាមិនដល់ការបោះពុម្ពឡើងវិញទៀតឡើយ រហូតដល់ឆ្នាំ 1931 ពេលដែល Willie
White បានបោះពុម្ពវាឡើងវិញ; ហើយ នៅពេលដែលគាត់បានផ្លាស់ប្តូរចំណេះ គាត់មានស
ក្ខីភាពក្នុងកុលាយននៅក្នុងសង្ឃឹរវាផ្តល់ផលវិជ្ជមាននោះផ្ទាល់ដល់គាត់បានបោះពុ
ម្ព។ វាអាចក្លាយជាបញ្ហាជាក់លាក់។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់អានអ្វីមួយនៃទិន្នន័យអ្នកស្តាប់ គឺជាសម្បត្តិមួយដែលដឹងជានេះ
អំពីរយៈពេលដូចគ្នានេះ។ នេះគឺមកពីថ្ងៃទី ២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៨៥០។

ខ្ញុំបានខកខានមិនបានសរសេរអ្នកអស់រយៈពេលមួយហើយ។ ឥឡូវនេះ
ខ្ញុំនឹងបញ្ជាក់ហេតុផលរបស់ខ្ញុំ។ ជាដំបូង បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានទទួលសំបុត្រសំបុរស
និងគួរឲ្យរីករាយរបស់បងស៊ី Arabella ខ្ញុំគ្មានពេលសរសេរអស់ជាច្រើនសប្តាហ៍ឡើយ
បើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹងបានអនុវត្តតាមសំណើរបស់នាង
ដោយឆ្ងល់យកបក្សនេះពេញពីរបស់បុគ្គល។ ខ្ញុំចូលចិត្តសំបុត្រនោះខ្លាំងណាស់។
យើងទាំងអស់គ្នាមានចំណាប់អារម្មណ៍ចំពោះសំបុត្រនោះ ហើយសង្ឃឹមថា ការពន្យារព
លរបស់ខ្ញុំនឹងមិនរារាំងអ្នកពីការឆ្ងល់យកបក្សនេះកុំឲ្យមាននៅពេលដែលអ្នកបាន
អានវានោះទេ ហើយលើកក្រោយ ខ្ញុំនឹងមិនទុកឲ្យយូរដូចនេះទៀតឡើយ។

សុខភាពរបស់យ៉ាកុប និងរបស់ខ្ញុំ ឥឡូវនេះល្អប្រសើរណាស់។
ផ្ទះស្ថានភាពរបស់យើងស្ថិតនៅទីក្រុងហ្វីស នៅផ្ទះបងប្អូន Andrews
ដែលនៅមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានដំបូងពីការិយាល័យបុរសវិទ្យាល័យ និងការិយាល័យបោះពុម្ព។
យើងនឹងស្ថានភាពនៅទីនេះមួយរយៈពេលខ្លី។ នេះជាគួរសារមួយដែលមានចិត្តសប្បុរសណាស់
ប៉ុន្តែក៏ក្រីក្រណាស់ដែរ។ អ្វីៗទាំងអស់នៅទីនេះ គេផ្តល់ឲ្យដោយឥតគិតថ្លៃ
តាមដល់ពួកគេមាន។ យើងមិនគិតថា គ្រឹះការទេ ក្នុងការផ្តល់ឲ្យពួកគេចំណាយអ្វីមួយ
ដោយសារយើងនៅទីនេះ។ ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់ជួបអ្នកទាំងអស់គ្នាខ្លាំងណាស់
និងបងស៊ីជាទីស្រឡាញ់ Gorham ផងដែរ។

«សន្និសីទរបស់យើងនៅ Topsham ជាការប្រជុំមួយដែលមានសារៈសំខាន់យ៉ាងដ្បងល្អនៅ
មានវត្តមានមុនប្រាំបីនាក់; មនុស្សទាំងអស់បានចូលរួមក្នុងការប្រជុំ។»

ថ្ងៃអាទិត្យ ព្រះចេស្តានព្រះបានយាងមកលើយើង ដូចជាខ្យល់បក់គំហុកយ៉ាងខ្លាំង។
មនុស្សទាំងអស់បានក្រវាត់ក្បាលឡើងលើជើងរបស់ខ្លួន
ហើយសរសើរតម្កល់ព្រះដោយសំឡេងខ្លាំង;
នោះជាអ្វីមួយដូចជាកាលដែលគ្រឹះនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះក្សេម្របានដាក់ចុះ។ សំឡេងនៃការយំ
មិនអាចបង្អែកចេញពីសំឡេងនៃការស្រក់អបអរសាទរបានឡើយ។
នោះជាពេលវេលាដែលជម្នះមួយ; មនុស្សទាំងអស់ក្សេម្របានពង្សីង
និងបានស្រស់ស្រាយឡើងវិញ។
ខ្ញុំមិនដឹងបានយូរពេលវេលាដែលមានអំណាចយ៉ាងនេះពីមុនមកឡើយ។

«សន្និហតបន្ទាប់របស់យើង គឺនៅទីក្រុង Fairhaven។ បងប្អូន Bates នឹងភរិយារបស់គាត់ ក៏មានវត្តមានផងដែរ។ នោះជាការប្រជុំមួយដ៏ល្អណាស់។
នៅពេលយើងត្រឡប់ទៅផ្ទះបងប្អូន Nichols វិញ
ព្រះអម្ពចាស់បានប្រទាននិមិត្តភាពដល់ខ្ញុំ ហើយបានបង្ហាញខ្ញុំថា
សចក្ខីពិតគួរតែរក្សាបានបង្ហាញឲ្យច្បាស់លាស់នៃលើកាងៗ
ហើយវានឹងនាំឲ្យមនុស្សជាច្រើនសម្រេចចិត្តទទួលយកសចក្ខីពិត
ដោយសារព្រះសាររបស់ទេវតាទាំងបី
ដោយឲ្យព្រះសារពីរដំបូងរក្សាបានបង្ហាញឲ្យច្បាស់លាស់នៃលើកាងៗ»។

នោះស្ថិតនៅក្នុងខាងក្រោមនេះហេតុ/ចាស
[បង្ហាញទៅផ្ទះខាងឆ្វេងខាងក្រោមនៃតារាងឆ្នាំ 1850]។ តើពិតទេ?
វត្ថុដដែលនាងកំពុងនិយាយអំពី គឺមាននៅលើតារាងនេះ។

«ខ្ញុំក៏បានឃើញថា ការបោះពុម្ពពាក្យតែនោះ
ជារឿងចាំបាច់ដូចគ្នានឹងការដល់អ្នកនាំសារត្រូវចេញទៅដល់
ដុបិតអ្នកនាំសារទាំងនោះត្រូវការកាសតែមួយសម្រាប់យកទៅជាមួយ
ដល់មានសចក្ខីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន
ដើម្បីដាក់ឲ្យនោះក្នុងដៃរបស់អ្នកដល់បានឮ ហើយបន្ទាប់មក
សចក្ខីពិតនោះនឹងមិនសាត់បាត់ពីគំនិតឡើយ
ហើយកាសតែនោះនឹងទៅដល់កន្លែងដែលអ្នកនាំសារមិនអាចទៅដល់។
មានការផ្តល់ទៀតដល់ខ្ញុំបានឃើញ ដល់នឹងលេចឡើងក្នុងកាសតែនោះ។»

«តើអ្នកទាំងអស់គ្នាសុខសប្បាយជាទេ?
តើអ្នកទាំងអស់គ្នាដាក់ពុទ្ធិស្តវ័ងរកជីវិតអស់កល្បជានិច្ចឬទេ?
ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់ជួបអ្នកទាំងអស់គ្នាខ្ពស់ណាស់ ខ្ពស់ណាស់ ហើយខ្ញុំគិតថា
មិនយូរទៀតខ្ញុំនឹងបានជួប។ ឥឡូវនេះជាពេលលោកគោរពប្រាប់ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថា យើង
ទាំងអស់គ្នានឹងប្តឹងប្តឹងផ្សេងៗទៀតច្បាស់សម្រាប់អស់កល្បជានិច្ចឲ្យបានប្រាកដមាំមួន
។ ពេលលោកដាក់ដូចជាខ្ញុំណាស់ ហើយអ្វីដែលយើងត្រូវផ្សេងៗ
យើងត្រូវផ្សេងៗឲ្យឆាប់រហ័ស។»

ថ្ងៃទី ២០ ខែវិច្ឆិកា មួយសប្តាហ៍មុន បងប្អូន ហាសើ និកលស៍ និងខ្ញុំ បានទៅកាន់
Topsham។
ពេលយើងទើបតែក្រោកចេញពីតុប្រឹក្សាភិបាលអាហារថ្ងៃត្រង់នៅថ្ងៃអាស័យដ្ឋាន គឺ [២១
វិច្ឆិកា] កូនម្នាក់របស់បងស៊ី Foey បានចូលមក ហើយនិយាយថា
មុតាយរបស់ពួកគេបានស្តុកបំបែកស្រស់។
យើងប្រញាប់ឆ្លងទន្លេទៅចម្កាយមួយម៉ាយ
ហើយបានឃើញបងស៊ីជាទីស្រឡាញ់របស់យើង Foey កំពុងស្ថាប័ន។
សចក្ខីទុកខ្សែរបស់ខ្ញុំមានយ៉ាងខ្ពស់ ពេលខ្ញុំឃើញថា នាងមិនស្គាល់ខ្ញុំទេ។
នាងបានបន្តស្ថិតក្នុងសចក្ខីនេះនាងខ្ពស់អស់រយៈពេលយូរ
រហូតដល់ចន្លោះម៉ោងបី និងម៉ោងបួន
បន្ទាប់មកនាងក៏បានផ្អាកដង្ហើមចុងក្រោយ។ នាងបានបន្តស្តាប់ម៉ឺម៉ា
និងកូនបីនាក់ ឲ្យកាន់ទុកខ្លួនព្រោះការហត់បង់របស់ពួកគេ។

នរណាដែលកំពុងស្វែងរក [Nov. 22] បងប្អូន ហេតុអ្វី មានមកទីក្រុងហ្សឺណែវ ដើម្បីបិទបញ្ចប់ ក្រោយពុករលួយកាត់កាត់ សម្រាប់ទៅចូលរួមពិធីបុណ្យសព។
យើងមានពេលវេលាមួយដ៏ហ្មត់ចត់ និងគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង។
ព្រះអម្ចាស់មិនបានបោះបងយើងទេ
ប៉ុន្តែទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់សណ្តូចយើង។
ថ្ងៃច្រើនក្រោយរបស់បងស៊ី ហ្សូអី ច្បាស់ជាថ្ងៃដែលមានវិញ្ញាណខាងព្រះខ្ពង់បំផុត
និងល្អបំផុតរបស់នាង។ បងប្អូន ហ្សូអី មានសច្ចៈក្នុងកុដីកម្ពុជាក្នុងការនេះថា
នាងបានស្តាប់ជាគ្រឹះស្ថានបរិស័ទមុន។ គាត់ទំនាស់យ៉ាងល្អ។
ព្រះទ្រង់ប្រទានព្រះគុណដល់គាត់ឱ្យអាចស្តាប់នឹងទុក្ខខវេទនានេះ។ អូ គួរឱ្យយឺតយ៉ាវ
ការមានសច្ចៈក្នុងកុដីកម្ពុជាក្នុងព្រះ
ដល់នឹងទ្រង់យើងក្នុងគ្រប់ហេតុការណ៍នៃការលុបបាត់ និងទុក្ខខវេទនា
នោះល្អយ៉ាងណា។ សូមសរសើរដល់ព្រះសម្រាប់សច្ចៈក្នុងកុដីកម្ពុជាក្នុង
ជាសច្ចៈក្នុងកុដីកម្ពុជាក្នុងល្អ។ តើអ្នករាល់គ្នា ម្នាក់ណាក៏ដោយ
នឹងឱ្យអ្វីខុសសម្រាប់សច្ចៈក្នុងកុដីកម្ពុជាក្នុងល្អរបស់អ្នក?

«ចូរកាន់ខ្ជាប់សច្ចៈក្នុងកុដីកម្ពុជាក្នុងឱ្យមាំមួន។ ចូរមានកម្រិតក្នុងព្រះ
ហើយពឹងផ្អែកលើព្រះហស្តគង្គីអស់កល្បរបស់ទ្រង់។
ព្រះហស្តគង្គីនឹងមិនដល់ខកខានដល់អ្នកឡើយ
ប៉ុន្តែនឹងទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យយើងរក្សាទុកខ្លួនទ្រង់គ្រប់យ៉ាង។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា
អ្នកទាំងអស់គ្នានឹងលូតលាស់កាន់តែរឹងមាំឡើងៗក្នុងសច្ចៈក្នុងកុដីកម្ពុជាក្នុង
កុដីកម្ពុជាក្នុងអំណរអូឡីយ៉ា
ប៉ុន្តែច្រើនបន្តដំណើររបស់អ្នកឆ្លុះព្រះទ័យកាន់នគរនោះទៅមុខ។»—

នេះហើយ។ នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកយឺតយ៉ាវ។

—«កាលពីមួយសប្តាហ៍មុន គឺនៅថ្ងៃសៅរ៍មុន
យើងមានការប្រជុំមួយគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង។ បងប្អូន Hewit ពី Dead River
បាននាំទ័ពនោះ។ គាត់បានមកជាមួយសារមួយ ដ៏មានន័យថា ការបំផ្លាញមនុស្សសក្ការៈ
និងការគង់លក់របស់មនុស្សសុលាប គឺជាការគួរឱ្យស្តាយបំផុតពីមួយនៃក្រុងទ្រង់បរិស័ទ
ដល់សុភ័យមុនកាលនោះ Jezebel ជាពុទ្ធិកាវិនី បាននាំចូលមក ហើយគាត់ជឿថា
ខ្ញុំគឺជាសុភ័យនោះ គឺ Jezebel»។

បានហើយឬ? បងប្អូន Hewit កំពុងនិយាយថា Ellen White គឺជា Jezebel
ហើយនាងបាននាំចូលកំហុសបីបួនការ។

«—យើងបានប្រាប់គាត់អំពីកំហុសខុសៗរបស់គាត់កាលពីអតីតកាល ថា ១៣៣៥
ថ្ងៃនៃបញ្ចប់ហើយ និងអំពីកំហុសជាច្រើនរបស់គាត់។
វាមានឥទ្ធិពលតិចតួចប៉ុណ្ណោះ។
សច្ចៈក្នុងកុដីកម្ពុជាក្នុងគ្រប់ការមានអារម្មណ៍លើការប្រជុំនោះ
ហើយការប្រជុំក៏អូសបន្លាយទៅ។»

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកយឺតយ៉ាវចំណុចនេះ។ ខ្ញុំមានអ្វីមួយត្រូវនិយាយអំពីកថាខណ្ឌនេះ
ដល់ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកតាមដាន ប្រសិនបើអ្នកអាច។

បុរសនិបបើអ្នកធុលាប់បានទាក់ទងជាមួយអ្នកទាំងឡាយនៅក្នុងអាជីវិទ្យាសម័យ
ដលៃយកទំនាយអំពីពិលេវលោមកអនុវត្តក្នុងវិញ្ញាណចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ
ពួកគេមានតែសម្បត្តិបំណុលនោះដលៃពួកគេប្រើ—ពួកគេប្រើសម្បត្តិជាច្រើន
ប៉ុន្តែមានសម្បត្តិសំខាន់បីដលៃពួកគេប្រើ។ នេះគឺជាមួយក្នុងចំណោមនោះ;
ពីព្រោះពួកគេនឹងទៅកាន់ទីនោះ ហើយនិយាយថា
«យើងបានប្រាប់គាត់អំពីកំហុសខុសៗរបស់គាត់កាលពីមុន» ហើយពួកគេនឹងអះអាងថា
នោះពិលេដលៃនាងនិយាយថា «១៣៣៥ ថ្ងៃហែនបញ្ចប់ហើយ»
នោះគឺជាកំហុសមួយក្នុងចំណោមកំហុសរបស់គាត់។ តើអ្នកយើងឮទេថា
អ្នកអាចបង្កើនវិលេយាករណ៍នោះបន្តិចហែនយ៉ាងដូចម្តេច?
«យើងបានប្រាប់គាត់អំពីកំហុសខុសៗរបស់គាត់កាលពីមុន? យើងក៏បានប្រាប់គាត់ដលៃថា
១៣៣៥ ថ្ងៃហែនបញ្ចប់ហើយ»; ប៉ុន្តែអ្នកកំណត់ពិលេវលោទាំងនោះនិយាយថា
យើងបានប្រាប់គាត់អំពីកំហុសខុសៗរបស់គាត់កាលពីមុន
ហើយកំហុសមួយក្នុងចំណោមនោះគឺថា អ្នកកំពុងបង្កើនថា ១៣៣៥
ថ្ងៃហែនបញ្ចប់ហើយ ហើយនោះគឺជាកំហុស។ ដូច្នេះ
អ្នកអាចបង្កើនវាបានទាំងពីរយ៉ាង។

លើកដំបូងដលៃខ្ញុំមានការបុរេមុខគុណនៃមុខជាមួយ Eugene Prewitt គឺនៅរដ្ឋ
Oklahoma ហើយគាត់កំពុងតែអះអាងថា បុរេគុណសុគត Millerite
មិនកើតឡើងមុនដទៃត្រឹមត្រូវនៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោកទេ
ហើយខ្ញុំបានផ្តល់សម្បត្តិពាក្យពីរបីដលៃគាត់ពីព្រះវិញ្ញាណនៃការពុយាករណ៍។

ហើយគាត់និយាយថា «Jeff អ្នកដឹងហើយថា Ellen White
គឺជាអ្នកនិពន្ធជដលៃខ្មែរការប្រុងប្រយ័ត្ន»។

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា «តើអ្នកមានន័យថាអ្វី?»

ហើយគាត់បានទៅយកសម្បត្តិពាក្យនេះ។ គាត់និយាយថា សម្បត្តិពាក្យនេះបញ្ជាក់ថា
នាងជាអ្នកសរសេរដលៃមិនប្រុងប្រយ័ត្ន; ពីព្រោះនាងដឹងថា ខ្ញុំដឹងថា
ពួកអ្នកកំណត់ពិលេវលោអាចបង្កើនសម្បត្តិពាក្យនេះបាន
បុរសនិបបើពួកគេចង់ផ្ទេរវិញដូច្នេះ។

ឥឡូវនេះ ការពិតដលៃថាទីកន្លែងមួយដូចជា Washita
មានឥទ្ធិពលដលៃបង្កើនសិស្សរបស់ខ្លួនថា Ellen White
ជាអ្នកនិពន្ធជដលៃសរសេរដោយមិនប្រុងប្រយ័ត្ន គឺជារឿងមួយ; ប៉ុន្តែតើ តើនោះទីនេះ
នាងជាអ្នកនិពន្ធជដលៃសរសេរដោយមិនប្រុងប្រយ័ត្នមែនឬ?

—«ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថា ខ្ញុំគួរនិយាយពាក្យប៉ុន្មានម៉ាត់។ ដោយនាមនៃព្រះយេស៊ូវ
ខ្ញុំក៏ឈរឡើង ហើយក្នុងបុរេវិលេវលោទី ការប្រជុំនោះបានផ្តល់សុខុមាលភាព
មនុស្សស្រាប់គុណមានអារម្មណ៍ដូចគុណនៃពិលេវលោកមួយ។
ទីកន្លែងបុរេវិលេវលោបានបំភ្លឺឡើង។ វាមានរបស់ព្រះបានបំពេញកន្លែងនោះ។ បងប្អូន
Hewit បានទម្លាក់ខ្លួនចុះលើដង្កូវ ហើយចាប់ផ្តើមដើម្បី និងអធិស្ឋាន។
ខ្ញុំគួរបាននាំចូលទៅក្នុងនិមិត្ត
ហើយបានឃើញអ្វីជាច្រើនដលៃខ្ញុំមិនអាចសរសេរបាន។
ការនោះមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងលើបងប្អូន Hewit។ គាត់បានសារភាពថា
ការនេះមកពីព្រះ ហើយបានបន្តទាបខ្លួនចុះដលៃផ្ទៃដី។ តាំងពីការប្រជុំនោះមក

គាត់បានសរសេរឥតឈប់ឈរ ហើយឥឡូវនេះកំពុងសរសេរពីក្នុងដៃនោះ៖
ដោយបោះបង់ចោលកំហុសទាំងអស់ដែលគាត់បានលើកស្ទួយមក។ ខ្ញុំជឿថា
ពួកកំពុងនាំគ្នាឡើង ហើយគាត់គួរឱ្យមានបង្កើតឱ្យអាចផ្ទេរការលុប
ប្រសិនបើពួកទាំងឡាយផ្ទេរការតាមរយៈគាត់។»

សូមផ្សព្វផ្សាយចេញពីសៀវភៅឡើយយ៉ាងច្រើនទៅកាន់បងស៊ីដនីស្រឡាញ់ ហុកហាំ។
ប្រាប់នាងឱ្យមានកម្រិតម៉ែម៉ែ។ ពួកគេម្នាក់ៗចាស់គង់ជាមួយនាង
ហើយទ្រង់នឹងមិនបោះបង់នាងឡើយ។

សូមផ្សព្វផ្សាយចេញពីសៀវភៅឡើយយ៉ាងច្រើនទៅកាន់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា
កុមារទាំងឡាយនឹងមិនងងឹតភ្នែកទេ ប៉ុន្តែគេនឹងមានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងសៀវភៅពិត
ហើយខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីប្រើប្រាស់ឱ្យការត្រួតត្រាហៅ

និងការផ្ទេរសំគាល់របស់ខ្លួនបានច្បាស់ប្រាកដ។ ចូរសរសេរ ចូរប្រាកដថាបានសរសេរ
ហើយកុំផ្ទេរដូចដែលខ្ញុំបានផ្ទេរ។ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា គ្រប់ៗគ្នា។ ចូរសរសេរ។
Manuscript Releases, ភាគ 16, 206–209។ សរសេរពី Paris, Maine, ថ្ងៃទី 27 ឧសភា ឆ្នាំ
1850។

បងប្អូនប្រុសស៊ីទាំងអស់គ្នា តើបរិបទប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់រឿងនេះជាអ្វី?
នាងកំពុងសរសេរអំពីរឿងនេះនៅឯណា? នាងកំពុងសរសេររឿងនេះនៅឆ្នាំ 1850
នៅក្នុងផ្ទះរបស់បងប្អូន Nichols។

នៅក្នុងកំឡុងពេលនេះ ពួកអ្នកចាស់កំពុងផ្ទេរអ្វី? ទ្រង់កំពុងបង្ហាញថា
អ្នកបុរាណវិទ្យាមានទស្សនៈត្រឹមត្រូវអំពី «Daily» ហើយនាងកំពុងដោះស្រាយបញ្ហានោះ។
នាងកំពុងនិយាយថា កិច្ចប្រមូលរបស់ពួកគេសុទ្ធតែនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
គឺជាទស្សនៈខុសអំពី «Daily»។

ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនេះ៖

គឺប្រវត្តិសាស្ត្រនេះឯង—មិនមែនត្រឹមតែប្រវត្តិសាស្ត្រនេះប៉ុណ្ណោះទេ៖

ហើយក៏មិនមែនត្រឹមតែឆ្នាំនោះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែគេខិតខំឆ្លើយតបនោះផ្ទាល់

ដល់នាងកំពុងទទួលនិមិត្ត

ហើយនាងកំពុងបញ្ជាក់ស្នេហាពិតនេះអំពីទស្សនៈរបស់អ្នកគ្រូស្រាវជ្រាវស្តីពី Daily
ដោយនិយាយថា អស់អ្នកដទៃបានប្រកាសសម្រកែនម៉ែលោងជំនុំជម្រះ

មានទស្សនៈត្រឹមត្រូវអំពី Daily; ហើយនៅក្នុងកថាខណ្ឌដដែលនោះ នាងនិយាយថា

«ខ្ញុំបានឃើញថា ផ្ទាំងគំនូសតាំងឆ្នាំ 1843

គួរឱ្យមានដឹកនាំដោយពួកហេតុរបស់ពួកអ្នកចាស់ ហើយវាមិនគួរឱ្យមានកំហុសឡើយ

ហើយថា អស់អ្នកដទៃបានប្រកាសសម្រកែនម៉ែលោងជំនុំជម្រះ មានទស្សនៈត្រឹមត្រូវអំពី
Daily»។

ហើយតារាងឆ្នាំ 1843 នេះនិយាយអ្វីអំពី «ពិធីបុរាណវិទ្យា»? វានិយាយថា

វាគួរឱ្យមានដកចេញនៅ គ.ស. 508; ហើយ 1335 ឆ្នាំក្រោយមក នាំអ្នកមកដល់ឆ្នាំ 1843

ហើយថា 1335 នោះស្ថិតនៅក្នុងអតីតកាល។

តើអ្នកអាចស្រមៃបានទេថា នៅក្នុងខែដដែលនោះ នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ

នាងនឹងប្រាប់បងប្អូន Hewit ពី Dead River ថា វានៅតែជារឿងអនាគត?

យ៉ាងហោចណាស់ អ្នកកំណត់ពេលវេលាទាំងនេះ អ្នកកំណត់ពេលវេលាទាំងនេះ
និងមនុស្សទាំងនេះដែលជឿថា បងស៊ីរី រីតែ ជាអ្នកនិពន្ធជនដែលខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្ន។
បុរេគុតិសាស្ត្រមិនគាំទ្ររឿងនេះឡើយ។

ដូច្នេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកយល់ឃើញថា ទាក់ទងនឹង «ជាប្រចាំ» នោះ Ellen White ក៏មានយល់អំពី
1335 ផងដែរ។

អលែលិន វ៉ាយ មិនគ្រឿងត្រឡប់ទៅកាន់ការយល់ព្រមរបស់នាងលើការយល់ថា «Daily»
គឺជាសាសនាពហុទេវនិយមប៉ុណ្ណោះទេ; នាងមានយល់ថា
វាមានចាប់ផ្តើមពីមុនយូរណាស់ ពេល ១៣៣៥ ឆ្នាំ ដដែលមានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1843
ហើយនាងមានការពារជំហាននោះជាសាធារណៈ ទាំងនឹងបងប្អូន Hewit មកពី Dead River។
តើអ្នកយល់ឃើញទេ?

ហើយនៅក្នុងខែដដែលនោះ ខណៈដែលនាងកំពុងនិយាយថា
ការបម្រើក្នុងទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងនាមជា «ប្រចាំថ្ងៃ»
បង្កកើតមានតម្លៃច្រើនដ៏ធំ និងភាពច្របូកច្របល់ប៉ុណ្ណោះ បុគ្គលរបស់នាង
ក៏ដោយផ្តល់វិធីសាស្ត្រចំពោះនិមិត្តសញ្ញាទាំងនោះ មានដកការបង្ហាញនោះចេញពី Review and
Herald។

នៅទីនេះ ក្នុងកំណត់ត្រារបស់អ្នក គួរដកនូវដដែលសរសេរថា «1850 Chart»
នេះជាអ្វីដែលវាសរសេរនៅក្នុងនេះ [សំដៅទៅលើផ្លូវឈរទីបីពីខាងឆ្វេងនៅលើ 1850
Chart អត្ថបទដែលនៅបន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូវនៅលើឈើឆ្កាង ក្នុង គ.ស. 31]។
ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកអាចមានវានៅក្នុងកំណត់ត្រារបស់អ្នក។

ចាកឆ្នាំ ដានីយ៍ ១១:៣១ ៥០៨

ហើយបន្ទាប់មក នៅលើតារាងឆ្នាំ 1843 នៅទីនេះ [យោងទៅកាន់ផ្លូវឈរកណ្តាល
ខាងក្រោមព្រះយេស៊ូវលើឈើឆ្កាង នៅឆ្នាំ គ.ស. 31]៖

ការដកហូតយញ្ញបូជាប្រចាំថ្ងៃ ដាន. ១២:១១, ១២

យល់ព្រម ទាំងនេះគឺជាគំនូសតាងទាំងពីរនេះ។

លោកស៊ីរី វ៉ាយ មានយល់ថា បុរសទាំងនេះមានទស្សនៈគ្រឹមគ្រួសារ ហើយនាងមានយល់ថា
វាមានចាប់ផ្តើមពីមុន ១៣៣៥ ឆ្នាំ ដដែលមានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៨៤៣;
ហើយនាងមានយល់ថា វាគឺជាឧបសគ្គរបស់សាសនាបូជាព្រះគ្រីស្ទដែលកំពុងរីកចម្រើន
ដែលគួរមានដកចេញនៅឆ្នាំ ៥០៨។

នៅក្នុងការយោងទាំងពីរនេះចំពោះគំនូសតាងទាំងនោះ
អ្នកក៏មានសម្រង់មួយទៀតនៅក្នុងសម័យកាលរបស់បងប្អូន Nichols ផងដែរ
ហើយនាងកំពុងស្ថិតបន្តទៅសម្រាប់ការបង្កើតគំនូសតាងផ្សេងទៀត
ពីព្រោះសុនាដស៊ីលបៈរបស់ពួកគេគឺជាបងសាតាំង ខណៈដែល នាងនិយាយថា
សុនាដស៊ីលបៈនៅលើគំនូសតាងទាំងពីរនេះគឺមកពីស្ថានសួគ៌។ នាងនិយាយថា,

«ខ្ញុំមានយល់ឃើញថា កិច្ចការផ្លូវចិត្តនោះខុសទាំងស្រុង។
វាមានចាប់ផ្តើមដោយបងប្អូន Rhodes ហើយបន្តអនុវត្តតាមដោយបងប្អូន Case។
ទុរព្វធនគួរមានចំណាយក្នុងការផ្លូវចិត្ត និងបង្កើតប្រភពវិបល្លាស។»

គួរឱ្យសង្ស័យអំពីខ្លឹមសារ ដើម្បីបំភ្លឺការបោះឆ្នោត និងព្រះយស្សីដ៏រុងរឿង។ ខ្ញុំឃើញថា របស់ទាំងនេះមិនគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ទេ។ ខ្ញុំឃើញថា ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយសាធារណៈដោយបងប្អូន Nichols»។

តើអ្នកណាបានស្ថិតនៅក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយផ្ទាំងគំនូសនៃឆ្នាំ 1850 នេះ? ព្រះ!

«ខ្ញុំឃើញថា មានអ្វីមួយ»—អ្វី?—«ការព្យាករណ៍អំពីជំនឿនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ហើយបុរសនិប្បន្ននៃជំនឿនេះត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់បុរសស្រីរបស់ព្រះ បុរសនិប្បន្នគ្រប់គ្នាសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ នោះគឺគ្រប់គ្នាសម្រាប់អ្នកដទៃផងដែរ ហើយបុរសនិប្បន្នមនុស្សម្នាក់ត្រូវការជំនឿថា មួយដងគួរឱ្យជឿក្នុងមាតិកាដ៏ធំជាង នេះ នោះអ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវការដូចគ្នាដែរ។»

«ខ្ញុំឃើញថា វាជាអារម្មណ៍មិនសង្ខេប មិនស្អាត មិនពេញចិត្ត ហើយមិនដឹងគុណ នៅក្នុងបងប្អូន Case ដែលបុរសនាងមានការយល់ច្រឡំ។ ខ្ញុំឃើញថា ការងារដែលគួរពិចារណាទាំងនេះមានឥទ្ធិពលអាក្រក់លើកុម្មជន។ វាបានបណ្តាលឱ្យមានវិញ្ញាណស្គាល់ ឥតខ្ចីសារ និងចម្លែកឡើយ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ។»

ឥឡូវនេះ នេះហើយជាចំណុចដែលខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នករំពឹងគិតពិចារណាឱ្យបានដុះដាល។

—«ខ្ញុំឃើញថា ផ្ទាំងការងារដែលព្រះបានបង្កគាប់ឱ្យរៀបចំឡើងនោះ បានប៉ះពាល់ដល់ចិត្តគំនិតយ៉ាងល្អបុរសប្រើ ទោះបីគ្មានការពន្យល់ក៏ដោយ»—

«ខ្ញុំឃើញថា ផ្ទាំងគំនូរ» ជាពហុវចនៈ «ត្រូវបានរៀបចំដោយព្រះ . . . ។»
តើផ្ទាំងគំនូរណាខ្លះ ក្នុងពហុវចនៈ ដែលត្រូវបានរៀបចំដោយព្រះ?
ផ្ទាំងគំនូរទាំងពីរនេះ [ផ្ទាំងគំនូរ ឆ្នាំ 1843 និង ឆ្នាំ 1850] ត្រូវបានរៀបចំដោយព្រះ។

គំនូរតាំងទាំងពីរនេះ គឺជាការសម្រេចបំពេញនៃ ហេតុគុណ ២។

—«ក្នុងការបង្ហាញបទវេទនានៅលើផ្ទាំងគំនូរទាំងនោះ មានអ្វីមួយដែលស្គាល់ សរសេរស្មោះ និងស្មោះស្អាត។ ចិត្តត្រូវបានដឹកនាំទៅរកព្រះ និងស្មោះស្អាតស្មើគ្នាមិនអាចសង្កេតឃើញបាន។ ប៉ុន្តែ ផ្ទាំងផ្សេងៗទៀតដែលបានរៀបចំឡើងនោះ ផ្ទុកឱ្យចិត្តមានការខូចខាតអំពី ហើយបណ្តាលឱ្យចិត្តស្ថិតនៅលើជំនឿដ៏ស្មោះស្អាត។ រូបភាពដែលគំនូរឱ្យវេទនា មើលទៅស្រដៀងនឹងអារក្សសាងសង់នៃស្មោះស្អាត។ ខ្ញុំឃើញថា អស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ និងជាច្រើនសប្តាហ៍ ផ្ទាំងទាំងនោះបានកាន់កាប់ចិត្តរបស់បងប្អូន Case នៅពេលដែលគាត់គួរតែកែតម្រូវសៀវភៅបុរាណសាស្ត្រពីព្រះ ហើយគួរតែកែតម្រូវកិច្ចប្រជុំក្នុងព្រះគុណទាំងឡាយនៃវិញ្ញាណ និងក្នុងចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីពិត។»

ខ្ញុំឃើញថា បុរសនិប្បន្នមួយចំនួនដែលបានខុសខ្លាំងក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយផ្ទាំងការងារ ត្រូវបានប្តូរឱ្យសម្រាប់ការបង្ហាញសេចក្តីពិតឱ្យបានស្រស់នៅមុខបងប្អូនតាមរយៈការបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងសៀវភៅ ជាដើម នោះវាមានធុរៈអំពីលុយយ៉ាងច្រើន ហើយបានសង្កត់ធ្ងន់ព្រះលើផ្ទាំងគំនូរ។ ខ្ញុំឃើញថា

កិច្ចការផ្សេងៗទាំងនោះបានរីករាលដាលដូចជាជំងឺកុតនៅខ្មែរ។ Manuscript Releases, លេខ 13, 359; 1853.

១២៩០ និង ១៣៣៥ ថ្ងៃ

ឧត្តមានអត្ថបទមួយដូចតទៅនេះ ពីទស្សនាវដ្តី Review and Herald ចុះថ្ងៃទី 28 ខែមករា ឆ្នាំ 1858។ មូលហេតុដែលឧត្តមានដាក់វាទុកក្នុងកំណត់ត្រារបស់អ្នក គឺដោយសារអ្នកអាចយើងថា នៅឆ្នាំ 1858 ពួកគេនៅតែបែងចែកថា «Daily» គឺជាពហុជាតិនិយម។ អ្នកមានវានៅក្នុងឯកសារយោងរបស់អ្នកហើយ៖ បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1850 អស់រយៈពេលប្រាំបីឆ្នាំ ពួកគេនៅតែយល់ថា «Daily» គឺជាពហុជាតិនិយម។

«រយៈពេលពុយករណ៍ដ៏សំខាន់មួយទៀត ដែលលទ្ធផលកិច្ចការអត្ថបទមានព្រះអម្ចាស់គួរឲ្យមានសុចរិតបន្ថែម គឺ ១៣៣៥ ថ្ងៃ ក្នុង ដានីយ៍លេខ ១២ ដល់ ១២៩០ ថ្ងៃ មានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធជាមួយយ៉ាងខ្លាំង។ រយៈពេលទាំងពីរនេះ គួរឲ្យមានការសង្ស័យយ៉ាងដូចខាងក្រោម៖»

«—ចាប់តាំងពីពេលដែលយើងប្រាប់ប្រាប់ថា គួរឲ្យមានដកចេញ ហើយអំពើស្អប់ខ្ពើមដែលបង្កឲ្យមានសាបសូន្យគួរឲ្យមានតាំងឡើង នោះនឹងមានមួយពាន់ពីររយក្នុងសិបថ្ងៃ។ មានពហុជាតិ អ្នកណាដែលដឹងថា ហើយមកដល់មួយពាន់បីរយសាមសិបប្រាំថ្ងៃ។ ប៉ុន្តែ ចូរអ្នកទៅតាមផលរបស់អ្នករហូតដល់ទីបញ្ចប់ចុះ ពីព្រោះអ្នកនឹងសម្រាក ហើយនឹងឈរក្នុងចំណែករបស់អ្នកនៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងនោះ។» ដានីយ៍លេខ 12:11-13។

«សំណួរទាំងឡាយកើតឡើងក្នុងចិត្តយើងថា តើយើងអាចដឹងបានឬទេថា ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះដែលកំឡុងពេលទាំងនេះគួររាប់កាលបរិច្ឆេទចាប់ពីវា គឺជាអ្វី? ហើយបើដូច្នោះ តើយើងអាចដឹងបានឬទេថា ពួកវាមានកើតឡើងនៅពេលណា? ជាមុនដំបូង យើងសួរថា “ប្រាប់ថ្ងៃ” (យញ្ញបូជា) និង “អំពើស្អប់ខ្ពើមដែលផ្ទុយនឹងស្មោះត្រង់” គឺជាអ្វី? គេនឹងសម្រាកយើងថា ពាក្យ “យញ្ញបូជា” គួរឲ្យមានសរសេរជាអក្សរទុរតេ បង្កហេតុថា វាជាពាក្យដែលគួរឲ្យមានបន្ទុកមេចូល។ ការដូចគ្នានេះក៏នឹងគួរឲ្យមានសម្រាកយើងផងដែរ នៅក្នុងករណីផ្សេងៗនៃការប្រើពាក្យនេះក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លេខ ពោលគឺ ជំពូក 11:31 និង 8:11-13។ សូមឲ្យយើងយល់ដោយសង្ខេបបទនៅកាន់ជំពូកចុងក្រោយនេះ។ នៅក្នុងខ 13 គេនឹងសង្កេតឃើញថា ការបំផ្លាញឲ្យស្មោះត្រង់ពីយ៉ាងគួរឲ្យមាននាមកឲ្យយើង គឺ “ប្រាប់ថ្ងៃ” (ការបំផ្លាញឲ្យស្មោះត្រង់) និង “អំពើស្អប់ខ្ពើមដែលផ្ទុយនឹងស្មោះត្រង់”។ សេចក្តីពិតនេះគួរឲ្យមានបង្កហេតុយ៉ាងច្បាស់ដោយ Josiah Litch ដល់ថ្នាក់ដែលយើងមិនអាចផ្ទុយនឹងអ្វីបុរសជាងដកស្រង់ពាក្យរបស់គាត់ឡើយ។»

«—ការថ្វាយយញ្ញបូជាប្រាប់ថ្ងៃ គឺជាការអានបទគម្ពីរតាមសភាពបច្ចុប្បន្ន; ប៉ុន្តែ ក្នុងអត្ថបទដើម ពុំមានអ្វីមួយដូចជាយញ្ញបូជានោះឡើយ។ រឿងនេះគួរឲ្យមានទទួលស្គាល់ដោយគ្រប់ភាគីទាំងអស់។ នោះគឺជាការបន្ទុកមេពន្យល់ ឬការបកស្រាយដែលអ្នកបកប្រែបានដាក់បញ្ចូលទៅលើវា។ ការអានគ្រឹមគួរគឺ “ប្រាប់ថ្ងៃ” និងការរំលងដែលនាំឲ្យស្មោះត្រង់ស្រៀម” ដោយពាក្យ ប្រាប់ថ្ងៃ និង ការរំលង គួរឲ្យមានភាពជាមួយគ្នាដោយពាក្យ “និង” គឺ ការស្មោះត្រង់ស្រៀមប្រាប់ថ្ងៃ និង ការរំលងដែលនាំឲ្យស្មោះត្រង់ស្រៀម។ ទាំងពីរនេះគឺជាអំណាចបំផ្លាញពីរ

ដល់គ្រូបងប្អូនប្រុសស្រី និងពួកពលបរិវារ។»

ពីនេះ គេឃើញយ៉ាងច្បាស់ថា «បុរាណដ៏ថ្មី»

មិនអាចមានការយល់ដឹងណាមួយទៅកាន់ការច្បាស់បង្កប់នូវសាសន៍យូដា

ដល់ទស្សនៈចាស់ជាង និងដល់ពេញនិយមជាងមានយកទៅអនុវត្តនោះឡើយ;

ហើយការនេះក៏ឃើញច្បាស់ថាមិនទៀតពីការពិចារណាថា បើសិនជាយោបល់ទាំងនេះ

មិនថាយកតាមន័យគ្រូបង ឬតាមន័យនិមិត្តរូបកុក្កី

គ្រូបងរាប់ចាប់ពីការដកចេញណាមួយនៃការច្បាស់បង្កប់នេះ

នោះវាមិននាំយើងទៅដល់ការវិវត្តការណ៍ណាមួយដល់គ្រូឱ្យកត់សម្គាល់ឡើយ។

«ដូចនេះ “បុរាណដ៏ថ្មី” និង “សច្ចក្រឹតសម្រាប់ខ្មែរ” គឺជាអំណាចបំផុតព្រឹត្តិ

ដល់គ្រូសង្កេតសង្កេតនិយមន័យនេះ តើយើងអាចកំណត់បានទេថា អំណាចទាំងនេះជាអ្វី?

យើងគ្រាន់តែត្រូវទទួលយកវិធីសាស្ត្រកែប្រែរបស់ William Miller លើចំណុចនេះ

ដើម្បីបំភ្លឺឲ្យបានដល់សច្ចក្រឹតសន្និដ្ឋានដូចគ្នានឹងលោក។ លោកមានបុរសសាសន៍ថា៖»

«—ខ្ញុំបានអានបន្តទៅទៀត

ហើយមិនអាចរកឃើញករណីផ្សេងណាមួយដល់ពាក្យ [the daily] គ្រូបងបុរាណ

គ្រូបងតែម្នាក់នៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍បំណុលនោះ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំ

[ដោយជំនួយនៃសៀវភៅ concordance មួយ]

បានយកពាក្យទាំងនោះដល់ឈរក្នុងបញ្ជីជាមួយ — “ដកចេញ”; — “គាត់នឹងដក the

daily ចេញ”; — “ចាប់តាំងពីពេលដែល the daily គ្រូបងដកចេញ”; ល។

ខ្ញុំបានអានបន្តទៅទៀត ហើយគិតថា

ខ្ញុំនឹងមិនអាចរកឃើញពន្យល់ណាមួយលើអត្ថបទនេះឡើយ។ នៅទីបំផុត

ខ្ញុំបានមកដល់ 2 ថ្ងៃសៅរ៍ទី 2:7, 8 — “ដុបិត

អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិតកំពុងផ្ទុះចេញពីក្នុងបញ្ជី

តម្រូវឲ្យអ្នកដល់ឥឡូវនេះកំពុងរារាំងបំណុលនោះ ដល់នឹងរារាំងបន្តទៀត

ដរាបទាល់តែគាត់គ្រូបងដកចេញពីផ្ទៃ ហើយបន្ទាប់មក

មនុស្សសាក្សីនោះនឹងគ្រូបងបើកសម្តែងឡើង” ល។

ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានមកដល់អត្ថបទនោះ អូ

សច្ចក្រឹតពិតប្រាកដយ៉ាងច្បាស់ និងរុងរឿងបំណុល! វានៅទីនោះហើយ!

នោះហើយជា “the daily!” មកឥឡូវនេះ តើប៉ុណ្ណានិយមដូចម្តេចដោយ

“អ្នកដល់ឥឡូវនេះកំពុងរារាំង” ឬបង្កគាត់? ដោយ “Man of Sin” និង “wicked” នោះ

គឺដល់ទៅលើសាសនាប៉ាប។ ដូចនេះ

តើអ្វីទៅដល់រារាំងសាសនាប៉ាបមិនឱ្យគ្រូបងបើកសម្តែងឡើង? ហេតុនោះ

គឺជាលទ្ធផលពហុភាពនិយម។ ដូចនេះហើយ “the daily” គ្រូបងតែម្នាក់និយមថា

លទ្ធផលពហុភាពនិយម។»+

យើងឃើញពី ដានីយ៍លើ 8 ថា គឺជាស្តេចដ៏តូច ដល់បន្តស្តេចពិតព្រឹត្តិ ឬអាណាចក្រក្រិក

ដល់ដកយក «បុរាណដ៏ថ្មី» ចេញទៅ;

ហើយវាជាអំណាចតម្លៃយកតំបន់គ្រូបងបង្កាញឱ្យឃើញ

បន្ទាប់ពីការបង្កើតគំរូរបស់ អាឡិចសាន់ដ័រ

រហូតដល់ពេលដែលទីសក្ការៈគ្រូបងសម្ភាសនា នៅចុងបញ្ចប់នៃ 2300 ថ្ងៃ

ស្តេចដ៏តូចនេះ យើងបានបង្កាញនូវក្នុងទឹកដីនៃក្រុមគ្រូបងរបស់ហើយថា ជាមួយ

ដល់យកជាឯកភាពមួយ សរុបតាមនគរវិបល្លាសនៃនិមិត្តរូបផ្សេងៗរបស់ ដានីយ៍លើ។

ឥឡូវនេះ ជាការពិតថា ការផ្តល់សក្ខីកម្មយ៉ាងពិតប្រាកដនៃក្រុមគ្រូបងអំណាចរួម

ពិលទុធិនិយមហាកាន ទៅជាសម្មតចេហ្នា។ លទុធិនិយមហាកាន ចាប់តាំងពីសម័យនៃស្តេចអាស៊ុស៊ីរី រហូតដល់ពេលនៃការកែប្រែរបស់វាទៅជាបុប្ផករី បានជា «បុរចាំថងៃ» ឬដូចដែលសាស្ត្រាចារ្យ Whiting បកប្រែថា «ការបំផ្លាញជានិច្ច» ដល់តាមរយៈនោះ សាតាំងបានឈប់រងនឹងបុព្វហេតុរបស់ ព្រះយេស៊ូវ។ នៅក្នុងពួកបូជាចារ្យរបស់វា អាសនៈរបស់វា និងយញ្ញបូជារបស់វា វាបានបង្ហាញភាពស្រដៀងទៅនឹងទម្រង់ការថ្វាយបង្គំរបស់ ព្រះយេស៊ូវ តាមលើ; ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលទម្រង់លើវាបានផ្តល់ទឹកនុលដៃឲ្យទម្រង់ការថ្វាយបង្គំគំរូវិស្វទាន សាតាំង ដើម្បីប្រឆាំងនឹងកិច្ចការនោះដោយជោគជ័យ ក៏ត្រូវតែផ្តល់បុព្វហេតុនៃការប្រឆាំងរបស់ខ្លួនដល់; ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះវិហារ អាសនៈ និងរូបចម្លាក់នៃលទុធិនិយមហាកាន ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទៅក្នុងការប្រមាថព្រះនៃបុប្ផករី។

«ប៉ុន្តែ “បុរចាំថងៃ” គឺជាសាសនាហាកាន ត្រូវបាននិយាយក្នុងទំនាយថា មានទីបរិសុទ្ធមួយ ហើយកន្លែងនៃទីបរិសុទ្ធរបស់វា ត្រូវតែត្រូវបានបោះទម្លាក់ចុះ។ ថា ទីបរិសុទ្ធមួយ តែងតែត្រូវបានគូសបញ្ចូលនឹងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ និងសាសនានៃពួកសាសន៍ដទៃ ជាកន្លែងនៃការគោរពបូជានិមិត្តរូប និងការថ្វាយបង្គំរបស់វា នោះ គឺច្បាស់ស្រឡះតាមបទគម្ពីរខាងក្រោម៖ អសោយ 16:12; អាម៉ូស 7:9, 13, margin; អសេគោល 28:18។ អំពីទីបរិសុទ្ធនៃ “បុរចាំថងៃ” ក្នុង ដានីយ៍លែ 8 យើងសូមលើកយកសេចក្តីខាងក្រោមពី Apollos Hale:»

«តើអ្វីអាចមានន័យដោយ “ទីបរិសុទ្ធ” នៃសាសនាពហុទេវនិយម? សាសនាពហុទេវនិយម និងកំហុសគ្រប់បុរាណ ក៏មានទីបរិសុទ្ធរបស់វា ដូចដែលសេចក្តីពិតក៏មានដែរ។ ទាំងនេះគឺជាវិហារ ឬទីជួរកក្កោន ដែលបានឧទ្ទិសសម្រាប់ការបូជានិមិត្តរូបរបស់វា។ ដូច្នេះ អាចសន្មតថា នៅទីនេះកំពុងនិយាយអំពីវិហារពិសេសមួយ និងមានកិត្តិនាមមួយនៃសាសនាពហុទេវនិយម។ ក្នុងចំណោមវិហារល្បីៗជាច្រើនរបស់វា តើវាអាចជាវិហារមួយណា? គំរូដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយនៃស្តេចបុរាណកម្ពុជា ត្រូវបានហៅថា Pantheon។ ឈ្មោះរបស់វាមានន័យថា “វិហារ ឬទីជួរកក្កោននៃវេត្តាទាំងអស់”។ ទីតាំងរបស់វាគឺនៅក្នុងរូងមាត់។ រូបព្រះនាគរបស់បណ្ឌិតជាតិសាសន៍ដែលត្រូវបានពួកវាមួយយកបាន ត្រូវបានដាក់តម្កល់យ៉ាងគោរពក្នុងចន្លោះ ឬជួនកែណាមួយនៃវិហារនេះ ហើយក្នុងករណីជាច្រើន ក៏បានក្លាយជាវត្ថុផ្តុំនៃការថ្វាយបង្គំដោយពួកវាផ្ទាល់ផងដែរ។ តើយើងអាចរកឃើញវិហារនៃសាសនាពហុទេវនិយមណាមួយ ដែលសមនឹងត្រូវហៅថា “ទីបរិសុទ្ធរបស់វា” យ៉ាងគួរឲ្យកត់សម្គាល់ជាងនេះទៀតបានឬ?»

ឥឡូវនេះ ដោយបានកំណត់ច្បាស់ហើយថា «ការបុរចាំថងៃ» គឺជាសាសនាពហុទេវនិយម ហើយ «អំពើលង្កាដែលនាំឲ្យស្លាប់ស្លេង» ឬ «ការគួរសមបំផុតដែលផ្តើមឲ្យស្លាប់ស្លេង» គឺជាសម្មតចេហ្នា ហើយថា ទិសកុការពិសេសនៃសាសនាពហុទេវនិយមគឺជា Pantheon ហើយថា «ទឹកនុលដៃ» នៃទីតាំងរបស់វាគឺទីក្រុងរូង នោះយើងសូមបន្តទៅទៀត។

«១. តើសាសនាពហុទេវនិយមត្រូវបាន ‘ដកចេញ’ ដោយអំណាចរដ្ឋបាលរ៉ូមឬ? យើងគិតថា សេចក្តីថ្កុលថ្កងការណ៍ខាងក្រោមអំពីហេតុការណ៍សំខាន់មួយដែលគេស្មានយ៉ាងទូលំទូលាយក្នុងបុរាណគឺសាស្ត្រនៃពួកជំនុំ និងពិភពលោក ឆ្ងល់យកបទនៃទំនាយនោះ។

វាស់ដល់ទៅលើ Constantine អធិរាជគ្រីស្ទានទីមួយ ហើយមានបុរសសន្តិវិធីថា៖»

«—ព្រះរាជកិច្ចចង់បង្កបង្កើនអស់នៃការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់
គឺការចេញព្រះរាជក្រឹត្យមួយផ្សេងទៀតស្វ័យប្រវត្តិទាំងចក្រភព
ដោយជំរុញសក្តានុពលរបស់ទ្រង់ឲ្យទទួលយកសាសនាគ្រីស្ទាន។»++»

«២. តើក្នុងរឿង ឬទីកន្លែងនៃទីបរិសុទ្ធជារបស់គាត់ (Pantheon)
ត្រូវបានបំផ្លាញចុះដោយអំណាចរបស់រដ្ឋឬ?
សេចក្តីដកស្រង់ខាងក្រោមឆ្លើយតបថា៖»

«—ការស្រាយទីវង្គតរបស់គ្រូបុរេដង្ហែចុងក្រោយរបស់ Constantine
បានបិទគុកសន្តិភាពនៃចក្រភព។ រួមមានក្នុងនាមជាមហាស្ត្រីនៃប្រជាជាតិទាំងឡាយដោយ
គ្មានអ្នកណាអាចជំទាស់បានម្តងទៀត។ ប៉ុន្តែ
នេះក្នុងម៉ោងនៃការលើកតម្កក និងសិរីរុងរឿងនោះ
នាងត្រូវបានលើកឲ្យឈរនៅតាមផ្ទះនោះផ្ទះមួយ។
ជំហានបន្ទាប់របស់នាងគឺត្រូវចុះក្រោម ហើយមិនអាចស្ដារឡើងវិញបានឡើយ។
ការផ្តល់បុគ្គលិកដ្ឋបាលទៅកាន់ Constantinople
នៅតែផ្ទុយនឹងអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រច្រើនប្រកបដោយ
វិជ្ជាជីវៈមួយដែលផ្តល់ដោយក្រុងទៅនឹងដំណើរទាំងមូលនៃអតីតបុរាណ
និងគួរឲ្យគោរពរបស់ចិត្តគំនិតរួម។ នោះមិនមែនជាកិច្ចការរបស់ជនអាស៊ីដ៏ប្រណីតសុខ
សុម្បជ័យចិត្តនឹងការសហប្រតិបត្តិការនៃទៀងទាត់ និងអាកាសធាតុនៃប្រព័ន្ធ
ប៉ុន្តែជាកិច្ចការរបស់អ្នកឈ្នះដោយកម្លាំងដ៏កែត្រួត កើតនៅភាគលិច
ហើយមើលងាយ ដូចជាជនរួមទាំងអស់ ចំពោះទម្លាប់របស់ជនបូព៌ា;
នោះជាកិច្ចការរបស់អ្នកនយោបាយមុតមាំមួន
ក៏ប៉ុន្តែវាជាអំពើខ្មៅគតិបណ្ឌិតខាងនយោបាយយ៉ាងជាក់លាក់បំផុត។
នោះយ៉ាងណាក៏ដោយ Constantine បានបោះបង្គោល បន្ទាយដ៏មហិមា
និងបណ្តុះបណ្តាលក្នុងក្រុង Caesar ទៅសម្រាប់ផ្សេងមួយដ៏ស្រពិចស្រពិលនៃ Thracie
ហើយបានចំណាយអស់អាយុជីវិតដែលនៅសល់របស់គាត់ ដើម្បី
និងពង្រីកឲ្យដោយមហិច្ឆតា ក្នុងការនាំយកទ្រង់
គឺការលើកក្នុងអាណានិគមមួយក្នុងរាជធានីនៃចក្រភពរបស់គាត់
និងការបន្តបន្ទាប់នៃធម៌ទាំងឡាយនៃជាតិគុកិយសន្តិសុខ
និងអំណាចដ៏ល្បីល្បាញរបស់អាណានិគមមួយ។*»

កំណត់ត្រានេះដែលចេញពីបិច្ចប្បវត្តិសាស្ត្រ មានភាពច្បាស់លាស់ពេក
ដល់ថ្នាក់មិនត្រូវការការអធិប្បាយឡើយ។
ទីកន្លែងនៃទីបរិសុទ្ធជារបស់ទ្រង់ត្រូវបានបោះទម្លាក់ចុះ នេះជាព្រះបន្ទូលទំនាយ;
ហើយបន្ទាប់ពីការបញ្ចេញដាក់អំពីហេតុការណ៍ដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ
សូមបើកអ្នកដទៃត្រង់បំផុតក្នុងការបកស្រាយទំនាយ
ក៏ត្រូវតែចេញចិត្តចំពោះការអនុវត្តរបស់វាដែរ។

«ចាប់ពីពេលដែលការប្រើប្រាស់ប្រាសាទត្រូវបានដកចេញ
ហើយអំពើស្ដេចស្ដេចដែលបង្កឲ្យស្លាប់ចោលត្រូវបានតាំងឡើង
នោះនឹងមានមួយពាន់ពីររយក្រៅសិបថ្ងៃ។ មានពរហើយ អ្នកដទៃរង់ចាំ
ហើយមកដល់មួយពាន់បីរយសាមសិបប្រាំថ្ងៃ។

ដោយសារការពិតដែលសូចិត្តនៃចំពោះមុខយើងថា
ការបម្រើបុរាណដ៏ដ៏ជាលទ្ធផលនៃមហាសមុទ្រ ថា
អំពើស្មោះត្រង់ដែលបង្កឱ្យសង្គមជាតិជាសម្បត្តិច្បាញ ថា
មានការផ្តល់បុគ្គលិកអ្នកប្រឹក្សាទៅអ្នករៀននៅក្នុងអំណាចរួម
ហើយដោយសិទ្ធិអំណាចរបស់រដ្ឋ យើងគ្រាន់តែត្រូវស្របនូវច្បាប់ទៅតាម
ការនេះមានកំណើតឡើងនៃពលរដ្ឋ ដោយរបៀបដែលពេញព្រះបន្ទូលទំនាយ; ពីព្រោះ
ហើយយើងអាចកំណត់បានការនេះ នោះយើងមានចំណុចចាប់ផ្តើម
ដែលតាមពិន័យៈពេលទំនាយនៅក្នុងអត្ថបទដែលសូចិត្តនៃចំពោះមុខយើង
ត្រូវរាប់កាលបរិច្ឆេទទេ។ ដូច្នេះ»

៣. តើព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានយោងក្នុងទំនាយនោះ មានកំណើតឡើងនៃពលរដ្ឋ?
សូមកត់សម្គាល់ថា សំណួរនេះ មិនមែនសួរថា
ពួកបរិសុទ្ធត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃអំណាចប៉ាបនៃពលរដ្ឋនោះទេ
ប៉ុន្តែសួរថា ការផ្តល់បុគ្គលិកសាសនាពីលទ្ធផលនៃជំនួញព្រះទ័យអំណាចប៉ាប
មានសម្រេចទៅដល់កម្រិតណា
ដែលផ្ទុយនឹងសាសនាចុងក្រោយនេះក្រោយជាសាសនាជាតិ
ហើយដាក់វាឱ្យសូចិត្តក្នុងស្ថានភាពដែលអាចចាប់ផ្តើមដំណើររបស់ខ្លួនបាន។
ការនេះ ដូចជាបដិវត្តន៍ធំៗដទៃទៀតទាំងអស់
មិនមែនជាកិច្ចការដែលកំណើតឡើងក្នុងពេលមួយក្នុងតែឡើយ។
សញ្ញាដំបូងៗនៃដំណើរការរបស់វា មានបង្ហាញឱ្យយើងឃើញជាយូរមកហើយ។
ប៉ុលហាននិយាយថា សូមបើកនៃនៅក្នុងសម័យរបស់លោកផ្ទាល់
អាចកំហែងនៃអំពើទុច្ចរិត គឺជាមនុស្សសន្តិវិធីបាប
«ជាទីស្មោះត្រង់ដែលបង្កឱ្យមានសេចក្តីវិនាស» នោះ កំពុងតែផ្ទុយនឹងការហើយ។
ហើយគឺក្នុងពន្លឺនៃបទគម្ពីរនេះហើយ
ដែលយើងត្រូវយល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យើងក្នុង ម៉ាថាយ 24:15
សូមអំពើទីស្មោះត្រង់ដែលបង្កឱ្យវិនាស ដែលនៅទីនោះ
ព្រះអង្គបានយោងយ៉ាងច្បាស់ទៅកាន់ ដានីយ៉ែល 9:27។ ដូចគ្នា
ទោះបីជាលទ្ធផលនៃជំនួញព្រះមិនទាន់ត្រូវបានជំនួសដោយអំណាចប៉ាបនៃឆ្នាំ 70
នៃពេលក្រុងយេរូសាឡឹមត្រូវបានបំផ្លាញដោយពួករ៉ូម ក៏ដោយ ក៏យើងយល់ថា
អំណាចដែលបានលេចឡើងនៃពលរដ្ឋនោះ ដោយមានផ្តល់បុគ្គលិកខ្លះៗក្នុងនាម
និងក្នុងទម្រង់ គឺជាអំណាចដ៏ស្រស់ស្អាត ដែលក្នុងនាមជា
«ទីស្មោះត្រង់ដែលបង្កឱ្យវិនាស» នឹងបំផ្លាញកម្ពុជាដ៏រស់របស់ពួកបរិសុទ្ធ
ហើយផ្ទុយនឹងក្រុមជំនុំនៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផ្លាញសាបសូន្យ។

«រហូតដល់ពេលនៃការប្រើប្រាស់ក្នុងរូប កុលូរីស ស្ថិតចេញហែវង
ដែលមានកំណើតឡើងនៃឆ្នាំ 496 នោះ ហាវង និងជាតិសាសន៍ដទៃទៀតនៃរ៉ូមខាងលិច
សុទ្ធតែជាអ្នកមិនជំនួញព្រះ; ប៉ុន្តែត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងការណ៍នោះ
ក៏ដូចខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីបំផ្លាញអ្នកក្រោយពេលប្រជុំព្រះឱ្យមករកព្រះគ្រីស្ទ
ត្រូវបានគ្រងមកដោយជោគជ័យយ៉ាងធំធេង។ គេហេននិយាយថា ការប្រើប្រាស់ក្នុងរូប
កុលូរីស
បានបណ្តាលឱ្យកំណើតមានទំនៀមនៃការហៅព្រះមហាក្សត្រហាវងដោយបច្ច័យសព្វថ្ងៃថា
ព្រះមហាក្សត្រគ្រីស្ទទានបំផុត និង បុគ្គលិកនៃសាសនាចក្រ។+ នៅចន្លោះពេលនោះ
និង គ.ស. 508 តាមរយៈ «សម្ព័ន្ធភាព», «កិច្ចព្រមព្រៀងចុះចាញ់» និងការដណ្តើមយក
«ពួក Avborici», «កងទ័ពការពាររ៉ូមនៃភាគខាងលិច», Brittany, ពួក Burgundians និងពួក

Visigoths គួរឃ្លាននាំឲ្យសុចិត្តក្រោមការចុះចូល។ ++»

—ព្រហ្មញ្ញសាសនានៅក្នុងចក្រភពរ៉ូមខាងលិច
នោះបីជាបុរាណដ៏សំខាន់ជាងគេនៃការរីកចម្រើននៃចក្រភពរ៉ូមនាសម័យ
ជាតិសាសនានៅក្នុងប្រជាជាតិនានាដែលគួរឃ្លានខ្លួន ដូចជាករណីនៃប្រទេសអង់គ្លេស
ដោយការឈ្លានពានរបស់កុលសម្ព័ន្ធជ្រុស្ស៊ីក្នុងឆ្នាំ ៤១០
ដែលនាំឲ្យប្រជាជនរស់នៅក្នុងតំបន់នោះ ក៏ចាប់ពីពេលនោះតទៅ
វាមិនមានអំណាចទៀតឡើយ នោះបីជាអាចមានចិត្តចងក្រងដោយ
ក្នុងការបង្កក្បាច់ចក្រភពរ៉ូមនាសម័យ
ឬក្នុងការរាងការលាតសន្ធឹងអំណាចរបស់សម្ព័ន្ធជ្រុស្ស៊ី។

ចាប់តាំងពីពេលនោះមក អំពើស៊ីអប់រំខ្មៅរបស់សម្ព័ន្ធជ្រុស្ស៊ីបានជួយជំនះ
ទាក់ទងនឹងសាសនាហ្គាតាន។
ការតស៊ូនាពេលក្រោយរបស់វាគឺជាមួយនឹងនិកាយគ្រីស្ទានដទៃទៀត
ដែលតែងតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាពួកបដិសាសនា; ហើយជាមួយនឹងពួកអង្គមុចាស់
ដែលតែងតែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាពួកបរហ័ស ឬជាអ្នកបំប្លែងកាយរបស់ពួកគ្រីស្ទ។
អំណាចសំខាន់ៗនៃវិបល្លាសនេះបង្កការជាប់ចិត្តរបស់ខ្លួនចំពោះសាសនាហ្គាតាន
ដើម្បីបិទប្រគល់អំពើស៊ីអប់រំខ្មៅរបស់វាក្នុងទម្រង់មួយផ្សេងទៀតប៉ុណ្ណោះ;
ពីព្រោះសាសនាហ្គាតានគ្មានតែត្រូវការទទួលពិធីជូរជូនទឹកប៉ុណ្ណោះ
ដើម្បីបិទប្រគល់ជាគ្រីស្ទាន តាមន័យកាតូលិក; ហើយនៅពេលដែលផលប្រយោជន៍
ឬការសងសឹករបស់អ្នកបម្រើជាអធិបតីរបស់វាបានទាមទារ ទុរព្វសម្បត្តិ
និងរាជបល្ល័ង្ករបស់ពួកគេ—បុរាណជាតិរបស់ពួកគេផង—គួរតែដាក់លើអាសនៈ។ SS

* ការពន្យល់អំពីទំនាយ, ភាគ ១, ១២៧។

«បុរេគ្រីស្ទសកល» របស់ Goodrich និង «គ្រីស្ទសកល» របស់ Guthrie។

+ បុរេគ្រីស្ទសកលគ្រីស្ទានរបស់ Mosheim, ភាគទី ១, ១៣២, ១៣៣។

«នៅប្រទេសអង់គ្លេស អាធើរ សុចិត្តគ្រីស្ទបរិស័ទដំបូង
បានបង្កើតការច្បាប់បង្កគ្រីស្ទសាសនាឡើងលើសំណល់ហាក់បែកបាក់នៃសាសនាមិនជឿ។*
វាពឹង ដល់អ្នកដែលមានភាពត្រឹមត្រូវជាងក្នុងកាលកំណត់នៃព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងបុរេគ្រីស្ទ
សកលរបស់ខ្លួន បញ្ជាក់ថា ពួកអង្គមុចាស់ត្រូវបានផ្ទេរតាំងជាព្រះមហាក្សត្រនៃប្រទេសប៊្រីតាំង
នៃឆ្នាំ 508។ សង្ខេបទី 2, 129។»

«តើអាសន្នរួមសុចិត្តក្នុងសុចានភាពដូចម្តេចនៃពេលនោះ? — សឹមម៉ាយុស
ជាសម្ព័ន្ធជ្រុស្ស៊ី ចាប់ពីឆ្នាំ 498 ឬ 499 ដល់ 514។
សម័យប៉ាបរបស់គាត់គួរឃ្លានសម្ភាសដោយកាលៈទេសៈ
និងព្រឹត្តិការណ៍គួរឲ្យឱ្យកត់សម្គាល់ទាំងនេះ»

«១. គាត់បាន — បោះបង់ចោលសាសនានិមិត្តភាពបុរេនិយម
នៃពេលដែលគាត់បានចូលទៅក្នុង — សាសនាចក្រភពរ៉ូម។»

«២. គាត់បានឈានទៅដល់បល្ល័ង្កសម្ព័ន្ធជ្រុស្ស៊ី
ដោយតស៊ូប្រឆាំងនឹងគូបុរេនិយមរបស់ខ្លួន រហូតដល់ហូរឈាម។» Du Pin.

«៣. ដោយការលើកសរសើរដល់គម្រោងដល់គាត់
ក្នុងនាមជាអ្នកសុនដក់ណែនាំរបស់សន្ត ព្រះគ្រីស្ទ។»

៤. ដោយការផ្តាច់សហគមន៍សាសនាចក្ររបស់អធិរាជ អាណាស្តាស៊ីយ៉ុស។+

«ម៉ូសហមែ» មានបុរសសន្តថា — «អាចសួរមហោនយ៉ាងងាយស្រួលថា
ទស្សនៈរបស់មនុស្សខុសៗ
បានគាំទ្រចំពោះការទាមទារអំណាចបែបម្ចាស់ការរបស់សម្តេចប៉ាប្យូរ៉ាំងយ៉ាងណាខុសៗ
ពីពាក្យពចន៍មួយរបស់ អណូណូឌីយ៉ុស ដល់ជាអ្នកលើកតម្កកើង សឹមម៉ាកុស
ដោយការល្អដល់ម្តាយយ៉ាងអាស្សរ និងហួសហេតុ
ហើយដល់ជាបុព្វជិតមុនគាត់មានកម្រិតឈ្មោះសុរពិចសុរពិល។
អ្នកសរសើរតម្កកើងបែបហ្នឹងគឺនេះ
ក្នុងចំណោមសចក្តីអះអាងឥតន័យផ្សេងៗទៀត បានប្រកាន់ថា
សម្តេចប៉ាបគួរមានតែតាំងជាចៅក្រមនៅក្នុងទីកន្លែងរបស់ព្រះ
ដល់លោកកាន់កាប់ក្នុងឋានៈជាតំណាងរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត»។++

«ដោយកម្ពុលាំងដល់បានធានាដល់បុព្វហេតុកាតូលិកនៅភាគខាងលិច
ដោយជោគជ័យទាំងនេះ និងដោយសកម្មភាពរបស់អ្នកតំណាងសម្តេចសង្ឃ
និងភូនាគងារដទៃទៀតរបស់បល្ល័ង្កក្រុងរ៉ូម
គណបក្សសម្តេចប៉ាបនៅក្នុងស្ថានភាពមួយ ដល់អាចបង្ហាញថា
ការបើកសង្គ្រាមយ៉ាងចំហដើម្បីគាំទ្រម្ចាស់របស់ពួកគេនៅក្នុងរ៉ូម គឺសមស្រប។
នៅឆ្នាំ 508 ខ្យល់ពុយ្យុនកែរផ្សេងនិយម និងសង្គ្រាមសីល
បានបោះបង់កាត់តាមផ្លូវនានានៃដុបធានីខាងកើត ដោយគុណវិធី និងឈាម។»

ហុតិបបុន ក្រោមឆ្នាំ 508–514
ក្នុងការនិយាយអំពីការចលាចលទាំងឡាយនៅក្នុងស្ថានភាពមួយ មានបុរសសន្តថា —
រូបសំណាករបស់អធិរាជគួរមានបំផុត
ហើយព្រះអង្គបានលាក់ព្រះកាយនៅក្នុងបន្ទប់មួយ រហូតដល់ចុងបីម៉ោង
ទើបព្រះអង្គហ៊ានអង្វរសុំសចក្តីមេត្តាពីបុរាណសក្តិរបស់ព្រះអង្គ។
[សាសនាប៉ាបកំពុងមានជ័យជម្នះ។] ដោយគ្មានមកុដរបស់ព្រះអង្គ
ហើយស្ថិតក្នុងឥរិយាបថជាអ្នកអង្វរ
អាណាស្តាស៊ីយ៉ុសបានបង្ហាញខ្លួនលើបល្ល័ង្កកនៃសៀក។ ពួកកាតូលិក
នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្ររបស់ព្រះអង្គ បានសូត្រ Trisagion ដ៏ពិតប្រាកដឡើងវិញ;
ពួកគេបានគូរកេរដំពោះសំណើដល់ព្រះអង្គបានប្រកាសតាមសំឡេងអ្នកប្រកាសមួយថា
ព្រះអង្គនឹងលះបង់ពណ៌ស្វាយ; ពួកគេបានស្តាប់ការដាស់តឿនថា
ដុបិតមនុស្សទាំងអស់មិនអាចសោយរាជ្យបានទាំងអស់ទេ
ពួកគេគួរតែព្រមព្រៀងជាមុនសិនក្នុងការផ្សព្វផ្សាយសិរីសោភ័ណដ៏ប្រសើរ;
ហើយពួកគេបានទទួលយកឈាមរបស់មនុស្សពីរនាក់ដល់មិនគាប់ចិត្តបុរាណជន
ដល់ម្ចាស់របស់ពួកគេបានកាត់ទោសឲ្យគាត់ខឹងដោយឥតសុទ្ធជាសុទ្ធជាសុទ្ធ។
ការបោះបង់កាត់សាហាវ ប៉ុន្តែមានរយៈពេលខ្លីទាំងនេះ
គួរមានលើកទឹកចិត្តដោយជោគជ័យរបស់វិវាទយ៉ាង ដល់ជាមួយនឹងកងទ័ពហ៊ុន
និងប៊ុលហ្គារីរបស់គាត់ ដល់ភាគច្រើនជាអ្នកច្បាប់បង្កគំរាមរូប
បានប្រកាសខ្លួនជាអ្នកការពារសចក្តីដ៏ជឿកាតូលិក។

«សម្មតចេសង្គយសម្មាបសម័យដលៃយើងកំពុងឈរនេះ
គឺជាអុនកមិនជឿបែបពហុទេវនិយមដលៃទើបហានបុរេចិត្តតថមិៗ។
ការបុរក្ខតបុរេដង្គបង្កហូរឈាម ដលៃហានដាក់គាត់ឱ្យអង្គុយលើបល្ល័ង្កកនោះ
ត្បូរហានសម្មាចេសោយការអនុត្តរតមន៍របស់សុតចេអារៀនមុនាក់។ គេឱនកាយចំពោះគាត់
និងចូរាយការគោរពដល់គាត់
ដោយថាគាត់កំពុងបំពេញ—“ទីកន្លងរស់ពុទ្ធនៃលើផែនដី”។
ព្រីទូធសភាសូចិតនៃក្បួនរោមអំណាចរបស់គាត់ដល់កម្មវិធីមួយ

ដល់គ្រាន់តែមានការសង្ស័យថាបុរេប្រវត្តិសាស្ត្រប្រើប្រាស់ស្នេហាប្រើប្រាស់ទាមទារដូចនោះ
ពួកគេក៏ដឹងថាទំនាក់ទំនងសាសនាជាមួយអធិបតី... នៅឆ្នាំ 508
គ្រាប់មីនត្រូវបានបំផ្លុះនៅក្នុងរោងចក្របណ្តុះបណ្តាលក្នុងក្រុងខាងកើត។
លទ្ធផលនៃការប្រកួតប្រជែង និងជម្រើសនេះដល់បង្កើនឡើង
គឺការបន្តបន្ទាប់បន្ទុះនៃការប្រកួតប្រជែងរវាង។ ឥឡូវនេះ សំណួរគឺថា
តើនិរន្តរ៍ពេលវេលាពហុវេនីយមត្រូវបានបង្កើតឡើងដល់កម្រិតមួយ
គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បើកទឹកនុលង់ឲ្យអនុវត្តន៍ និងអនុវត្តន៍តំណែងរបស់វា
គឺអំពីស្តីអប់រំខ្ពស់របស់សម្តេចហ្នឹង?
តើនិរន្តរ៍ពេលវេលាអំពីស្តីអប់រំខ្ពស់នេះត្រូវបានដាក់ឲ្យស្ថិតក្នុងមុខតំណែងមួយ
ដើម្បីបំពេញនូវតួនាទីរបស់វាសម្រាប់ការប្រកួតប្រជែង និងការបង្កើនឡើង?
តើមានកាលបរិច្ឆេទទេផ្តល់ទៀតណាមួយសម្រាប់ការដកហូតឡើងវិញ "ដាក់" ឬ "តាំងឡើង"
ជំនួសពហុវេនីយមត្រូវបាន ក្រៅពីឆ្នាំ 508 ដដែល? បុរសនិរន្តរ៍មិនត្រូវបានហៅដំណាក់កាលនោះ
មិនទាន់មាននាមជនរងគ្រោះទាំងអស់របស់នាងឲ្យស្ថិតនៅក្នុងរោងចក្របណ្តុះបណ្តាលនោះ
ឡើយទេ នាងក៏មានកាន់កាប់ទីតាំងរបស់នាងរួចហើយ
ហើយមនុស្សខ្មែរបានចុះចាញ់ចំពោះមនុស្សស្រីខ្មែររបស់នាង»

«អនុវត្តន៍ទៀតនៃទីបំផុតត្រូវបានបង្កើត—ហើយ "ស្ថិតនៅក្នុងឡើង
និងប្រជាជនទាំងឡាយ និងបណ្តាមនុស្សជាតិច្រើន និងប្រជាជាតិទាំងឡាយ
និងភាសាទាំងឡាយ" ត្រូវបាននាំឲ្យស្ថិតក្នុងរោងចក្របណ្តុះបណ្តាលដ៏ ដល់រៀបចំពួកគេ
សូម្បីតែខែនេះដល់ "ស្រីដ៏ដោយឡែកនៃពួកសាក្សីទុក្ខក្រហមរបស់ពួកយើង" ក៏ដោយ
ឲ្យ "គិតថាខ្លួនកំពុងបម្រើព្រះ"
ហើយឲ្យស្រីម្នាក់ឲ្យខ្លួនជាអ្នកដល់ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពជាពិសេសម្នាក់ឯង
ខណៈដែលកំពុងកុលាយជាចំណីងាយជាង និងសម្បូរជាង សម្រាប់សេចក្តីវិនាសនៃវា»*

យើងមានកាលបរិច្ឆេទហើយ។ «ការបម្រើបុរេប្រវត្តិ» ត្រូវបានដកចេញ ហើយ
«អំពីស្តីអប់រំខ្ពស់ដល់បង្កើនឡើងស្នេហាដ៏ធំ» ត្រូវបានតាំងឡើងនៅឆ្នាំ 508។
គិតចាប់ពីចំណុចនេះ 1290 ថ្ងៃ ឬ ឆ្នាំ បញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 ដល់និរន្តរ៍នោះ
ដូចដែលបានបង្ហាញចម្លងហើយ អំណាចស្តីពីត្រូវបានដកហូតពីសម្តេចហ្នឹង
ដោយដៃរបស់ Buonaparte។ 1335 ថ្ងៃ នាំយើងទៅដល់ 45 ឆ្នាំពេញ
នៅខាងនេះនៃព្រឹត្តិការណ៍នោះ។

«ប៉ុន្តែ មនុស្សខ្មែរអាចនិយាយថា
តើហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នកកំណត់ឲ្យរយៈពេលទាំងនោះបញ្ចប់នៅក្នុងអតីតកាល?
តើមិនមានសរសេរទេថា ដានីយ៉ែននឹងសម្រាក ហើយនឹងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់
នៅក្នុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ? ពិតជាយ៉ាងដូចនោះ ហើយយើងដើរដូចនេះ។ ប៉ុន្តែ
តើការដល់ដានីយ៉ែនឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់មានន័យដូចម្តេច?
ចំណុចនេះនឹងត្រូវយកមកពិចារណា
នៃពេលវេលាដល់យើងមកដល់ការពន្យល់អំពីការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលា និងការពិនិត្យ
ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលពិតជាបានកើតឡើងនៅក្នុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងនោះ។
ក្នុងរយៈពេលនេះ យើងសូមចោលយុទ្ធភាពនៃវេយ្យាករណ៍សម្រាប់ការប្រកួតប្រជែង»។
Review and Herald, January 28, 1858.

កំហុស និងគ្រោះថ្នាក់នានារបស់ Prescott និង Daniells; ទីក្រុងទាំងឡាយដែលត្រូវផ្ទេរការ

(A. G. Daniells គួរឲ្យមានជំនឿថាជាបុរាណសន្និហតទូទៅនៃឆ្នាំ 1901។ នេះបញ្ជាក់ថា ឯកសារនេះគួរឲ្យមានសរសេរឆ្នាំ 1910 ជាពេលដែលលោកស៊ី White មានកុត្តិហារមុខយ៉ាងខ្ពស់អំពីការមិនអធិប្បដិសន្ធិរបស់ Daniells ចំពោះទីក្រុងទាំងឡាយ និងការចូលរួមរបស់គាត់ក្នុងវិវាទអំពី "Daily.")

ឥឡូវនេះ ថ្មីៗនេះ Steve Wohlberg បាននិយាយថា គាត់មិនចាំបាច់គួរកាន់ជំហរណាមួយអំពី "the Daily" ទេ ពីព្រោះ Ellen White មិនដែលមានជំហរណាមួយអំពី "the Daily" ដរាប ហើយបើវាលុះគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកស៊ីហ្វោរក្នុងការកាន់ជំហរនោះ នោះវាក៏លុះគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់គាត់ដែរ។

ច្បាស់ណាស់ អលែនៃ វ៉ាយ បានមានជំហរមួយអំពី "Daily"។ នាងបាននិយាយថា ពួក Millerites មានទស្សនៈគ្រឹះគួរអំពីវា ហើយនាងយល់ថា វាគឺជាសាសនាព្រហ្មញ្ញ។ នាងយល់ថា នៅពេលសាសនាព្រហ្មញ្ញគួរឲ្យមានដកចេញ នោះ 1335 បានចាប់ផ្តើម; ហើយនាងក៏យល់ថា ទស្សនៈផ្សេងពីនោះគឺប៉ុណ្ណោះ បង្កកើតឲ្យមានភាពងងឹត និងការភាន់ច្រឡំ។

ហើយអ្វីដែលអ្នកអាចបង្ហាញបានពីបុរាណសាស្ត្រឆ្នាំ 1850 ថា ពិតជាគួរឲ្យមានក្រៃបេតក្តិកថា នាមកន្តរសចេក្តិក៍ងងឹត និងការភាន់ច្រឡំ គឺទស្សនៈរបស់ Crosier ដែលថា «ការបន្តរៀងរាល់ថ្ងៃ» តំណាងឲ្យព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងទីបរិសុទ្ធដុះ ដូច្នេះ ខ្ញុំគិតថា នាងមានការយល់ដឹងអំពីអ្វីទៅថា «ការបន្តរៀងរាល់ថ្ងៃ» មិនគ្រឹះអំពីថាវាជាអ្វីប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏អំពីអ្វីដែលវាតំណាងឲ្យផងដែរ ពីព្រោះ បុរសនិប្បដិសន្ធិក្រហមនោះបង្ហាញជំហរនោះ អ្នកនឹងផ្តល់កិច្ចលទ្ធផលក្នុងសចេក្តិក៍ងងឹត និងការភាន់ច្រឡំ។

ប៉ុន្តែ នៅឆ្នាំ 1910 អឡេនៃ វ៉ាយ ក៏បានស្តីបន្តទៅសប្បុរសធម៌សន្និហតទូទៅ និង W. W. Prescott ដរាប ពីព្រោះបានជំរុញទស្សនៈដូចគ្នានេះ ដូចដែល Crosier បានផ្ទុយ។

ហើយមិនមានអ្នកបុរាណសាស្ត្រណាម្នាក់នឹងទៅជជែកថា នៅពេល Prescott និង Willie White និង A. G. Daniells កំពុងជំរុញទស្សនៈអំពី «the Daily» នោះ ពួកគេកំពុងជំរុញគំនិតថា «the Daily» តំណាងឲ្យកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងទីបរិសុទ្ធនោះទេ។ គ្រប់គ្នាសុទ្ធតែដឹងរឿងនោះ។

ប៉ុន្តែ លោកអ្នកបានទទួលអត្ថបទទាំងមូលនេះនៅទីនេះពី Manuscript Releases ភាគទី ២០។

តើរឿងនេះគួរឲ្យមានចេតនាសាយនៅពេលណា? មែនហើយ វាគួរឲ្យមានចេតនាសាយនៅឆ្នាំ 1988; ដូច្នេះ វាមានសម្រាប់និស្សិតនៃអាដវ៉ង់ទីស្ទិមដើម្បីពិចារណា នៅឆ្នាំ 1988។

តើនៅពេលណា Willie White និង Prescott និង Daniells បានបង្កើតទស្សនៈមិនពិតអំពី «Daily» នៅក្នុង Adventism? ចាប់ពីឆ្នាំ 1919 ដល់ 1931 គឺជាអំឡុងពេលដែលពួកគេបានសម្រេចការងាររបស់ពួកគេ។ ដល់ឆ្នាំ 1931 សូមបំភ្លឺចេតនាចុះ!! Adventism នឹងបង្កើនថា «Daily» តំណាងឲ្យកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទីសក្ការៈ ពីព្រោះពួកគេបានទទួលយកការបកស្រាយបទគម្ពីរដដែលមកពី Protestantism

ដដែលបានក្របតំជំនឿ និង Catholicism។ ហើយចាប់ពីចំណុចនេះតទៅ «Daily» ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាភិក្ខុច្បាប់មុនរើបស់ព្រះគ្រីស្ទន៍នៅក្នុងទីសក្ការៈ។

អាណិតណាស់ មានសំឡេងខ្លះៗដដែលកំពុងតែប្តូររវាងនឹងការនេះ ទោះបីពួកគេដឹងច្បាស់ជាងនេះក៏ដោយ ប៉ុន្តែតែចាប់តាំងពីចំណុចនោះមក ទិសដៅនៃសភាពការណ៍បានប្តូរប្រែប្រួលទៅទាំងស្រុង។

ហើយបន្ទាប់មក នៅឆ្នាំ 1988 មរតករបស់ Ellen White បានបញ្ចេញសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះពីឆ្នាំ 1910 សម្រាប់យើង នៅពេលដូចគ្នានោះដែលប្រធានបទអំពី Daily កំពុងត្រូវបានជំរុញឲ្យកើតការខ្វល់ខ្វាយដោយ Prescott, Daniells, និង Willie White។

នៅដំណាក់កាលនេះនៃបទពិសោធន៍របស់យើង យើងមិនត្រូវឲ្យចិត្តគំនិតរបស់យើង ត្រូវបានទាញចេញឲ្យឆ្ងាយពីពន្លឺពិសេសដែលបានប្រទាន [ដល់យើង] សម្រាប់ពិចារណានៅក្នុងការប្រជុំសំខាន់នៃនុស្សរស់យើងនោះឡើយ។ ហើយនៅទីនោះមានបងប្អូន Daniells ដដែលចិត្តគំនិតរបស់គាត់កំពុងត្រូវស្រូបយកយើង;

តើនោះមានន័យថាអ្វី? តើវាមានន័យថាអ្វី ដដែលសត្រូវកំពុងផ្ទុយនឹងចិត្តគំនិតរបស់អ្នក? នោះមានន័យថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនកំពុងផ្ទុយនឹងចិត្តគំនិតរបស់អ្នកទេ។

«...ហើយចិត្តរបស់អ្នក និងចិត្តរបស់អលែឌើ Prescott កំពុងត្រូវបានពួកវា ដដែលត្រូវបានបណ្តេញចេញពីស្ថានសួគ៌ ផ្ទុយនឹង...»

កិច្ចការរបស់សាតាំង គឺបង្កើននូវចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ឲ្យនាំចូលនូវចំណុចលម្អិតតូចតាច ដដែលព្រះអម្ចាស់មិនបានបំផុសគំនិតឲ្យអ្នករាល់គ្នានាំចូលឡើយ។ វាមិនមែនជារឿងចាំបាច់ទេ។ ប៉ុន្តែការនេះមានន័យសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះបុព្វហេតុនៃចេក្រីពិត។ ហើយគំនិតនៃចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា បុរសនិបប្រឹក្សាត្រូវបានទាក់ទាញឲ្យងាកចេញទៅកាន់ចំណុចលម្អិតតូចតាចនោះ បានជាភិក្ខុច្បាប់ដដែលសាតាំងបានរៀបចំឡើង។ អ្នករាល់គ្នាគិតថា ការកែតម្រូវរឿងតូចតាចនៅក្នុងសៀវភៅដែលបានសរសេរ នឹងជាការផ្ទុយនឹងភិក្ខុច្បាប់ដដែលមួយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាត់ថា ការស្រឡាញ់មនុស្ស ជាហេតុផលនៃព្រះមានអត្ថប្រយោជន៍។

ពួកគេចង់ចូលទៅក្នុងសៀវភៅរបស់ Uriah Smith ដដែលមានចំណងជើងថា Thoughts on Daniel and Revelation ហើយដកចេញនូវអ្វីដែលគាត់បាននិយាយអំពី «Daily» ថាជាសាសនាពហុវេនិយម។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលនៅក្នុងរយៈពេលនេះ មនុស្សសម្ភាសក្នុងចំណោមបុរសដដែលកំពុងតែប្តូររវាងនឹង Willie White និង Prescott និង Daniells គឺជាបុរសម្នាក់ឈ្មោះ Larry Smith។

តើ Larry Smith ជានរណា? នោះគឺជាកូនប្អូនរបស់ Uriah ហើយគាត់ដឹងថាពួកគេចង់ផ្ទុយនឹងអ្វី ហើយគាត់កំពុងឈរនៅខាងឪពុករបស់គាត់ កិច្ចប្រតិបត្តិប្រចាំថ្ងៃ គឺជាសាសនាពហុវេនិយម។

«ខ្ញុំឮត្រូវនិយាយថា ចូរឈប់ការចាប់កំហុសរបស់អ្នកចុះ។
បុរសនិបត្តិកាលបំណងរបស់អារក្សសន្តោះអាចត្រូវបានអនុវត្តបាន
នោះវាហាក់ដូចជាដល់អ្នកថា ការងាររបស់អ្នកនឹងត្រូវបានចាត់ទុកថា
អសុប្បាយបំផុតក្នុងការគ្រោងគំនិត។ នេះគឺជាផែនការរបស់សត្រូវ
ដើម្បីបំផ្លាញកុលកុលខណៈទាំងអស់ដែលគេសន្មតថាមិនអាចទទួលយកបាន
ទៅកាន់កន្លែងដែលមនុស្សសត្រូវបុរកទេគំនិតមិនយល់ស្របគ្នា។»

«ហើយតើបន្ទាប់មកនឹងទៅជាយ៉ាងណា?
កិច្ចការដែលបំពេញចិត្តអារក្សសន្តោះឯងនឹងកើតឡើង។
នឹងមានការបង្កាញមួយត្រូវបានផ្តល់ទៅដល់អ្នកខាងក្រៅ អំពីជំនឿរបស់យើង
តាមអ្វីដែលសមនឹងពួកគេបំផុត
ដែលនឹងបណ្តាលឱ្យយល់កុលខណៈនៃអាកប្បកិរិយាអភិវឌ្ឍន៍ ដែលនឹង»

ធុរៈអ្វី? «បង្កឱ្យមានការច្របូកច្របល់យ៉ាងខ្លាំង»។

ទស្សនៈផ្សេងៗអំពី «បុរាណវិទ្យា» ក៏ត្រូវបានទទួលយកផងដែរ
ដែលនាំមកនូវភាពច្របូកច្របល់ និងសង្ខេបខ្លីៗ។

ហើយចូលរួមបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវមានតម្លៃ
ដែលត្រូវបានប្រើដោយកុត្តិខ្មែរខ្មែរ
ដើម្បីបំផ្លាញអសុប្បាយនោះមកដាក់នៅមុខបុរាណវិទ្យា។
ការបង្កាញអំពីបុរាណវិទ្យាមួយដែលយើងបានខិតខំធុរៈការងារ
មិនអាចសមស្របគ្នាទាំងអស់បានទេ ហើយលទ្ធផលគឺនឹងបង្កឱ្យមានភាពច្របូកច្របល់
នៃក្នុងគំនិតរបស់ទាំងអស់ក្នុងរឿង និងអ្នកមិនជឿ។ នេះហើយជារឿងដែលសាក
រំលងបានរៀបចំទុកជាមុនឱ្យកើតឡើង—អ្វីក៏ដោយដែលអាចត្រូវបានពង្រីកឱ្យមើល
ទៅជាការមិនស្របគ្នា។

បើព្រះអម្ពចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ
នោះពេលយើងចាប់ផ្តើមបញ្ជាក់លទ្ធផលសាស្ត្រទាំងនេះពីការសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់យើង
យើងនឹងពិនិត្យមើល អសេគោល ២៨; ព្រះ អសេគោល ២៨
គឺជាកន្លែងដែលប្លង់ដើមពិតនៃ «បុរាណវិទ្យា» ត្រូវបានកំណត់សម្គាល់យ៉ាងច្បាស់។
អសេគោល ២៨ ស្តីអំពីការតម្កល់ខ្លួនរបស់លូស៊ីហ្វើរ ហើយនាងកំពុងសម្គាល់វា; ព្រោះ
ខណៈដែលពួកគេកំពុងពុយយាយនិយាយថា «បុរាណវិទ្យា»
តំណាងឱ្យព្រះរាជកិច្ចនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធជាមួយព្រះគ្រីស្ទ
នោះមិនត្រឹមត្រូវពួកគេកំពុងបដិសេធទស្សនៈពិតអំពី «បុរាណវិទ្យា»
ដែលជានិមិត្តរូបនៃការតម្កល់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេកំពុងសម្តែងការតម្កល់
ក្នុងខ្លួននោះឯងនៃក្នុងបទពិសោធន៍របស់ពួកគេទៅលើផងដែរ។
នាងសង្កេតឃើញថា ពួកគេនឹងនាំឱ្យមានភាពច្របូកច្របល់ចូលមកក្នុងផ្លូវរបស់យើង។

ឥឡូវនេះ មានកិច្ចការដ៏ធំមួយនៅទីនេះ
ដែលវិញ្ញាណចម្បងក៏អាចចូលរួមមានគ្នាបាន។ ប៉ុន្តែ
ព្រះអម្ពចាស់មានកិច្ចការមួយដែលត្រូវធុរៈ
ដើម្បីសង្កត់ធ្ងន់ព្រះលើទាំងឡាយដែលកំពុងវិនាស;
ហើយកន្លែងទាំងឡាយដែលសាតាំង ដោយកុលដែលបន្តលំខ្លួន អាចចូលមកបំពេញ
ដោយនាំសង្ខេបច្របូកច្របល់ចូលក្នុងផ្លូវរបស់យើង
នោះវានឹងធុរៈដោយឥតខ្ចោះ ហើយភាពខុសគ្នាតូចៗទាំងអស់នោះ

នឹងត្រូវបានពង្រីកឱ្យក្លាយជាជារឿងធំ និងលេចធ្លោ។

ហើយពាក្យថា «ហើយខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញ» មានន័យដូចម្តេច?
ព្រះជាម្ចាស់បានបន្តទូលប្រាប់នាងអំពីការនេះដោយជាក់លាក់។

«ហើយតាំងពីដើមមក ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញថា
ព្រះអម្ចាស់មិនបានប្រទានបន្ទុកនៃកិច្ចការនេះដល់អ៊ែលឌើរ Daniells ឬ Prescott
ឡើយ។ តើគួរឱ្យល្ងង់ក្នុងការស្វែងរកសាតាំងត្រូវបាននាំចូលមកឬ? តើ "Daily"
នេះគួរតែជាបញ្ហាដ៏ធំយ៉ាងនេះឬ
ទាល់តែត្រូវបាននាំចូលមកដើម្បីបំភាន់ចិត្តគំនិតមនុស្ស
និងរារាំងការរីកចម្រើននៃកិច្ចការនៃកូនរយៈពេលដ៏សំខាន់នេះឬ? មិនគួរឡើយ
ទោះជាអ្វីក៏ដោយ។ បុរាណបទនេះមិនគួរត្រូវបានលើកយកមកបញ្ចូលឡើយ»

បងស៊ីរីរ៉ែត បានយល់អំពី «Daily» ហើយនាងបានយល់ថា ការបង្កើនថា «Daily»
ជាកិច្ចបង្កើនរបស់ព្រះគ្រីស្ទកូនៗទីសក្តានុពល
នោះជាអ្វីមួយដែលបានមកពីទេវតាដែលត្រូវបានបណ្តេញចេញពីស្ថានសួគ៌
ហើយវាជាមកត្រឹមត្រូវនូវការបង្កើន និងសេចក្តីដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវនោះ;
ហើយនាងបានស្គាល់ជំហររបស់អ្នកត្រូវបានបង្ហាញថា «Daily» គឺជាឧទ្ទិសសាសនាព្រះគ្រីស្ទនិយម
ហើយថា នៅពេល «Daily» ត្រូវបានដកចេញ នោះពាក្យនាំយកអំពីរយៈពេល 1335
ឆ្នាំបានចាប់ផ្តើម។ នាងបានដឹងអំពីរឿងនោះ។ នាងបានដឹងពីភាពខុសគ្នា
មិនថាមនុស្សទាំងនេះចង់និយាយអ្វីក៏ដោយ។

វាមិនគួរឱ្យកើតឡើងឡើយ ទោះជាមានអ្វីកើតឡើងក៏ដោយ។
បុរាណបទនេះមិនគួរត្រូវបានលើកយកមកបញ្ចូលទេ
ពីព្រោះវិញ្ញាណដ៏ល្អនឹងត្រូវបាននាំចូលមកនោះ នឹងជារឿងព្រាងហាមឃាត់
ហើយល្អសម្រាប់កំពុងតាមមើលគ្រប់ចលនាទាំងអស់។
អំណាចសាធារណៈនឹងចាប់ផ្តើមកិច្ចការរបស់វា
ហើយភាពច្របូកច្របល់នឹងត្រូវបាននាំចូលមកក្នុងរូបរបស់យើង។ អ្នកមិនមានការហៅទុក
យទៅស្រវឹងរកភាពខុសគ្នានៃសូសនៈដែលមិនមែនជាសំណួរសាកលបងនោះទេ
ប៉ុន្តែភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នកគឺជាវិធានការសម្រាប់ពួកគេ។
ខ្ញុំត្រូវបានបញ្ជាក់ឱ្យដឹងថាមានអ្វីយ៉ាងច្បាស់នៅមុខខ្ញុំ។ បុរសនិប្រឹក្សាអាកុសអាចពាក់
ព័ន្ធអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមបុរាណបទរបស់យើងផ្ទាល់ក្នុងបុរាណបទទាំងនេះ
ដូចដែលវាបានគូរចេញពី នោះបុរាណបទរបស់សាធារណៈនឹងមានជ័យជម្នះ។ ឥឡូវនេះ
កិច្ចការដែលត្រូវធ្វើគឺត្រូវចាប់យកដោយមិនពន្យារពេល ហើយមិនត្រូវបញ្ចេញ
[ភាពខុសគ្នា] នៃសូសនៈឡើយ។

សាតាំងនឹងជំរុញបុរសទាំងនោះដែលបានចេញពីកូនៗចំណោមយើងឱ្យប្តូរជាមួយទេវតា
តាមការកំណត់ ហើយពន្យារពេលការងាររបស់យើងដោយសារសំណួរដែលមិនសំខាន់
ហើយតើនឹងមានសេចក្តីអំណរយ៉ាងណានៅក្នុងជំរុញរបស់សត្រូវ។ ចូរប្រមូលផ្តុំគ្នា
ចូរប្រមូលផ្តុំគ្នា។ ចូរឱ្យភាពខុសគ្នាទាំងអស់ត្រូវបានកប់ចោល។
ការងាររបស់យើងឥឡូវនេះ គឺត្រូវលះបង់កម្រិតរាងកាយទាំងមូល
និងកម្រិតបុរាណបទខ្មែរក្រហមទាំងអស់របស់យើង
ដើម្បីដកយកភាពខុសគ្នាទាំងនេះចេញពីផ្លូវ ហើយឱ្យទាំងអស់គ្នាមានសម្រុង។
បុរសនិប្រឹក្សាសាតាំង ដោយប្រុងប្រយ័ត្នអស់ទុកដ៏ធំរបស់វា
ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចាប់បានសូម្បីតែចំណុចតូចបំផុត [រ៉ានីងអរសបុហយ]។

នៅទីនេះមានការងារមួយសម្រាប់អ្នកឱ្យចាប់យកផ្លូវតាំងពីជាច្រើនឆ្នាំមុន
នៃកន្លងដែនដែលអ្នកត្រូវបានការ

ឲ្យបន្តលើសឡើងរបស់អ្នកសម្រាប់ការងារនេះឯង។
ព្រះគ្រីស្ទមានបុរាណសចក្ខីបង្កគាប់ពិសេសដល់បុរាណសុត្រទ្រង់ទាំងអស់
អំពីអ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើ និងអំពីកិច្ចការដែលពួកគេមិនត្រូវធ្វើ។
ហើយនោះសំពះពេលវេលាតិចតួចសម្រាប់យើង
ដើម្បីប្រព្រឹត្តឲ្យបានសម្រេចនូវសចក្ខីសុចរិតរបស់ព្រះអម្ចាស់។
អ្នកអាចយល់អំពីផ្ទៃរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ឧញ្ញៈមានយើងគ្រប់គ្នាបំណងរបស់អ្នក
ក្នុងការដឹកនាំកិច្ចការទាំងឡាយតាមការរៀបចំដោយខ្លួនអ្នកផ្ទាល់
បន្ទាប់ពីអ្នកត្រូវបានតែងតាំងជាបុរាណ។ អ្នកបានគិតថា
អ្នកនឹងធ្វើកិច្ចការអស្ចារ្យជាច្រើន
ដល់ជាកិច្ចការមួយដែលព្រះមិនបានដាក់ក្នុងដៃរបស់អ្នកឲ្យធ្វើឡើយ។ ឥឡូវនេះ
ការងាររបស់អ្នកមិនមែនដើម្បីសង្កត់សង្កិនទេ
ប៉ុន្តែដើម្បីបង្ហាញនូវសចក្ខីច្បាស់លាស់ទាំងអស់តាមដៃអាចធ្វើទៅបាន
បុរសប្រើព្រះអម្ចាស់បានទទួលយកអ្នកឲ្យបម្រើ។ ប៉ុន្តែ តាំងពីដើមដំបូងមក
អ្នកបានបង្ហាញភស្តុតាងរួចហើយថា បុរាណ
និងការវិនិច្ឆ័យដែលបានក្លាយជាបរិសុទ្ធ មិនបានត្រូវបង្ហាញតាមរយៈអ្នកទេ។
អ្នកបានផ្ទុះបង្ហាញបញ្ហាទាំងឡាយ ដល់នឹងមិនត្រូវបានទទួលឡើយ
លុះត្រាតែព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បុរាណពន្យល់។»

ឧញ្ញៈមានទទួលបានការបង្រៀនថា ការចាត់ចែងដោយបញ្ជាបញ្ជាបំបែកនោះ
មិនត្រូវត្រូវបានធ្វើឡើយ ដូចជាការផ្ទេរសិទ្ធិអ្នកឲ្យជាបុរាណសន្តិភាព
សូម្បីតែមួយនូវទំនៀតក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ហាមឃាត់មិនឲ្យមានការចាត់ចែង
ដោយបញ្ជាបញ្ជាបំបែកនោះទៀតឡើយ
រហូតទាល់តែបញ្ហានោះត្រូវបាននាំមកដល់ចំពោះព្រះអម្ចាស់ក្នុងការអធិស្ឋាន;
ហើយដោយសារអ្នកបានទទួលសារដែលមកដល់អ្នកថា
កិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលស្ថិតលើបុរាណនោះ ជាភារកិច្ចដ៏ឧត្តមក្នុងបំណុល
មកលើអ្នកនោះ អ្នកគួរមានសិទ្ធិខាងសីលធម៌ឡើយក្នុងការផ្ទុះឡើងដូចដែល
អ្នកបានធ្វើចំពោះបុរាណបទអំពី "Daily" ហើយសន្មតថា
ឥទ្ធិពលរបស់អ្នកនឹងសម្រេចសំណូនោះ។ នៅទីនោះមានអ៊ែលឌើរ Haskell
ដែលបានទទួល និងទ្រង់ទ្រាយការកិច្ចការផ្ទុះផ្ទុះទាំងឡាយ ហើយក៏មានអ៊ែលឌើរ Irwin
និងបុរសជាច្រើននាក់ទៀតដែលឧញ្ញៈអាចរៀបរាប់ឈ្មោះបាន
ដែលកំពុងទទួលខុសត្រូវដ៏ធំធេងទាំងឡាយ។

«តើការគោរពរបស់អ្នកចំពោះបុរសវ័យចំណាស់នោះឯណា?
តើអ្នកអាចអនុវត្តអំណាចអ្វីបាន ដោយមិននាំយកបុរសដែលមានការទទួលខុសត្រូវ
ទាំងអស់មកពិចារណាផ្ទាល់ដល់ដៃរឿងនេះជាមួយគ្នា? ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ
ចូរឲ្យយើងសិរីបង្កើតរឿងនេះ។ ឥឡូវនេះ យើងត្រូវពិចារណាឡើងវិញថា
តើនេះជាការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះអម្ចាស់ឬទេ
ចំពោះមុខកិច្ចការដែលត្រូវបានមិនអើពើ ដោយបង្ហាញភាពខុសខ្វះខាតរបស់អ្នក
ក្នុងដើម្បីបន្តកិច្ចការនោះទៅទៀតសូម្បីមួយនូវទំនៀត។
បុរសប្រើអ្នកត្រូវបន្តកិច្ចការនោះមួយនូវទំនៀត
ជាមួយនឹងជំនួយដល់នឹងបុរសជាមួយអ្នក
នោះត្រូវតែមានការផ្តល់បុគ្គលិកឡើងនូវក្នុងអ្នក និងអ៊ែលឌើរ Prescott។
ហើយចូរបន្ទាប់ចិត្តរបស់ខ្លួនអ្នកនូវចំពោះព្រះ។ ព្រះអម្ចាស់ត្រូវតែឃើញនូវ
ក្នុងអ្នកនូវការបង្ហាញនៃបទពិសោធន៍មួយដែលខុសប្លែកទៅវិញ ពីព្រោះ
បុរសប្រើមានបុរសណាដែលត្រូវការការប្រព្រឹត្តឡើងវិញនូវពេលវេលាបច្ចុប្បន្ននេះ

គួរឲ្យយើងរំលឹកបុរសប្រាំពីរនាក់ ដែលជាមនុស្សសមានបុរាណ
 ហើយតាមរយៈការប្រតិបត្តិរបស់ពួកគេបានព្រះ
 បង្ហាញក្នុងតុលាការនៃការប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រឆាំងនឹង
 ដំបូងបុរសណាដែលគួរឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការប្រឆាំង
 ដល់ជនជាប់ចោទនៃការប្រឆាំងនឹងការប្រឆាំង
 ហើយមិនអំពីនឹងបុរសដែលបានទទួលខុសត្រូវក្នុងកិច្ចការនេះ
 និងបុរសនានានិមិត្តរូបនៃការប្រឆាំងនេះ [ថា] បុរស [ដែល]
 បានទទួលបន្ទុកកិច្ចការនេះអស់រយៈពេលយូរណាស់ពីព្រំឆ្នាំ គួរឲ្យមានមតិយល់
 ហើយលទ្ធផលនៃការប្រឆាំងនេះដោយការប្រឆាំងបែបនេះក៏បានឡើង ដល់ជនជាប់ចោទ
 យើងនឹងឲ្យសេចក្តីសង្ខេបនៃការប្រឆាំងនេះក៏បានដាក់នូវមុខពួកគេអស់ជាច្រើនឆ្នាំ—ក
 រងារនៃក្រុងនិងក្រុង—ហើយមិនសូវ ឬសុទ្ធតែមិនផុតពីការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះ
 បុរសចាស់ៗសម្រាប់ការប្រឹក្សាសាធារណៈនោះទេ
 ប៉ុន្តែបើបុរសក្រោយអំពីនឹងបុរសដែលបានប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទនិយមន័យនៃការប្រឆាំង
 លើសក្រឹត្យនៃការប្រឆាំងនេះដោយខ្លួនឯងនាពេលនេះអំពីភាពមិនមានសុវត្ថិភាពនៃបុរសទាំងនោះ
 ដែលគួរឲ្យមានបុគ្គលទុកចោលកាន់កាប់កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ និងអស្ចារ្យយ៉ាងនេះ។

«យើងរាល់គ្នាគួរផ្សំចិត្តចងការដល់នឹងលើកតម្កល់រំលងព្រះរាជវាំង យើងមានមកដល់វិបត្តិមួយហើយ—គឺគួរឲ្យយល់ស្របតាមលក្ខខណៈអាកប្បកិរិយារបស់ព្រះយស្មើគ្នាសុទ្ធក្នុងពលករៀមខ្ពស់នេះឲ្យពិតប្រាកដ ឬមិនគួរពុយយាមផ្សំចិត្តឡើយ។ អំលែងខ្លីដានីយ៍លែស [លោកមិនគួរ] គិតថាខ្ពស់មានសីលធម៌ឲ្យសំឡេងរបស់លោកគួរមានព្យាយាមខ្ពស់ដូចដែលលោកបានផ្សំចិត្តរោមកាលៈទេសៈស្រដៀងគ្នានោះទេ។ ហើយគួរយល់ថា បុរាណសន្និហតមុនាក់មិនមែនជាអ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទាល់ការឡើយ។ គាត់ផ្សំការជាប់ទាក់ទងជាមួយនឹងបុរសមានបុរាណដ្ឋានដល់កាន់តំណែងជាបុរាណដ្ឋានដល់ព្រះបាទទទួលសុគាល់។ គាត់គ្មានសីលធម៌ចូលទៅផ្សំតែការសរសេរទៅក្នុងសៀវភៅដល់មានបោះពុម្ពព្រឹត្តិបត្ររបស់អ្នកនិពន្ធដល់ព្រះបាទទទួលសុគាល់ឡើយ។ ពួកគេមិនគួរមានអនុញ្ញាតឲ្យកាន់តំណែងក្នុងទៀតឡើយ លុះត្រាតែពួកគេបង្ហាញតំណែងគ្រប់គ្រង និងគួរតែគិតជាដាច់ខាត។ វិបត្តិមានមកដល់ហើយ ពីព្រោះព្រះនឹងគួរមានបង្អាប់។»

តើព្រះអម្ចាស់ទតមើលទៅលើទីក្រុងទាំងឡាយដែលមិនទាន់មានផ្លូវការយ៉ាងដូចម្តេច?
ព្រះគ្រីស្ទទតដល់នូវស្ថានភាព។ ឥឡូវនេះ ការទទួលស្គាល់របស់វាគឺថា —
គ្មានការគ្រប់គ្រងដោយស្មោះត្រង់ឡើយ។

ហើយឥឡូវនេះគឺជារបបគ្រប់គ្រងនៃលោកិយនេះ។ ឥឡូវនេះ

ខ្ញុំជាព្រះចៅស្តេចដើម្បីសង្គ្រោះ ឬបំផ្លាញ។

ឥឡូវនេះជាពេលវេលាសមស្របសម្រាប់អស់ស្ថិតិនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ខ្ញុំ។

ខ្ញុំមានបុគ្គលិករបស់ខ្ញុំ ដើម្បីសង្គ្រោះលោកិយ។ ហើយ «ខ្ញុំ
បរិស្ថានជាក្បួនរូបនៃក្បួន» ព្រះគ្រីស្ទសង្គ្រោះដល់ខ្ញុំនឹងប្រទាន នឹងបញ្ជាក់ថា
អស់អ្នកណាដែលនឹងត្រូវបានបង្កើតឲ្យមានរូបសម្បត្តិតាមភាពស្រដៀងនឹងព្រះ
និងនឹងរួមគ្នាជាមួយខ្ញុំ នោះនឹងផ្លូវការដូចខ្ញុំផ្ទាល់

ដោយអំណាចនៃព្រះគ្រីស្ទប្រោសលោកិយរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកណាដែលដោយស្មោះត្រង់
[សូមឲ្យគាត់] ចាប់ផ្តើមជាមួយបុរសរបស់គាត់

ដើម្បីបង្កើតច្បាប់ការងារដែលមានបុគ្គលិកក្នុងផ្ទះ

នូវពេលវេលាសមស្របក្នុងក្នុងនាមទទួលខុសត្រូវ ក្រោមការប្រឹក្សាដល់ព្រះអម្ចាស់ប្រទាន ហើយ
ស្រដៀងនឹងយ៉ាងអស់ពីចិត្តដើម្បីបង្កើតការក្នុងសាមគ្គីភាពពេញលេញជាមួយព្រះអង្គ
គឺ ដែលមានសុភមង្គលលោកិយដល់ចំណុចព្រះអង្គប្រទានជីវិតរបស់ព្រះអង្គជាយញ្ញបូជា
ពេញលេញ សម្រាប់ការសង្គ្រោះលោកិយ។

ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើព្រះរបស់យើងថា

ពេលពួកគេចូលទៅក្នុងកិច្ចការនៃក្នុងទីក្រុងទាំងឡាយរបស់យើង

សូមឲ្យមានភាពស្របស្រួលដល់វិស័យអមដំណើរការបម្រើនៃព្រះបន្ទូល។

យើងមិនអាចបង្កើតឥទ្ធិពលដ៏សមរម្យលើគំនិតរបស់បុរសជនមានទេ

បរិស្ថានយើង ... [ផ្អែកខាងក្រោមមួយភាគបីនៃទំព័រនេះទុកទេ]

«ខ្ញុំចម្ងល់ចេញពីកំណត់ហេតុប្រចាំថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ។

សេចក្តីពិតដូចដែលមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ—ចូរនិយាយអំពីវា អធិស្ឋានអំពីវា

ហើយជឿជាក់ក្នុងគ្រប់ម៉ាត់របស់វាក្នុងភាពសាមញ្ញរបស់វា។ តើអ្នកនឹងទទួលបានអ្វី
បើកំហុសទាំងឡាយត្រូវបាននាំមកនូវចំពោះមុខស្ថានទាំងឡាយដែលបានចាកចេញពីសេចក្តីជំនឿ

ហើយមានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះវិញ្ញាណបញ្ញាចោត

ជាមនុស្សដែលមិនយូរមកនេះនោះជាមួយយើងក្នុងសេចក្តីជំនឿ?

តើអ្នកនឹងឈរនៅខាងអារក្សស្អាត?

ចូរផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកទៅលើវិស័យការងារដែលមិនទាន់មានផ្លូវ

កិច្ចការមួយទូទាំងពិភពលោកស្ថិតនៅចំពោះមុខយើង។

ខ្ញុំមានទទួលបានការបង្ហាញអំពី John Kellogg។»

«មានបុគ្គលម្នាក់ដែលគួរឲ្យទាក់ទាញយ៉ាងខ្លាំង

កំពុងតែត្រូវបានគេនាំមកនូវការផ្តល់ការអប់រំដល់មើលទៅគួរឲ្យជឿជាក់

ដល់គាត់កំពុងនាំមកបង្ហាញ

ជាមតិអារម្មណ៍ផ្សេងពីសេចក្តីពិតព្រះគម្ភីរដ៏ពិតប្រាកដ។

ហើយអ្នកដែលកំពុងស្រុកយូលាន និងស្រុកទឹកចង់បានអ្វីថ្មីមួយ

កំពុងតែជឿជាក់នូវទាំងឡាយ [ដែលមើលទៅគួរឲ្យជឿជាក់យ៉ាងនេះ] ដល់ចំណុច Elder

Prescott ស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងខ្លាំង។ Elder Daniells

ក៏ស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងខ្លាំង [នូវ]

ការត្រូវបានរុញច្រានដោយការល្អប្រុងបំភាន់មួយ ថា

បុរសនិមិត្តអារម្មណ៍ទាំងនេះអាចត្រូវបាននិយាយផ្សេងៗគ្នាគ្រប់ទីកន្លែង

នោះវានឹងប្រៀបដូចជាពិភពលោកថ្មីមួយ។»

ហេតុអ្វីបានជាដូចនោះមែន

ប៉ុន្តែក្នុងពេលដែលគំនិតរបស់ពួកគេកំពុងត្រូវបានលំអិតហាក់ដោយរឿងទាំងនេះ ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញថា បងប្អូន Daniells និងបងប្អូន Prescott កំពុងត្រូវបានបញ្ចូល ទៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់ពួកគេនូវមតិអារម្មណ៍ដែលមានរូបរាងខាងវិញ្ញាណ[និយម] ហើយកំពុងទាក់ទាញបុរាណសាស្ត្ររបស់យើងទៅរកមតិអារម្មណ៍ដ៏ស្រស់ស្អាត ដែលនឹងបោះបញ្ចោត សូម្បីតែពួកដែលបានជួបរឿងផងដែរ បុរសបរិសុទ្ធជាមែន។

អ្នកដែលបានរើសតាំងយ៉ាងពិតប្រាកដ នឹងមិនត្រូវបានបញ្ចោតឡើយ ប៉ុន្តែនឹងមាន មនុស្សខ្លះដែលកំពុងឈរជាមួយនឹងអ្នកដែលបានរើសតាំងយ៉ាងពិតប្រាកដ ដែលនឹងត្រូវបានបញ្ចោត។ អ្នកដែលបានរើសតាំងយ៉ាងពិតប្រាកដ គឺជាពុរហ្មមចារីឆ្ងល់តាម។ ពុរហ្មមចារីល្មើសនឹងត្រូវបានបញ្ចោត មែនទេ?

ហើយដូចជាពុរហ្មមចារីដែលមានបុរាណវិទ្យានៅក្នុងសម័យកាលនេះ ពេលដែលការលុបបំបាត់មានឡើងដើម្បីបោះបញ្ចោតសូម្បីតែអ្នកដែលបានជួបរឿងផងដែរ ដូចដែលពុរហ្មមចារីដែលមានបុរាណវិទ្យាកំពុងទទួលបានការចាក់បង្ការពុរវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះពុរហ្មមចារីល្មើសកំពុងទទួលបានអ្វី? គឺជាការកាន់កាប់ឡើងវិញនូវខ្លួនក្នុង 2 ថ្ងៃសាឡាតិក។ យើងនឹងពិភាក្សាអំពីរឿងនោះផងដែរ ដោយគ្រប់គ្រងជាមួយនឹង «បុរាណវិទ្យា»។

—«មានត្រឹមត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងបទពិសោធន៍របស់ពួកគេនូវអារម្មណ៍ទស្សនៈដែលមាន រូបរាងខាងវិញ្ញាណ[និយម]

ហើយកំពុងទាញនាំបុរាណសាស្ត្ររបស់យើងទៅកាន់អារម្មណ៍ដ៏ស្រស់ស្អាត ដែលបរិសុទ្ធជាមែនទៅវិញ នឹងបោះបញ្ចោតសូម្បីតែពួកដែលបានជួបរឿងផងដែរ»។

តើអ្វីជាចំណុចសំខាន់បំផុតនៅមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃវិញ្ញាណនិយម?

នៅពេលនិយាយអំពីរឿងរ៉ាវរបស់ស្កតចេស្តល សំយូអ៍ដែលបាននិយាយអ្វី? «ការបោះបង្គោលដូចជាអំពើអាបធម៌»។ ការបោះបង្គោលគឺជាអំពើអាបធម៌។

តើសូលបញ្ចូលប៉ុន្មានទៅទៀត?

ពិសោធន៍អ្នកស្នាក់នៅ ជាមួយមធ្យមប៉ុន្មានទៅដប់អនេដ។

ជាមួយនឹងមធ្យមប៉ុន្មានទៅអនេដទៅ។

តើស្កតចេស្តលបានជួបរឿងអ្វីខ្លះ ដែលបង្កឱ្យមានលំដាប់ព្រឹត្តិការណ៍នេះ

ដែលនាំគាត់ទៅកាន់មធ្យមប៉ុន្មានទៅអនេដទៅ?

គាត់បានលើកពាក្យរបស់ខ្លួនឱ្យបានលឺលឿនព្រោះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

គាត់ត្រូវបានប្រាប់អំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើច្បាស់ហើយ ប៉ុន្តែគាត់នាំគ្នាបែនចេញទៅមុខ ហើយជួបរឿងដែលគាត់ចង់ជួប។

ហេតុអ្វីបានជាសំខាន់បំផុតនៃវិញ្ញាណនិយម

គឺជាការដាក់ពាក្យរបស់ខ្លួនឱ្យបានលឺលឿនព្រោះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ទាំងអស់ចាប់ផ្តើមពីទីនោះ។ នោះហើយជាអំពើអាបធម៌។

អំពើអាបធម៌

គឺជាការកំណត់អំពីរបៀបដែលសាតាំងនាំអ្នកឱ្យស្ថិតនៅក្នុងមធ្យមឥតពលរបស់វា។

របៀបដែលវាបញ្ជាក់អ្នកកុំឱ្យយំរងទុក្ខនោះ គឺជាពាក្យមួយខាងមនុស្សធម៌
ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបោះបង្គោលបញ្ជាក់ដោយមនុស្សធម៌។

នូវពេលវេលាអ្នកត្រូវបានមនុស្សធម៌បញ្ជាក់
តើនរណាជាអ្នកដំបូងដែលត្រូវបានបញ្ជាក់? គឺអ្នកប្រើមនុស្សធម៌នោះឯង។ វាចាប់
ផ្តើមទាំងអស់នូវពេលវេលាដែលខ្ញុំដាក់ពាក្យរបស់ខ្ញុំឱ្យខ្ពស់ជាងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
នោះហើយជាអំពើមនុស្សធម៌ នោះហើយជាការបោះបង្គោល
ហើយខ្ញុំគឺជាអ្នកដែលបានត្រូវបញ្ជាក់
ហើយនោះហើយជាអ្វីដែលបានកើតឡើងដល់ Daniells និង Prescott។

ហើយនូវពេលវេលាដែលការនេះកំពុងកើតឡើង នោះ Daniells និង Prescott
កំពុងព្យាយាមនាំយកទស្សនៈអ្វីមក? គឺជាទស្សនៈខុសអំពី "ការបន្តរៀងរាល់ថ្ងៃ"។

ហើយទស្សនៈដ៏ត្រឹមត្រូវអំពី «ប្រចាំថ្ងៃ» គឺជាអ្វី? គឺថា វាជាសាសនាពហុវេនិយម
ហើយសាសនាពហុវេនិយមគឺជាសាសនាដែលលើកតម្កល់ខ្ពស់ឯង។
វាជាសាសនាមួយដែលបានចាប់ផ្តើមនូវកូនរាជសាលាស៊ីនេម៉ា នៅពេលសាតាំង
នូវពេលវេលាសាតាំង បានដាក់ពាក្យរបស់ខ្លួនឱ្យខ្ពស់ជាងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ហើយបាននាំអាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិតចូលមកក្នុងបុរេត្ថិសាស្ត្ររបស់មនុស្សជាតិ។

អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត គឺជាការងាររបស់សាតាំងក្នុងការមនុស្សធម៌យើង
វាជាការងាររបស់សាតាំងក្នុងការផ្ទុយនឹងដាក់ពាក្យរបស់ខ្លួនឯង ឬពាក្យរបស់វា
ឱ្យនូវលើសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

តើអ្នកយល់តាមគំនិតរបស់ខ្ញុំដែរឬទេ?

សូមសួរដែរពាក្យ «អំពើទុច្ចរិត»។ វានឹងកំណត់ន័យពាក្យ «អំពើទុច្ចរិត» នៅក្នុង
Strong's Concordance។ ហើយនូវពេលវេលាអ្នកតាមចុះទៅដល់ពាក្យប្រូ
តេស្តពាក្យប្រូសម្រាប់ «អំពើទុច្ចរិត» គឺជាអ្វី? អាល់ហ្វា អាល់ហ្វា។
នោះហើយជាការបោះបង្គោលដ៏ធំនៃអាល់ហ្វា។

តើនូវពេលវេលាដែល Daniells និង Prescott កំពុងជំរុញទស្សនៈល្អដ៏ខុសឆ្គងនេះ?
នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការរុករានដ៏ធំនៃអាល់ហ្វា។

ដូច្នេះ សូមកុំឱ្យខកខាននូវអ្វីដែល Sister White កំពុងមានប្រសាសន៍នូវទីនេះ
អំពីការបោះបង្គោលសូម្បីតែអ្នកដែលបានផ្ទេររឿង និងអំពីការអាន Ezekiel 28។
នាងបានដឹងថា កំពុងមានអ្វីកើតឡើង។ នាងបានដឹងថា បញ្ហា Daily នេះ
គឺមិនត្រឹមត្រូវខុសខាងគោលលទ្ធផលប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែវាទាមទារឱ្យអ្នកដែលនឹងទៅផ្តល់ព័ត៌មានទស្សនៈខុសអំពី Daily
ត្រូវដាក់ពាក្យរបស់ខ្លួនឱ្យលើសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយដាក់ពួកគេឱ្យស្ថិតនៅក្នុង
ស្ថានភាពដែលពួកគេត្រូវបានមនុស្សធម៌បញ្ជាក់; ហេតុដូច្នេះហើយ
ពួកគេក៏លាយជាឧបករណ៍នៅក្នុងដៃរបស់សាតាំង
ដើម្បីបញ្ជាក់អ្នកដទៃដោយការបោះបង្គោលរបស់ពួកគេ។

ខ្ញុំត្រូវតែសរសេរដោយបិទរបស់ខ្ញុំ [អំពីការពិត] ថា
បងប្អូនទាំងនេះនឹងយឺតយ៉ាវខ្លះខាតនៅក្នុងគំនិតបញ្ជាក់របស់ពួកគេ
ដែលនឹងផ្ទុយនឹងសេចក្តីពិតស្ថិតក្នុងភាពមិនប្រាកដប្រជា; ហើយ

[ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ] ពួកគេ [នឹង] ឈរចេញមុខដូចជា [បុរសិសបណីពួកគេមាន]
ការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំរៀនរូបរាងពួកគេ [ថា]
នៅពេលដែលខ្ញុំរៀនរូបរាងពួកគេអំពីរឿងនេះ,

មនុស្សទាំងឡាយនិយាយថា «អូ អលែឡានៃ វ៉ែត មានមិនមានជំហរណាមួយអំពី “Daily” ទេ»។

«នៅពេលដែលខ្ញុំរៀនរូបរាងពួកគេអំពីរឿងនេះ ខណៈដែលអលែឡាន ដានីយ៉ែស៍
កំពុងលើកសំឡេងរបស់គាត់ដូចជាគូរ ក្នុងការគាំទ្រគំនិតរបស់គាត់អំពី “បុរាណវិទ្យា”
នោះ លទ្ធផលបន្ទាប់មកគួរមានបង្ហាញមកខ្លាំង។
បុរាណវិទ្យាបង្ហាញពីកំពុងតែក្លាយទៅជាប្លុកចូរបស់។ ខ្ញុំរៀនយល់ពីលទ្ធផលនោះ
ហើយបន្ទាប់មកមានការព្យាបាលគួរមានបុរាណវិទ្យាមកខ្លាំងថា បុរសិសបណីអលែឡាន
ដានីយ៉ែស៍ ដោយមិនគិតដល់លទ្ធផល គួរមានប៉ះពាល់យ៉ាងដូច្នេះ
ហើយអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនឯងជឿថាគាត់ស្ថិតនៅក្នុងការបំផុសគំនិតរបស់ពួកគេ»—

នេះគឺជាវិញ្ញាណនិយម។ គាត់មានលើកពាក្យរបស់ខ្លួនឱ្យខុសគ្នាជាងពួកបុរាណវិទ្យាបង្ហាញរបស់ពួកគេ។
គាត់កំពុងជឿថា គាត់កំពុងគួរមានពួកបុរាណវិទ្យាឱ្យនិយាយ។

«ថា បុរសិសបណី អលែឡាន ដានីយ៉ែស៍ ដោយមិនគិតពីលទ្ធផល
ឱ្យខ្លួនគួរមានប៉ះពាល់យ៉ាងដូច្នេះ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនជឿថា
គាត់ស្ថិតនៅក្នុងការបំផុសគំនិតរបស់ពួកគេ នោះការសង្ស័យនិយមនឹងគួរមានសាប
ពួកគេក្នុងចំណោមជួររបស់យើងគួរបំបែកចូលដៃ
ហើយយើងនឹងស្ថិតនៅក្នុងដៃដៃសាតាំងនឹងនាំសាររបស់វាមក។ អស្ចារ្យក្នុងជឿ
នឹងការសង្ស័យនិយមដាច់ខាតនឹងគួរមានសាបពួកគេក្នុងគំនិតរបស់មនុស្ស
ហើយផលដ៏ណាអាក្រក់ចម្បងក្នុងនឹងជំនួសសច្ចៈក្នុងពិត។ Ms 67, 1910, 1–8. Manuscript
Release, volume 20, 17–22.»

ដំណាំអាក្រក់ដ៏ចម្បងក្នុងលូតលាស់ពេញទាំងសាសនាអាឌីនេទីសន្តោសព្រះវិស្ណុនៃនេះ។

អលែន វ៉ែត មានដាក់ការគាំទ្ររបស់នាងលើការយល់ដឹងរបស់អ្នកបណ្ឌិតជុលីអំពី 2520។

អលែន វ៉ែត មានដាក់ការគាំទ្ររបស់នាងលើការយល់ដឹងរបស់អ្នកគ្រូសក្តានុពលថា

«ពួកវាជាកិច្ចបុរាណវិទ្យា» នៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៉ែស៍ តំណាងឱ្យសាសនាព្រះហឫញ។